

T R A N S K R I P T
51. SJEDNICE PREDSTAVNIČKOG DOMA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE,
ODRŽANE 15. 4. 2009. GODINE, S POČETKOM U 10,00 SATI

PREDSJEDAVAJUĆI
BERIZ BELKIĆ:

Otvaram 51. sjednicu Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH.

/INTONIRANJE HIMNE/

Naravno, ja sam propustio da pozdravim predsjedavajućeg Vijeća ministara i sve ministre. Dakle, ja ih ovom prilikom pozdravljam. Molim vas da zauzmete mjesta. U sali je, po mojoj evidenciji, prisutno 31, 33 poslanika. Molim vas, ko nije ubacio karticu o prisustvu da je ubaci. Evo, dobijam podatak da je sada 36, što znači da imamo kvorum.

Opravdano su odsutni: gospodin Jovan Todorović, gospodin Zlatko Lagumdžija, a Jerko Ivanković je najavio zakašnjenje.

U okviru, molim vas samo malo pažnje, dakle u okviru prethodnih pitanja treba da se odredimo o Prijedlogu rezolucije o zaštiti porodice koju je poslanik Adem Huskić podnio 31. marta ove godine. Naime, u skladu sa članom 148. stav (2) Poslovnika, mi treba ovdje da odlučimo da li će se predložena rezolucija prethodno razmatrati u nadležnoj komisiji ili u suprotnom bi se onda uvrstila u dnevni red ove sjednice. Dakle, ako se ne opredijelimo za razmatranje putem nadležne komisije, onda bismo je bili obavezni uvrstiti u dnevni red. Ja se nadam da smo se razumjeli i u tom smislu trebamo i glasati. Takvu praksu smo imali stalno, dakle sve prijedloge rezolucija smo prethodno stavljali u komisijsku fazu. Dakle, sada glasamo o tome da li ćemo ovu rezoluciju staviti u komisijsku fazu.

Molim vas, pripremite se za glasanje.

Glasajte sad.

Sa 36 glasova „za“ (25 iz Federacije, 11 iz RS), konstatiram da je Predstavnički dom sa dovoljnom opštom i entitetskom većinom odlučio da se Prijedlog rezolucije prethodno stavi u komisijsku fazu.

Sljedeće što bih želio da vas informišem u okviru prethodnih pitanja jeste inicijativa poslanika Huseina Nanića. Da vas podsjetim, on je na prošloj sjednici intervenirao što se njegova inicijativa ne spominje u nerealiziranim zadacima. Međutim, ja moram utvrditi da je ta inicijativa praktično realizirana što se Doma tiče, jer je razmatrana na 30. sjednici još 18. juna, ali nije realiziran Zaključak Doma, koji smo na toj sjednici usvojili povodom ove inicijative. Radi se o Zaključku koji glasi:

'Zadužuje se Vijeće ministara da izradi u što je moguće kraćem roku, a najkasnije za 45 dana, i Parlamentarnoj skupštini dostavi Informaciju o spremnosti institucija BiH za preuzimanje obaveza u vezi sa primjenom Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju.'

Ja sam obavio razgovor sa predsjedavajućim Vijeća ministara o ovoj temi i postigli smo dogovor da će se u najkraćem mogućem roku dobiti ova informacija i na taj način bismo mi, tako da kažem, i realizirali ono što je gospodin Nanić pokrenuo kao inicijativu.

Još samo da kažem da smo imali namjeru na ovu sjednicu staviti izjašnjavanje, kako smo zaključili: izjašnjavanje o prijedlozima zaključaka predloženih u raspravi o Prijedlogu revidirane strategije za provođenje Aneksa VII. Dejtonskog mirovnog sporazuma. Međutim, Komisija za ljudska prava nije uspjela jučer završiti posao, pa ćemo to uvrstiti na dnevni red sljedeće sjednice, jer je naš zaključak praktično precizirao da prije izjašnjavanja na Predstavničkom domu će Komisija usaglašavati i dostaviti konačan prijedlog zaključaka. Dakle, to još nije realizirano, mi očekujemo do naredne sjednice da ćemo to imati.

Ja ću ovaj put, nemojte mi zamjeriti, preskočiti uobičajenu praksu prethodnih pitanja i informisanja po svakoj inicijativi i zaključku. To ću uraditi na sljedećoj sjednici da bismo danas, što je moguće prije, prešli na dnevni red koji je izuzetno važan.

Dakle, vi ste prijedlog dnevnog reda dobili. Mi smo na neki način odstupili od prethodnog dogovora ... gdje smo na neki način se opredjeljivali da samo ove tačke 2. i 3. budu predmet današnje rasprave, dakle Izvještaj o radu Vijeća ministara i Izvještaj o ispunjavanju uslova vezanih za liberalizaciju viznog režima. Međutim, u međuvremenu smo dobili materijale koji su ispunili poslovničke pretpostavke i mi smo ih uvrstili u današnju sjednicu dnevnog reda, predložili i uvrstili u današnju sjednicu dnevnog reda, cijeneći i da nisu takve naravi da nije ih moguće danas završiti.

Naravno, tačka 2. i 3. su prioritet i mi ćemo bez ikakvog ograničenja posvetiti pažnju ovoj tački 2. i 3. Ali evo, vidjeli ste te dopune u odnosu na poziv koji ste dobili i ja otvaram raspravu o predloženom dnevnom redu za ovu današnju sjednicu. Izvolite.

Nema prijavljenih. Konstatiram dnevni red. Dozvolite mi, ja vas molim da se na vrijeme javite. Izvolite, izvolite. Ja imam Milicu Marković sad, imam evo i Huseina Nanića, sada nema.

Izvolite, gospodine Križanoviću.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Dakle, bez obzira na Poslovnik, ja bih ipak imao primjedbu na točku dnevnog reda pod brojem 5. Radi se o Prijedlogu zakona o izmjeni Zakona o plaćama po hitnom postupku, u skladu sa Poslovnikom, član 127.

Dakle, radi se o relativno maloj izmjeni, da kažem, ovog zakona, ali koja može imati daleko veće posljedice nego što se iz samog teksta može vidjeti. Dakle, s obzirom na činjenicu da su Prijedlog zakona većina, da kažem, zastupnika dobili jutros, smatram da se radi o jednoj vrlo značajnoj promjeni ovog zakona gdje, čini mi se, s obzirom na stanje u zemlji, ne iscrpljujemo svu mogućnost korekcije plaća na način kako je predloženo, pa bih iz tih razloga predložio da imamo, bez obzira, kažem, na Poslovnik, da imamo razumijevanja i da ovo skinemo sa dnevnog reda i da se u skladu sa prethodnim zaključkom ovog doma pitanje plaća i naknada

ozbiljno razmotri. I, takva inicijativa po zaključku ovog doma je otišla prema našoj Administrativnoj komisiji.

Drugo, pod točkom 12. Davanje suglasnosti za ratificiranje sporazuma. Mi, kao što vidite, još nemamo mišljenje nadležne komisije, odnosno Komisije za vanjske poslove, i ne vidim razloga da ovako ishitreno stavljamo stvari na dnevni red. Mislim da nema razloga ni za žurbu, a da poštujemo ipak našu proceduru, da se ima vremena, da se i sagleda mišljenje nadležne komisije i da se onda odlučuje u skladu sa našim uobičajenim procedurama.

Hvala vam.

BERIZ BELKIĆ:

Hvala.

Dakle, sami ste na početku svoje diskusije rekli da je Poslovnik uvrstio ovu tačku dnevnog reda na današnju sjednicu. Naravno, kada budemo raspravljali, nikakav nije problem da se pozovu, ako mislite da treba, predlagači itd., ali ona je poslovnički ovdje situirana. Kad je riječ o tački 12., imam informaciju i imao sam informaciju, zato nisam skidao, odnosno govorio da se ovo skida, da je Komisija obavila svoj dio posla. I, ja moram reći da imamo jednu praksu koja je proizvod kašnjenja i sporosti u ratifikaciji, odnosno u cijelom procesu ratifikacije, da imamo intervencije zainteresiranih kojih se ovi sporazumi, ugovori direktno tiču i rješavaju životne probleme. Dakle, to su bili razlozi i imamo neku praksu koja je bila takva da smo izlazili ususret. I evo, i u ovom slučaju, imamo intervencije nekoliko lokalnih zajednica koje već godinama čekaju da se završi ovaj proceduralni dio da bi mogli doći do sredstava i realizirati neke svoje projekte. Ja se potpuno slažem da mi jedan drugačiji pristup moramo napraviti, ali također mislim da trebamo izlaziti ususret onima koje tangiraju ovi ugovori itd.

Ja imam prijavljenog gospodina Momčila Novakovića.
Izvolite, gospodine Novakoviću.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege poslanici, gospodo iz Savjeta ministara, cijenjeni gosti, vidite, nije uobičajeno da zakažete sjednicu na kojoj formirate dnevni red od tri tačke, a onda dopunite devet tačaka. Govoriti o tome da se radi o tome da su ove tačke ispunile poslovničke uslove da se nađu na dnevnom redu, a pri tome postoji još najmanje 15 tačaka dnevnog reda koje su ispunile poslovničke uslove a ne nalaze se danas na ovom dnevnom redu, mislim da nije dovoljno jak argument zbog čega su se ove tačke ovdje našle.

Ono što je poseban problem jeste što se sjednica Proširenog kolegija održava dan uoči sjednice Parlamenta i što kolege poslanici koji ne prisustvuju sjednicama Proširenog kolegija, a ne prisustvuje niko osim predsjednika klubova, su jutros na stolu našli ove tačke dnevnog reda, odnosno evo, kolega kaže, u pisarnici, što naravno samo po sebi podrazumijeva da nisu ponijeli ove materijale za ove tačke dnevnog reda, ma kako mi govorili da se samo radi o procedurama. Pazite, da bi se neko uopšte izjasnio o proceduri, potrebno je da pročita zakon i da vidi je li taj zakon ispunio ili nije ispunio uslove da se razmatra po hitnoj proceduri. Ne mogu da razumijem da ako je Kolegij planirao dopunu dnevnog reda da nije dan prije Proširenog kolegija obavijestio sve poslanike da je moguće stavljanje na dnevni red sljedećih tačaka, i da onda ljudi za svaki slučaj ponesu materijale, ako se desi da se one nađu na dnevnom redu. Mislim da to nije nikakav

problem, da je to tehnička stvar i da bi to trebalo praktikovati. Na ovaj način ja mislim da mi umanjujemo i značaj samih tačaka dnevnog reda, a moram reći da se radi o vrlo značajnim pitanjima.

Meni je potpuno jasno da je krajnje obrazloženje da se radi o obaveznim tačkama dnevnog reda i da se ne mogu one danas skinuti. Ali ne mogu a da ne kažem ovo što sam rekao, zbog toga da ubuduće pokušamo obavijestiti bar na vrijeme poslanike da će imati dopunjen dnevni red ili da će imati mogućnost dopunjenog dnevnog reda, kako bi se ljudi mogli pripremiti adekvatno za sjednicu, posebno imajući u vidu da zahtjevi, neki zahtjevi poput, ne znam ni ja, zahtjeva za član 126. Zakona o akcizama se stavlja ovako brzo, a da je prošlo skoro mjesec dana od njegovog usvajanja na Savjetu ministara i da nije došao u Parlament. Koja je to hitnost koja omogućuje da on stoji negdje u fiokama još 30 dana, a onda nakon toga se mora, evo, hitno ovdje gurati u Parlament? Ali dobro, to ću kad bude o tom zakonu.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Hvala, gospodine Novakoviću.

Evo, i ja ne mogu da ne kažem, odnosno da vam dam neke odgovore, naravno prihvatajući i kritike koje stoje. Kao prvo, svi materijali koje služba dostavlja i ja, kad potpisujem propratne akte, akt kojim se to dostavlja – tačno vidim da se nagovještava mogućnost razmatranja na narednoj sjednici, to možemo provjeriti. Dalje, mislim da bi ovaj Predstavnički dom trebao razumjeti da Kolegij, i dat mu povjerenje, da Kolegij ima odgovornost da, na neki način, uvrštava i pravi neki raspored po sjednicama. Mi smo pokušali uravnotežiti sljedeću sjednicu i ovu sjednicu, dakle mi već 29. imamo sjednicu i za nju već imamo 20 i nešto tačaka dnevnog reda. Dakle, radi se o povjerenju u Kolegij. Kada je riječ o sastancima Proširenog kolegija, dakle tu moram da kažem: Kolegij je spreman svaki treći dan držati Prošireni kolegij. Međutim, gospodo poslanici, odnosno predsjednici klubova, niste vi spremni. Dogovor je bio da se dan prije sjednice održava Prošireni kolegij iz praktičnih razloga, da ljudi ne dolaze dva puta. Dakle, ... ako postoji raspoloženje, svakih sedam dana ja ću organizirati Prošireni kolegij. Dakle, dapače, vrlo rado.

Mislim da postoji argumentacija za ovo, sve ove dodatne tačke. Zar treba da gubimo još 15 dana za izbor ombudsmena, za izbor odbora itd., itd.? Ali evo, u svakom slučaju, gospodine Novaković, ja ću zaista sa dužnim respektom sve Vaše primjedbe prihvatiti kao dobronamjerne i pokušati popraviti stvari.

Ja sad imam prijavljenu dvojicu ljudi za replike. Ne znam, raspravljamo o dnevnom redu, ali evo, izvolite, Remzija Kadrić i Branko Dokić.

REMZIJA KADRIĆ:

Zahvaljujem se.

Kratko. Zaista, mora se ovdje replicirati. Zaista je malo iznenađujući prijedlog od strane predsjednika Kluba SDP-a da se tačka 5. skine sa dnevnog reda u kojoj stoji: Zahtjev poslanika Sadika Bahtića, Lazara Prodanovića i Velimira Jukića za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o platama i naknadama u institucijama BiH po hitnom postupku. Dakle, ako predlažu

skidanje ove tačke, samim tim u suštini predlažu i ..., evo, da se odgodi pitanje smanjenja plate u institucijama. Zaista iznenađujuće od SDP-a da predlažu da se smanje plate u institucijama.

BERIZ BELKIĆ:

Branko Dokić, replika.

BRANKO DOKIĆ:

Gospodine predsjedavajući, hvala Vam na povjerenju, nisam tražio repliku.

BERIZ BELKIĆ:

Izvinjavam se, ali evo tražio je gospodin Jozo Križanović. Izvolite.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Ma nije moj običaj da repliciram, ali zaista kolega Kadrić izgleda nije razumio ono što sam ja pričao. Zalažem se za skidanje tačke Prijedlog zakona o izmjeni Zakona o plaćama iz razloga što se traži procedura po članku 127. i mi smatramo da je to vrlo ishitren potez, jer se tim zakonom ograničava mogućnost, šira mogućnost ograničenja plaća. I to je razlog, kolega.

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas o ovome ćete diskutovati kad dođemo na tačku 5. Svi ćete moći da kažete svoje mišljenje.

Šta tražite, diskusiju? Izvolite.

SADIK SADO BAHTIĆ:

Komisija za finansije i budžet ima poslovničko pravo da predloži, i u ovom momentu smatrali smo da ovo može proći. A Komisija je spremna sve druge inicijative i od Vijeća ministara i od vas ubuduće, i uvijek ćemo podržati, i ja ne razumijem vas zašto ste vi protiv smanjenja plaća. Uvijek ste protiv, koliko je toliko, ovo je protiv. A ovo drugo što vi predlažete, vjerovatno neće moći proći, bitan je efekat, pa marka, marka neka prođe. A možete vi sada predložiti sto miliona, ako neće proći, onda od toga nema ništa.

BERIZ BELKIĆ:

Gospodine Bahtiću, raspravljamo o dnevnom redu. Ja sam dozvolio gospodinu Kadriću, Vi ste insistirali hoćete repliku, mi raspravljamo o dnevnom redu. Šta ćete govoriti kad dođemo na tačku 5.?

Izvolite, gospodine Bećiroviću.

NIKO LOZANČIĆ:

Poslovnička intervencija.

BERIZ BELKIĆ:

Poslovničku intervenciju ima Lozančić, hajde.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Dame i gospodo zastupnici, poštovani članovi Vijeća ministara, uvaženi gosti, ja moram reći da ja razumijem potrebu da se raspravlja i kad ne treba se raspravljati o nekim stvarima, ali mi ovdje imamo prijedlog dnevnog reda i imamo obvezne točke dnevnog reda po Poslovniku. Mi njih, uz sve moguće raspave od pet sati, ne možemo skinuti s današnje sjednice. Kad one dođu na dnevni red, znači kad dođe vrijeme za raspravu, onda možemo raspravljati jel' opravdan žurni postupak, treba li skraćeni, treba li redoviti, ali to je za raspravu o točki dnevnog reda. Ja uistinu zamoljavam sve kolege da se ponašamo u skladu sa važećim Poslovníkom.

Hvala lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Ja molim da ne zloupotrebljavate, da tako kažem, moje razumijevanje da omogućim ljudima da govore.

Izvolite, gospodine Denise.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, meni je zaista žao što moram ustati i reći ovo, ali ipak, s obzirom na ono što je rekao kolega Bahtić, moram vrlo jasno ponoviti nekoliko rečenica. Prvo, i kad su poslaničke plate povećavane, SDP je vrlo jasno i glasno bio protiv. Dakle, pod broj jedan.

Pod broj dva, kada treba uputiti inicijativu kojom se smanjuju poslaničke plate, da nema nikakve dileme, SDP je za takvu inicijativu.

I pod broj tri, prijedlog koji je predstavila Komisija i stav SDP-a su različiti samo u tome što SDP misli da treba još više smanjiti poslanička primanja od onoga šta Komisija predlaže, čisto radi stenograma i činjenica da se zna stav Kluba SDP-a.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Evo, ja mislim da nam treba plate potpuno ukinuti. Ali evo, da se vratimo na dnevni red, dozvolite mi da konstatiram, pa evo javnosti radi, kad smo već na tom planu, konstatiram dnevni red 51. sjednice i molim vas malo pažnje.

DNEVNI RED

- 1. Usvajanje Zapisnika 50. sjednice Predstavničkog doma;**
- 2. Izveštaj o radu Vijeća ministara BiH za 2008. godinu;**
- 3. Plan aktivnosti za ispunjavanje obaveza iz preporuke Evropske komisije u vezi s Mapom puta za liberalizaciju viznog režima za građane BiH;**
- 4. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o usvajanju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku po hitnom postupku, u skladu sa članom 127. Poslovnika;**

5. **Zahtjev poslanika Sadika Bahtića, Lazara Prodanovića i Velimira Jukića za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o platama i naknadama u institucijama BiH po hitnom postupku, u skladu sa članom 127. Poslovnika;**
6. **Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o akcizama BiH po skraćenom postupku, u skladu sa članom 126. Poslovnika;**
7. **Zahtjev Kluba poslanika SNSD-a za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o porezu na dodatu vrijednost po skraćenom postupku, u skladu sa članom 126. Poslovnika;**
8. **Potvrđivanje Odluke predsjedavajućeg Vijeća ministara o razrješenju zamjenika ministra komunikacija i transporta i zamjenika ministra odbrane za politiku i planiranje;**
9. **Razrješenje Ive Bradvice, ombudsmena za ljudska prava BiH, zbog podnošenja ostavke;**
10. **Imenovanje tri poslanika Predstavničkog doma u Ad hoc zajedničku komisiju za provođenje procedure imenovanja ombudsmena za ljudska prava umjesto Ive Bradvice;**
11. **Imenovanje tri poslanika Predstavničkog doma u Ad hoc zajedničku komisiju za provođenje procedura za imenovanje:**
 - a) **Nezavisnog odbora i**
 - b) **Odbora za žalbe građana kao nezavisnih tijela policijske strukture BiH;**
12. **Davanje saglasnosti za ratifikaciju:**
 - a) **Sporazuma o sredstvima zajma između BiH i Kraljevine Španije – finansiranje sistema otpadnih voda u opštini Široki Brijeg,**
 - b) **Sporazuma o sredstvima zajma između BiH i Kraljevina Španije – finansiranje otpadnih voda u opštini Ljubuški,**
 - c) **Sporazuma o sredstvima zajma između BiH i Kraljevine Španije – finansiranje sistema otpadnih voda u opštini Fojnica,**
 - d) **Sporazuma o zajmu između Vijeća ministara BiH, Vlade Federacije BiH, Vlade RS i Izvožno-uvozne banke Koreje (Vladina agencija za EDCF) – Projekt modernizacije bolnica u BiH,**
 - e) **Protokola protiv nezakonite proizvodnje i trgovine vatrenim oružjem, njegovim dijelovima, komponentama i municijom, kojim se dopunjuje Konvencija UN-a protiv transnacionalnog organiziranog kriminala.**

Idemo na realizaciju dnevnog reda.

Ad. 1. Usvajanje Zapisnika 50. sjednice Predstavničkog doma

BERIZ BELKIĆ:

Zapisnik je dostavljen 9. aprila.
Evo, prijavljuje mi se Denis Bećirović, izvolite.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Na strani 6. Zapisnika sa 50. sjednice, između ostalog, stoji i da je gospodin predsjedavajući Vijeća ministara, gospodin Špirić, i ministar za ljudska prava i izbjeglice, gospodin Safet Halilović, da su odmah odgovorili na prošloj sjednici na moja dva poslanička

pitanja. Nakon toga stoji, dakle na 6. strani, da je Denis Bećirović u vezi sa odgovorom predsjedavajućeg izrazio zadovoljstvo što je Vijeće ministara počelo raditi na izradi strategije za borbu protiv korupcije.

S obzirom da je Poslovnik odraz činjeničnog stanja sa prošle sjednice, samo tražim da se ovdje cjelovito stavi.

BERIZ BELKIĆ:

Zapisnik, Denise!

DENIS BEĆIROVIĆ:

U ovaj zapisnik.

BERIZ BELKIĆ:

Ja, ti si govorio o Poslovniku, a ovdje je ovaj zapisnik.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Dobro, izvinjavam se, dakle da se u ovom zapisniku konstatuje ovo što je već rečeno. S jedne strane, da sam izrazio zadovoljstvo da je Vijeće ministara napokon počelo raditi na izradi strategije za borbu protiv korupcije, a također da se doda, s druge strane, da sam izrazio nezadovoljstvo što već, evo, četiri, pet, šest mjeseci insistiram na tome da je Vijeće ministara BiH bilo dužno da u roku od tri mjeseca od usvajanja ove inicijative ovdje u Parlamentu dostavi Predstavničkom domu strategiju na razmatranje, a znamo da već godinu dana Vijeće ministara kasni sa realizacijom zaključka Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Ima li još prijavljenih za ovaj zapisnik? Nema. Zaključujem raspravu o Zapisniku 50. sjednice.

Prelazimo na tačku 2.

Ad. 2. Izvještaj o radu Vijeća ministara BiH za 2008. godinu

BERIZ BELKIĆ:

Ja sam uvjeren da vi svi znate, na neki način, istorijat. U najkraćem samo da vas podsjetim da smo mi Izvještaj dobili još u februaru 2009. godine, da smo ga stavili u komisijske procedure, da smo imali intervencija prema Vijeću ministara, razgovora sa Vijećem ministara, da smo dostavili izvještaje komisija i Vijeću ministara na očitovanje, da tako kažem, da smo intervenirali u smislu objedinjavanja nekih aktivnosti da bi ovaj izvještaj dobio formu izvještaja Vijeća ministara i komisije su, da tako kažem, uradile svoj dio posla i, da ne dužim i ne oduzimam vrijeme, praktično, mi imamo ovo danas što imamo. Dakle, provedena je procedura, komisije su uradile svoj posao, saradivali smo sa Vijećem ministara, bilo je intervencija i mi imamo danas materijal za raspravu.

Dakle, mi smo se dogovorili ... da omogućimo predsjedavajućem Vijeća ministara, i on je izrazio želju da on u ime Vijeća ministara da nekoliko uvodnih napomena i onda bismo krenuli na raspravu.

Izvolite, gospodine Špiriću.

NIKOLA ŠPIRIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, cijenjene kolege i kolegice poslanici, uvaženi ministri, cijenjeni gosti, predstavnici sredstava informisanja, dozvolite mi da vas na početku pozdravim i izrazim uvjerenje da ćemo danas imati konstruktivnu raspravu o radu Savjeta ministara BiH u prošloj godini. Smatram da će ovo biti dobra prilika da analiziramo sve ono dobro što je urađeno, kao i slabosti i izazove sa kojima smo se susretali u našem radu.

U toku prošle godine, Savjet ministara BiH održao je 39 redovnih i šest tematskih sjednica na kojima su razmatrane 1.132 tačke dnevnog reda, od kojih 1.106 tačaka na redovnim sjednicama i 26 tačaka na tematskim sjednicama. Na redovnim sjednicama, Savjet ministara je utvrdio i u parlamentarnu proceduru uputio 60 prijedloga zakona, utvrdio je i Predsjedništvu BiH uputio na usvajanje 39 prijedloga međunarodnih ugovora, utvrdio je 134 prijedloga o osnovama za vođenje pregovora radi zaključivanja međunarodnih ugovora, usvojio sedam strategijskih dokumenata, donio je 200 odluka, 16 rješenja, utvrdio 87 prijedloga odluke o ratifikaciji međunarodnih ugovora, donio 17 pravilnika, potvrdio osam i dao saglasnost na 11, razmotrio i usvojio 161 informaciju iz različitih oblasti, kao i 138 izvještaja, utvrdio odgovore na 192 poslanička pitanja i 51 delegatsko pitanje.

S obzirom da je Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju potpisan u prethodnoj godini, kao i da su tokom prošle godine otpočeli pregovori o liberalizaciji viznog režima, Savjet ministara BiH se, pored ostalog, fokusirao na ispunjavanje uslova za daljnju integraciju BiH, odnosno naš rad je prevashodno bio usmjeren na realizaciju prioriteta iz oblasti Evropskog partnerstva, obaveza iz Privremenog sporazuma kao i provođenje obaveza iz Mape puta za liberalizaciju viznog režima. Iz tog razloga je Savjet ministara počeo sa održavanjem tematskih sjednica posvećenih evropskim integracijama na kojima smo, između ostalog, razmatrali stepen implementacije obaveza iz Evropskog partnerstva.

Posebno korisnom se pokazala tematska sjednica Savjeta ministara koja je održana u Banja Luci i na koju su po prvi put bili pozvani i prisustvovali entitetski premijeri. Na taj način smo ojačali institucionalnu saradnju između entitetskih vlada i Savjeta ministara BiH kada je u pitanju ispunjavanje prioriteta iz Evropskog partnerstva.

Kako bi se pitanju evropskih integracija pristupilo sistematično i planski, Savjet ministara je donio Akcioni plan za realizaciju prioriteta iz Evropskog partnerstva, Akcioni plan za provođenje obaveza iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, kao i Akcioni plan za ispunjavanje zahtjeva iz Mape puta za liberalizaciju viznog režima. Navedenim akcionim planovima je određena dinamika realizacije kao i nadležne institucije koje će biti nosioci poslova. S tim u vezi želim iskoristiti ovu priliku da ovo cijenjeno tijelo informišem da je Akcionim planom za realizaciju prioriteta iz Evropskog partnerstva za 2008. godinu bilo predviđeno usvajanje devet novih institucija. Od planiranih devet uspostavljeno je šest, i to: Odbor za žalbe policijskih službenika, Jedinica za evropske integracije, Koordinaciono tijelo za provođenje Strategije za suzbijanje maloljetničkog prestupništva, Savez za standardizaciju,

Agencija za lijekove i medicinska sredstva i Agencija za zaštitu podataka. Preostale tri su u fazi realizacije, i to: Odbor za žalbe građana (to je obaveza Parlamentarne skupštine BiH), Savez za opšte obrazovanje (u završnoj fazi je osnivanja), formiranje Jedinice za implementaciju direktiva novog pristupa u nadležnim institucijama.

Akcionim planom za realizaciju prioriteta iz Evropskog partnerstva je bilo predviđeno usvajanje 15 zakona. Od planiranih 15 zakona, Savjet ministara je utvrdio 14, i to: Izmjene i dopune Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave, izmjene i dopune Zakona o policijskim službenicima, izmjene i dopune Zakona o državnoj agenciji za istrage i zaštitu, izmjene i dopune Zakona o graničnoj kontroli kako bi ova četiri zakona bila usklađena sa dva nova zakona o reformi policije.

Savjet ministara je takođe utvrdio: Prijedlog zakon o izmjenama i dopunama Zakon o sukobu interesa, Prijedlog zakona o antidiskriminaciji, Prijedlog zakon o lijekovima i medicinskim sredstvima, Prijedlog zakon o javnim nabavkama, Prijedlog zakona o poljoprivredi, prehrani i ruralnom razvoju, Prijedlog zakona o genetski modifikovanim organizmima, Prijedlog zakona o civilnom vazduhoplovstvu, Prijedlog zakona o osnivanju pružalaca usluga o vazdušnoj plovidbi, Prijedlog zakon o graničnoj kontroli i Prijedlog zakona o kretanju, boravku stranaca i azilu.

Stupanjem na snagu Privremenog sporazuma, Uprava za indirektno oporezivanje BiH je uspješno provela prve obaveze koje su se sastojale u ukidanju naplata od 1% na ime carinskog evidentiranja za uvoz roba i proizvoda iz zemalja članica EU, kao i oblast naplate carina za proizvode i robe koje se uvoze iz zemalja članica EU, a na osnovu carinskih stopa i dinamike predviđene Privremenim sporazumom. U toku prošle godine je uspješno održana prva sjednica Privremenog odbora čime se operacionalizuje primjena Privremenog sporazuma koji će biti na snazi do ratifikacije Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju.

S obzirom na potrebu daljeg jačanja koordinacije u procesu evropskih integracija, Savjet ministara je donio Odluku o uspostavljanju Jedinice za evropske integracije u svim ministarstvima i tijelima Savjeta ministara. U toku 2008. godine Savjet ministara je takođe donio Strategiju za primjenu decentralizovanog sistema implementacije za upravljanje programima pomoći EZ u BiH i imenovao ministra finansija i trezora BiH za državnog koordinatora za instrument pretprijetne pomoći, te formirao savjetodavno tijelo u vidu Koordinacionog odbora za IPA projekte.

Kada je u pitanju reforma javne uprave, važno je napomenuti da je u toku 2008. godine Fond za reformu javne uprave postao operativan. Upravni odbor ovog fonda je odobrio 11 projekata čija vrijednost iznosi preko 8 miliona KM. Kancelarija koordinatora za reformu javne uprave aktivno radi na daljem provođenju Strategije reforme javne uprave.

U pogledu zakonskih projekata koje je Savjet ministara u izvještajnom periodu prosljedio u parlamentarnu proceduru, svakako je bitno izdvojiti: Zakon o poljoprivredi, prehrani i ruralnom razvoju, Zakon o genetski modifikovanim organizmima, Okvirni zakon o zaštiti i zapošljavanju ljudi i materijalnih dobara, spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća, Zakon o javnim nabavkama BiH, Zakon o civilnom vazduhoplovstvu, te Zakon o osnivanju pružalaca usluga u vazdušnoj plovidbi. Svakako je potrebno pomenuti Zakon o platama i naknadama u institucijama BiH kojim je po prvi put na sistemski način

uređena ova oblast. Zakon o Fiskalnom savjetu BiH je takođe jedan od zakona koji je u izvještajom periodu na prijedlog Savjeta ministara usvojio Parlament BiH, a što je, između ostalog, bio i jedan od ciljeva koje je pred BiH postavio Savjet za implementaciju mira. Fiskalni savjet je do sada održao niz sjednica i pokazao se kao izuzetno operativno i korisno tijelo koje je omogućilo efikasnu fiskalnu koordinaciju. Prvi pravi test funkcionisanja Fiskalnog savjeta je bio Sporazum o budžetskim okvirima za 2009. godinu za sve nivoe vlasti, a usvajanje budžeta institucija BiH, RS-a, Federacije BiH i Brčko Distrikta u granicama koje je utvrdio Fiskalni savjet potvrđuje svijest svih nivoa vlasti i njihovo istinsko opredjeljenje za vođenje koordinirane fiskalne politike u BiH. Naravno, ovo predstavlja težak proces usaglašavanja, realnog sagledavanja cjelokupne javne potrošnje u BiH, ali i svjesnosti svih učesnika ... da samo vođenje realnih fiskalnih politika stvara osnov za jačanje međusobnog povjerenja, ali i neophodnog nivoa međusobne saradnje, pa i pomoći kada ugrožavanje jednog nivoa vlasti može dovesti do urušavanja cjelokupnog fiskalnog sistema u BiH.

Govoreći o ispunjenim ciljevima Savjeta za provođenje mira, značajno je napomenuti da je Savjet ministara BiH u toku 2008. godine utvrdio i u daljnu proceduru uputio Zakon o kretanju i boravku stranaca koji je donesen od strane Parlamentarne skupštine, te donio dva značajna strateška dokumenta: Strategija sektora pravosuđa i Strategija za ratne zločine. Donošenjem ova tri dokumenta ispunjen je cilj i učvršćivanje vladavine prava u BiH.

Kada je u pitanju oblast obrazovanja, potrebno je naglasiti da je na prijedlog Savjeta ministara BiH Parlamentarna skupština BiH donijela Zakon o srednjem stručnom obrazovanju i obuci u BiH. Osim toga doneseno je niz odluka koje predstavljaju dalje provođenje Okvirnog zakona o visokom obrazovanju u BiH. Prije svega je značajno naglasiti da su donesene odluke o početku rada utvrđivanja sjedišta Centra za informisanje i priznavanje dokumenata u oblasti visokog obrazovanja, Agencije za razvoj visokog obrazovanja i obezbjeđenje kvaliteta, te Agencije za predškolsko, osnovno i srednje obrazovanje. Za ove novoformirane institucije obezbijedena su sredstva za rad i imenovana njihova rukovodstva. U 2008. godini Ministarstvo civilnih poslova je do završne faze dovelo i obavezu uspostavljanja 'Savjeta za opšte obrazovanje' što predstavlja obavezu iz Evropskog partnerstva.

Zakon o lijekovima i medicinskim sredstvima je takođe donesen na prijedlog Savjeta ministara BiH. Kao odraz provođenja ovog zakona donesena je Odluka o osnivanju Agencije za lijekove i medicinska sredstva, te imenovano njeno rukovodstvo.

Od novoformiranih institucija značajno je spomenuti i osnivanje Državne regulatorne agencije za radijacionu i nuklearnu energiju. Još uvijek nije okončana procedura za imenovanje rukovodioca ove agencije, ali je, u cilju blagovremenog izvršavanja obaveza iz nadležnosti ove agencije, imenovan vršilac dužnosti direktora.

Zakon o zaštiti podataka je takođe na prijedlog Savjeta ministara BiH donijela Parlamentarna skupština BiH. Implementacija ovog zakona takođe je u toku. Imenovan je direktor Agencije i donesen Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji čime su stvoreni uslovi za njenu punu operativnost. Formirana je Agencija za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka BiH, u skladu sa evropskom regulativom. Ovaj napredak omogućuje BiH da u momentu postizanja statusa kandidata ima u potpunosti usklađen sistem identifikacionih dokumenata sa evropskim zakonodavstvom.

Jedna od aktivnosti Savjeta ministara koja svakako zaslužuje pažnju jeste i donošenje Strategije za borbu protiv zloupotrebe opojnih droga. Savjet ministara je i u finansijskom smislu podržao kampanju za borbu protiv droge, ali i donio niz potrebnih propisa u ovoj oblasti. U junu 2008. godine Savjet ministara je usvojio Strategiju integrisanog upravljanja granicom, sa pratećim Akcionim planom. I donošenje ove strategije je jedan od postavljenih uslova BiH na putu evropskih integracija. U cilju efikasnog provođenja ove strategije donesene su i odluke o imenovanju Državne komisije za granicu i Odluka o imenovanju Komisije za integrisano upravljanje granicom. Donesen je i Akcioni plan za sprečavanje trgovine ljudima u BiH za period 2008. – 2012. Ovim planom su tačno određeni nosioci aktivnosti za pojedine obaveze koje su njime predviđene kao i rokovi za njihovo izvršavanje.

U oblasti zaštite ljudskih prava i prava nacionalnih manjina doneseno je niz odluka od kojih, prije svega, treba izdvojiti Odluku o formiranju Koordinacionog tijela za provođenje Strategije za suzbijanje maloljetničkog prestupništva (2006. – 2010. godine), kao i Odluku o formiranju Koordinacionog odbora za praćenje provođenja Akcionog plana BiH za rješavanje problema Roma u oblasti zapošljavanja, stambenog zbrinjavanja i zdravstvene zaštite. Pozitivan odnos vlasti BiH u pogledu rješavanja problema Roma označen je kao jedan od najznačajnijih pomaka od strane Evropske komisije u izvještajnom napretku. BiH je u septembru 2008. godine pristupila Dekadi Roma. Kao jedan od značajnih dokumenata donesenih u 2008. godini od strane Savjeta ministara svakako treba spomenuti i protokol u oblasti i politiku u oblasti invalidnosti u BiH.

Kada je u pitanju sektor energetike, želim vas informisati da sam zajedno sa entitetskim premijerima 13. novembra 2008. godine potpisao Sporazum o načelima energetske politike. Tim sporazumom se definišu načela energetske politike u sljedećim oblastima: prometa i distribucije nafte i naftnih derivata, prometa i distribucije gasa, proizvodnje, prenosa i distribucije električne energije, prometa, prenosa i distribucije čistih energenata i bio-dizela. S obzirom da je zakon o gasu BiH jedan od uslova iz Evropskog partnerstva, u dijelu potpisanog sporazuma koji se odnosi na gas predviđa se, između ostalog, koordinacija razvoja gasne mreže i terminala tečnog gasa kao i da će Savjet ministara, Vlada RS-a i Vlada Federacije usaglasiti i donijeti 'Zakon o gasu BiH' kao dio obaveza iz Evropskog partnerstva. U svim oblastima koje su tretirane ovim sporazumom se predviđa uvođenje pravila i standarda za osnovnu oblast u skladu sa propisima EU. Savjet ministara BiH je potvrdio ovaj sporazum i s tim u vezi zadužio resorna ministarstva da pristupe implementaciji ovog sporazuma.

Ovo bi bio kratak rezime rada Savjeta ministara. Mnogo više informacija i detalja vam je dostupno u Izvještaju koji vam je ranije dostavljen. Ovom prilikom želim napomenuti da sam informisan da pojedini poslanici nisu bili zadovoljni sa formom Izvještaja o radu Savjeta ministara za prošlu godinu. Zato bih želio iskoristiti ovu priliku da podsjetim cijenjene poslanike da evidencije pokazuju da su raniji sazivi Savjeta ministara samo u dva navrata dostavili svoje izvještaje Parlamentu, da ne postoji ... unifikovana forma izvještavanja. Upravo iz tog razloga sam zadužio Generalni sekretarijat da u najkraćem roku izradi upustvo o formi izvještavanja kako bismo na taj način unaprijedili saradnju između Savjeta ministara i Parlamenta BiH. Pozivam vas danas da dakle raspravom i zaključcima nakon rasprave unaprijedimo način izvještavanja Vijeća ministara. Žao mi je, ne postoji mogućnost da danas kroz raspravu promijenimo stanje iz 2008. godine, ali aktivnim zaključcima možemo unaprijediti rad Savjeta ministara u godini koja je ispred nas.

Hvala vam lijepa.

BERIZ BELKIĆ:

Zahvaljum se predsjedavajućem Vijeća ministara.

Evo, mi smo na neki način imali i retrospektivu izvještaja. Ja imam samo jednu sugestiju i molbu. Dakle, da vas podsjetim da ne zaboravite da imamo i tačku 3., dakle Plan aktivnosti oko liberalizacije viznog režima. Dakle, da sada se skoncentrišemo na Izvještaj o radu Vijeća ministara.

Imam dosta prijavljenih poslanika. Idemo redom, Halid Genjac.

HALID GENJAC:

Zahvaljujem, poštovani predsjedavajući.

Poštovane kolegice i kolege, uvaženi članovi Vijeća ministara, poštovani gosti,

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas malo strpljenja, molim vas malo strpljenja.

HALID GENJAC:

danas imamo veoma važnu tačku na dnevnom redu i, kao što reče predsjedavajući Vijeća ministara, dobro bi bilo da je iskoristimo za konstruktivnu raspravu i da povučemo neke korisne pouke kako bi se ubuduće drukčije i kvalitetnije i efikasnije radilo što je inače trajna tendencija. Ja zaista, poznato mi je da ne postoji unificiran model izrade izvještaja o radu Vijeća ministara, međutim postoji standardna svrha izvještaja o radu Vijeća ministara i ta svrha je da se kroz taj izvještaj sagleda šta su problemi u radu Vijeća ministara kao tijela, kakvo je stanje u područjima pojedinih segmenata, u područjima pojedinih politika, šta je urađeno, šta nije, šta su smetnje, šta se planira uraditi, šta su postignuća, i to je svrha izvještaja. Model koji je dostavljen nama i način na koji nam je dostavljen, kako je to samo Vijeće ministara u propratnom aktu stavilo, da su razmotrili izvještaje pojedinih ministarstava i određenog broja agencija i objedinili to i dostavili u Parlament – daje dosta podataka o radu ministarstava, od kojih su zaista dosta poslova uradili, pojedina ministarstva izvanredno daju nekim agencijama, a ne o svim, ali ne daju mogućnost da se analizira rad Vijeća ministara kao tijela. Vrlo – jer gospodin Špirić je u svom ekspozu potencirao timski rad Vijeća ministara – oskudni propratni tekst o radu Vijeća ministara na kome čak nema ni potpisa predsjedavajućeg Vijeća ministara: nabraja određene projekte, zakonske, koji su usvojeni. Ono što je postignuto vrlo skromno i na prvi pogled rekao bi čovjek sve je uredu, Vijeće ministara funkcionira izvanredno, nema nikakvih problema, rješavaju se, zacrtani ciljevi se ostvaruju itd.

Međutim, mi svi znamo da to nije dobro i da nema niko koristi od toga, nema, da sliku prikazuje onakvom kakva nije, da se umotava u celofan, jer od toga možemo imati samo zajednički svi štete. Iz tih razloga mi smo i na Komisiji za evropske integracije tražili dopune, dorade i određene sugestije za buduće izrade izvještaja. I dobro je što je Vijeće ministara reagovalo i jučer je dostavilo dopunu za određene agencije i za Vijeće ministara određenu kompilaciju nesažetu i dalje bez kritičkog osvrtu. Ali mislim da nije dobro to što je to urađeno jučer u 16,00 sati poslije podne, dakle nepunih 20 sati pred početak sjednice. To je ipak dvije stotine materijala teksta koji treba pročitati itd. i mislim da moramo voditi računa o određenim proceduralnim pitanjima.

Iz ovih razloga, ja mislim da ćemo se složiti da mi iz ovog izvještaja nemamo odgovora na pitanja koja su krupna pitanja, koja nisu beznačajna pitanja. Npr. Parlamentarna skupština BiH je otprilike usvojila 146 zaključaka koji se tiču Vijeća ministara. Vijeće ministara je realiziralo četiri djelimično i u fazi je realizacije sedam, ... ostalo nije realizirano. Dakle, može se reći da zaključci nisu kvalitetni, da nisu smisleni, da nisu, ali se mora reagovati na te zaključke. To je jedna stvar.

Na više mjesta pominje se da mi imamo Akcioni plan za Evropsko partnerstvo i imamo ga i izvanredno da ga imamo, da imamo Akcioni plan za Privremeni sporazum, i imamo ga, i dobro urađen, i dobro ga provodimo i navodi se da imamo Akcioni plan za provođenje obaveza iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju. Nažalost, mi Akcioni plan za provođenje obaveza iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju nemamo, mi imamo tekst, mi imamo tekst koji se nazvao Akcioni plan i u kome u najvećem dijelu tog teksta su prepisana poglavlja iz ovog sporazuma: u rubrici *Rokovi* je prazno, u rubrici *Trenutno stanje* je prazno itd. Tako je sa poglavljem *Jačanjem institucija*, tako je sa poglavljem *Zaštita ličnih podataka*, tako je sa pitanjem *Sprečavanje kontrole ilegalne imigracije* itd. Za niz poglavlja o Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju jednostavno je prepisan tekst, bez operacionalizacije, bez konkretnih zadataka, konkretnih ciljeva, konkretnih mjera, konkretnih rokova, konkretnih izvršilaca. Nama je obaveza izrada Akcionog plana za Partnerstvo, to je bilo do desetog mjeseca prošle godine, mi smo ovdje na Parlamentu zaključili da se to uradi itd. Ja znam da je veoma teško napraviti akcioni plan, mislim, u stanju u kome se Bosna nalazi u procesu pridruživanja, ali se tom poslu mora pristupiti, jer jednostavno zbog toga kasne neke druge stvari. Dakle, mi nemamo akcioni plan za provođenje Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju.

Dalje, niz pitanja koja su značajna za rad Vijeća ministara iz područja evropskih integracija, samo da navedem, navodi se u ovom izvještaju. Recimo, navodi se da je više sporazuma iz oblasti IPA prekogranične saradnje pokrenuto u izvještajnom periodu, te je određen dio i realiziran. Ja bih zaista zamolio da mi Vijeće ministara navede koji su projekti iz prekogranične saradnje za sedmu, osmu, dakle finansijske sporazume koje smo sa zakašnjenjem potpisali i za sedmu i za osmu godinu: koji su do sad konkretni programi iz prekogranične saradnje realizirani kako je to navedeno ovdje? Navedite mi, molim vas.

Sljedeća stvar. Mi ćemo naravno imati temu realizacija Evropskog partnerstva i realizacija Sporazuma i Privremenog sporazuma o stabilizaciji pa ćemo tu temeljitije i razgovarati i konstruktivno, vjerovatno i zaključke određene napraviti. Međutim, vjerujte, nema u ovom izvještaju, ne može se vidjeti, ali kad se Evropsko partnerstvo temeljito pogleda: od 210 koraka i mjera kojima je rok prošle godine bio, 97, 99 je ispunjeno djelimično, 38, nije 74. Pa to vam je stanje. Dakle, mora biti odgovor šta da se radi, šta, koji su sljedeći koraci da se to promijeni. Dakle, takav je stepen realizacije.

Dalje, zašto se recimo kasnilo sa imenovanjem Komisije za popis državne imovine koja je toliko bila važna? Na kraju se pristupilo tome. Zašto? Zašto se kasni sa iniciranjem potpisivanja Ugovora o uređivanju imovinsko-pravnih odnosa sa Srbijom i Crnom Gorom? To je i obaveza iz Mape puta, to je obaveza iz Evropskog partnerstva, zapravo iz ovog partnerstva obaveza. Zašto se kasni? Zašto se kasnilo, i nepotrebno mislim, sa imenovanjem državnog koordinatora za IPA pomoć i zbog toga dovelo u pitanje potpisivanje, odnosno kašnjenje potpisivanja i Okvirnog sporazuma za IPA i finansijskih sporazuma itd.? Kasnilo se, slalo se

jedno imenovanje, vraćalo se iz Evropske komisije itd., sa sviješću da postoje principi u pogledu tog imenovanja i ne može drukčije.

Posebno pitanje i zaista mi danas treba da čujemo odgovor od Vijeća ministara. U jednom značajnom broju institucija istekli su mandati direktorima, konkursi za te direktore čekaju godinama. Može se reći godinama, mjesecima, pa i godinama neki. Da navedem, ne moram sad ni navoditi, poznato je da ima takvih desetak institucija. Zašto? Koji su razlozi? Da čujemo? Možda ima objektivnih razloga. Pazite, na posljednjoj sjednici Vijeća ministara imenovan je konačno tim koji bi pripremao revidiranu strategiju za korupciju i pripremu zakona za centralno antikorupciono tijelo.

BERIZ BELKIĆ:

Gospodine Genjac, imate još malo vremena, pa da Vas upozorim.

HALID GENJAC:

Izvinjavam se, dakle, to je obaveza iz Mape puta. U vrijeme kad su ekspertne grupe boravile ovdje, nismo to imali, ustanovljeno je stanje da nemamo napretka u pogledu borbe protiv korupcije. Čekali smo cijelu godinu i na kraju na pretposljednjoj sjednici imenovali. Pa zašto smo kasnili, mislim, zašto smo kasnili?

Još jedna stvar, recimo, da gospodin Špirić je u ekspozu najavio formiranje 'Ekonomsko-socijalnog vijeća' kao prioritet. Šta je urađeno do sada, zašto nije imenovano? I još jedno pitanje za ovo što mi je ostalo. U Izvještaju Ministarstva finansija navodi se da je Ministarstvo finansija u više navrata upozoravalo Pravobraniteljstvo za poduzimanje zakonom predviđenih mjera na zaštiti imovine ... u pogledu sukcesije. Vijeće ministara je usvojilo Izvještaj o radu Pravobranilaštva u kome je potpuno očigledan pasivan stav u tom pogledu bez ikakvih mjera, bez ikakvog komentara. Dakle, Ministarstvo upozorava: Pravobranilaštvo pasivno, Vijeće ministara usvaja taj rad. Imao bih, ... dakle čitav niz pitanja u najboljoj namjeri. Dakle, da zaključim, mislim da bi ... u najmanju ruku idući izvještaj morao biti takav da ponudi odgovore na ovakva i slična pitanja i naravno danas mislim da bi bilo dobro da čujemo odgovore.

Hvala vam.

BERIZ BELKIĆ:

Momčilo Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Uvažene kolegice i kolege, ja ću pokušati da budem nešto kraći nego što poslovnički je moguće, dakle govoriti nešto kraće od ovih 10 minuta. Poslije diskusije gospodina Genjca čija partija podržava ovaj Savjet ministara, čini mi se da moja diskusija kao opozicionog poslanika će izgleda biti blaža. Pa kad tako diskutuju ovi koji podržavaju Savjet ministara, onda zaista ne znam kakvu budućnost ima ovaj Savjet ministara!?

Prije nego što pređem na konkretna pitanja, postoji jedno prethodno pitanje, a to je da sam ja ovdje dobio jednu kamaru materijala od nekoliko stotina stranica. Jedan izvještaj, pa onda jedan konsolidovan izvještaj o radu, pa onda ovaj dopunjeni izvještaj o radu. I, u svim ovim stranicama sam našao 10 stranica na ćirilici, to je Izvještaj Uprave za zaštitu bilja. Svi ostali

izvještaji su na latinici, čak i oni izvještaji ispred ministarstava na čelu kojih se nalaze predstavnici srpskog naroda. Nisam se upuštao u jezik kojim su izvještaji pisani, ali moram reći da je ovakav način izvještavanja, ovaj aspekt izvještavanja, apsolutno suprotan Ustavu BiH. Ako smo ovaj izvještaj čekali više od dvije godine, ovaj prvi izvještaj o radu ovog Savjeta ministara i prethodni savjeti ministara su imali po jedan izvještaj u toku mandata, nadam se da će ovaj imati više od ovog jednog, onda smo mogli čekati još mjesec dana da dobijemo izvještaj na jezicima i pismima konstitutivnih naroda.

Što se tiče metodologije izrade izvještaja, podržavam, naravno, nastojanje Savjeta ministara da to pitanje riješi ubuduće, bar tako nas je predsjedavajući danas izvijestio. Ali je činjenica da to nije smetalo Savjetu ministara da koliko-toliko način ili metodologiju izvještavanja u svim ministarstvima približi jedno drugima, pa nam se onda ne bi desilo da su pojedina ministarstva pravili izvještaje u odnosu na Program rada, koji su dostavili za 2008. godinu, a pojedina su bježali od tog programa kako ne bi napisali da nisu realizovali ništa ili vrlo malo iz tog programa.

I, u tom smislu, pohvalio bih ili meni se čini prihvatljivom metodologija kojim je svoj izvještaj pisalo Ministarstvo pravde i dijelom Ministarstvo bezbjednosti i Ministarstvo civilnih poslova. Svi ostali izvještaji, koji su, evo kažem 14-tog, znači promijenjeni, dostavljani, jednog zbirnog izvještaja ili kumulativnog izvještaja, su u stvari zbir izvještaja o radu ministarstava, a pojedina ministarstva su zbir izvještaja o radu agencija i direkcija, ne upuštajući se ozbiljno u razloge zbog čega neki projekti nisu realizovani, što mislim da je trebala biti suština ovog izvještaja.

Kada se radi o samoj suštini, za 2008. godinu Savjet ministara je planirao usvajanje 102 zakona. U Izvještaju piše da je realizovao 60. Ja sam našao 47, pretpostavljam da je još 13 koji su 2007. godine dostavljeni, iz 2007. godine, pa usvojeni u Savjetu ministara početkom 2008. godine. Ali i da nije tako, znači da je Savjet ministara realizovao negdje oko 60 ili ispod 60% planiranog broja zakona, ako se sada uzmu nazivi zakona, odnosno oblasti, onda se može vidjeti da je Savjet ministara realizovao 47 zakona od planiranih 102 zakona i šest zakona koji nisu bili u planu za 2008. godinu, odnosno novih zakona za koje se pojavila potreba u 2008. godini, pa procenat realizacije plana je onda i ispod 60%. Situacija izgleda još lošije ako znamo da je u Parlamentu usvojen 41 zakon u 2008. godini. I, ako znamo da od ovih 41 nisu svi prijedlozi Savjeta ministara, da ima jedan broj prijedloga poslanika, mislim da se radi o tri ili četiri zakona po prijedlozima poslanika i da ima jedan broj zakona koji su u Parlamentu u 2008. godini usvojeni a čija je procedura počela u 2007. godini, tako da možemo reći da broj usvojenih zakona koje je Savjet ministara predložio Parlamentu je daleko manji ispod broja 40. To jeste čudno ako se ima u vidu da poslaničku većinu čine 30-tak poslanika od 42, i da bi bilo logično da nam se nisu dešavali slučajevi, a dešavali su se, da se zakoni usvajaju jednoglasno u Savjetu ministara, a da ovdje na Parlamentu ne dobiju parlamentarnu većinu. Naravno, o tome brigu ili o tome bi morali više razgovarati oni koji predlažu zakone i oni koji ih usvajaju, ne ulazeći u to da li oni nisu usvojeni zato što nisu bili dobri ili iz nekih drugih razloga. Vjerovatnoća je da nisu bili dobri i zato u Parlamentu nisu dobili podršku.

Ako se sada pogledaju izvještaji naših komisija, onda imamo zaista jednu vrlo ozbiljnu situaciju sa Izvještajem o radu Savjeta ministara. Pa je, recimo, Izvještaj o radu Ministarstva finansija i trezora prihvaćen jednoglasno na našoj komisiji, Izvještaj o radu Ministarstva spoljne trgovine i ekonomskih odnosa nije uopšte prihvaćen na našoj komisiji. Pa onda Izvještaj

Zajedničke komisije za ljudska prava: ona nije ni glasala, nego je nakon rasprave donijela zaključak da se Izvještaj uputi u dalju proceduru, valjda svjesni da bi glasanjem pokazali neki drugi rezultat. Zatim, Izvještaj o radu Ministarstva saobraćaja, takođe nije prihvaćen od strane Komisije za saobraćaj i komunikacije. Izvještaj o radu Ministarstva vanjskih poslova BiH je prihvaćen sa tri glasa „za“, dva „protiv“ i tri „uzdržana“, da ne kažem, da je to kao i da nije prihvaćen. Ali, naravno, poslovnički je on prihvaćen, dakle: od osam je bilo tri „za“. Posebno je interesantan Izvještaj, citirat ću samo nekoliko konstatacija iz ovog izvještaja, a ponavljam: usvojen je sa tri glasa „za“, dva glasa „protiv“ i tri glasa „uzdržana“. Ja se izvinjavam samo momenat da neke samo konstatacije, recimo iz Izvještaja, kaže: 'Postignuto je značajno poboljšanje u gotovo svim aspektima poslovanja', govorim o Izvještaju Ministarstva vanjskih poslova, pa onda, 'na multilateralnom planu rezultati su iznad očekivanja', pa onda, 'na bilateralnom planu ostvaren je izuzetan uspjeh u učvršćivanju vanjskopolitičke pozicije BiH'. I sve izuzetno, i sve odlično, i Komisija od osam članova: tri glasalo „za“.

S obzirom da sam obećao da neću kao gospodin Genjac, a jesam govorio kao gospodin Genjac, znači iskoristio sam sve svoje vrijeme, da me ne bi predsjedavajući opominjao, ja ću ovim prekinuti svoje izlaganje i mišljenje o Izvještaju o radu Savjeta ministara.

Naravno, mogao bih na kraju reći, ono što je rekla naša Komisija za ravnopravnost spolova, da ide u dalju proceduru. Mogao bih reći i da nije prihvatljiv, ako se uzmu sve ove primjedbe. Ocjena da li je prihvatljiv ili nije, nažalost, neće uticati na poziciju Savjeta ministara i oni će biti tu gdje jesu, bio prihvaćen Izvještaj danas ili ne bio prihvaćen. Bez obzira što je gospodin Genjac diskutovao i kako je diskutovao, SDA će podržati ovaj Savjet ministara iz nama svima poznatih razloga. I svi drugi, ... jer je očito za parlamentarnu većinu važniji personalni raspored u Savjetu ministara nego rezultati koji su ovdje u ovom Izvještaju o radu navedeni.

I, na kraju, da se zahvalim Savjetu ministara što je dostavio Izvještaj. Nije ni ovo uobičajeno, pogotovo nije uobičajeno na ovakav način, treba biti pošten. Znači, sa ovolikim materijalima nismo do sada imali priliku da raspoložemo. Nadam se da ćemo sljedeće godine takođe imati izvještaj o radu za ovu godinu.

Hvala vam lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Vidite, gospodine Novakoviću, ja Vas nisam prekidao iako ste Vi najavili da nećete ni poslovničko vrijeme koristiti. Ali evo, ja želim da Vam se izvinem, izrazim žaljenje za primjedbu koju ste dali da materijali nisu na ćirilici i mi ćemo se potruditi da se ubuduće to ne dešava. Nadam se da niste to razumjeli da postoji neka vrsta umišljaja ili bilo kakve zle namjere. Ja se zaista izvinjavam, neće se to više desiti.

Imam repliku, Željko Kuzmanović.

ŽELJKO KUZMANOVIĆ:

Evo, vezano za Vašu digresiju, gospodine predsjedavajući, da repliciram gospodinu Novakoviću.

Ja zaista nemam problem što je materijal napisan na latinici, ali ukoliko se već poziva na jezik naroda kojem pripadam, molim vas da izbjegavate koristiti riječ izvijestiti, jer nije u duhu jezika naroda kojem pripadate.

Hvala lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Dobro, to možemo ostaviti stručnjacima i kasnije. Idemo mi dalje. Molim vas da ne skrećemo s teme.

Dakle, gospodin Savo Erić.

SAVO ERIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, poštovane kolegice i kolege, cijenjeni predstavnici Savjeta ministara, ministri, cijenjeni gosti, predstavnici medija, ja sam zaista sretan što imamo ovakav Izvještaj o radu i drago mi je da smo konačno počeli da jedan po jedan segment otklanjamo i da analiziramo ono što smo uradili u proteklom periodu. Ali moram napomenuti da nam je malo vremena ostalo do kraja mandata, ovo smo trebali, pretpostavljam, raditi 2008., a ovaj izvještaj bi se trebao sigurno temeljitije i bolje uraditi, nego ovaj koji imamo pred sobom.

Ja ću jedan po jedan segment vezano za ministarstva analizirati i podsjetiti da smo mi kroz Komisiju za finansije razmatrali mnoge izvještaje ministarstava i agencija, institucija BiH, tako da nam je detaljnije poznato šta se radilo i šta se dešavalo. I, moram vas podsjetiti da je većina tih izvještaja bila negativna, tako da ovo pjesničko opisivanje pojedinih ministarstava i davanje izvještaja u pjesničko-retoričkom dijelu sigurno ne daje odraz stanja u određenim ministarstvima. Svjesni smo da mnoga ministarstva funkcionišu kao samostalne cjeline i po političkoj liniji, da mnoga ministarstva nisu uradila ono što su trebala da urade, počevši od strukture zaposlenih po nacionalnoj, po stručnoj liniji itd. i samim tim

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas da vas upozorim da ne napuštate salu (izvinite, gospodine Eriću), da ne napuštate salu, ostat ćemo bez kvoruma i tek je tri, četiri diskutanta, imamo još 12, malo strpljenja molim vas.

SAVO ERIĆ:

takvo konstituisanje i takav način rada sigurno je dao ovako, prilično, negativne rezultate po određenim ministarstvima.

Evo, razvoj ekonomske diplomatije. Mi znamo koliko ljudi naših radi i koliko učestvuju u diplomatiji. Ovdje je fino napisano da smo mi radili, da su uspostavljene veze, da sve blista kako treba, uspostavili smo vezu, a znamo definitivno da nismo ispunili nijedan uslov, da nas nema nigdje i da definitivno taj dio ne možemo prihvatiti.

Kada je u pitanju Ministarstvo za komunikacije i promet, znači imamo izvještaje šta su radili od CEMT dozvola, znamo kakvo je stanje u praksi. Koridor Vc? Ja sam očekivao da ćete nas izvijestiti koliko smo utrošili para, koliko kilometara smo uradili, gdje smo stigli. Ovdje,

znači tek neki početak i ponovo neka retorička priča šta će se desiti u budućnosti i da ćemo se zadužiti, da imamo 240 miliona, ne znamo dokle smo stigli i kako ćemo ih trošiti. Mene je zanimalo da opišemo takav način.

Finansije i trezor? U ovom ministarstvu, znači zaista znamo da je ovo jedno od važnijih ministarstava i da ono raspoređuje i troši pare poreskih obaveznika koje smo mi, na neki način, u izbornim kampanjama usmjeravali i davali obećanja da će se raditi kako treba. Što se tiče zakonskih i podzakonskih akata, znači ovo ministarstvo je dosta uradilo i zaista zaslužuju pohvale u tom pravcu.

Međunarodni sporazumi i ugovori? Znači, veoma bitno pitanje za nas. Znači, da vidimo šta smo mi iz ovog ministarstva uradili? Jesmo li išta napravili konkretno za našu dobit? Osim svih pitanja, da sada ne čitam, gdje smo se zadužili i pohvalno je što smo dobili materijal nepotpun gdje smo se zadužili, sada da ne čitam redom, znači ovo je samo da se onesvjestiš šta smo radili, samo smo se zaduživali. I, ne vidim ovdje nijednu rečenicu kako mislimo to vratiti, na koji način se time baviti. I ono što me zabrinjava, u jednom dijelu imamo dosta kreditnih linija bez cifara. Znači, to je moja primjedba, trebalo je navesti cifre, bar da znamo koliko smo dužni i red bi bio da i poslanici znaju a i javnost koliko smo se zadužili.

Kad su u pitanju ljudska prava i izbjeglice, i tu ima dosta primjedbi, s tim da je dosta urađeno u pravcu izbjeglica, i tu je pohvalno, s tim da nemamo ni tu tabelarni pregled šta se uradilo, gdje se ulagalo itd.

Poslovi u oblasti strateškog planiranja, koordinacija pomoći i evropske integracije? Znači, strateško planiranje je isto tako pjesnički obrađeno i ne vidim koordinaciju: gdje smo to koordinirali, u kojim ugovorima, u kojim pravcima, šta smo na tom pravcu uradili i koje ugovore smo potpisali, dokle smo stigli? I pohvalno je da je ovo ministarstvo zaista dalo jedan dobar pregled svih zakonskih i podzakonskih akata i predstavki.

I, da ne bih sada dužio, ono što je moja velika primjedba u svim ovim izvještajima, logično da smo radili, znači zakone, podzakone da smo planirali a ono što je posebno evidentno da nisu napisali koliko smo para trošili i šta smo to radili. I, ako neko nije ništa uradio, a potrošio mnogo para, znači sigurno moramo ga karakterisati kao negativnog. A onaj ko je pisao, a nije trošio mnogo para, znači da u sljedećem planiranju budžeta tom ministarstvu damo prednost i damo više sredstava.

Ja bih predložio, znači za buduće izvještaje koje budemo imali, da se za svako ministarstvo dostavi, znači u okviru svog plana i rada, koliko su trošili sredstava i da svoja strateška planiranja baziraju na ugovore i dogovore koje su napravili sa institucijama, ili iz EU ili unutar same države.

Što se tiče mog mišljenja o ovom zakonu, znači definitivno ovakav jedan izvještaj, osim ovih pozitivnih malih formacija koje sam dao, po meni, ovaj izvještaj zaista zaslužuje jedan veliki minus.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Sljedeći je Rifat Dolić.

RIFAT DOLIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, cijenjene kolegice i kolege, uvaženi gosti, u normalnoj situaciji, izvještaj o radu vlade jedne države, u najmanju ruku je interesantna, da ne kažem, značajna tema za parlament te zemlje. Kako je kod nas malo šta normalno, to ja osobno i ne očekujem ništa značajno od ove rasprave o ovom Izvještaju o radu Vijeća ministara.

Sam koncept Izvještaja nije postavljen tako da se o njemu može raspravljati kao o Izvještaju o radu Vijeća ministara. Naime, ovaj izvještaj je napravljen baš onako kako je i funkcioniralo i kako funkcionira Vijeće ministara, bez jedinstvene platforme, pri čemu su svako ministarstvo, ministar i zamjenik vodili svoju politiku ili, bolje rečeno, politiku stranke koja ga je nominirala i ovo je njihov izvještaj, a ne izvještaj Vijeća ministara. Da bi ovaj izvještaj, u rečenom kontekstu, bio kompletan, čini mi se, nedostaje, unatoč ovom uvodnom izlaganju, još samo lični izvještaj o radu predsjedavajućeg Špirića. Ovako ispada da gospodin Špirić nije ništa radio osim što je predsjedavao sjednicama Vijeća ministara. Za mene bi bilo jako interesantno čuti i pročitati i taj izvještaj o radu Vijeća ministara, gledano iz ugla njegovog prvog čovjeka, gospodina Nikole Špirića, što bi valjda bilo i normalno.

Svakako predstavlja napredak to što je ovo Vijeće ministara smoglo snage da podnese bilo kakav Izvještaj o radu, jer je to, unatoč zakonskoj obavezi, prava rijetkost u BiH i ja se nadam da ćemo bar ubuduće na tom planu ostvariti napredak. Ne želim, također, potcijeniti ni uloženi trud ministarstava koji je opet bio veći ili manji od jednog do drugog ministarstva i u konkretnom slučaju bit će jako interesantno, na kraju rasprave o Izvještaju o radu Vijeća ministara, analizirati samu raspravu i diskusije u situaciji kada se zna da Vijeće ministara ne funkcionira kao tim sa zajedničkom platformom, već smo svjedoci da široka parlamentarna većina funkcionira samo kada se dijeli politički plijen u obliku funkcija, pozicija i stolica, a redovne su situacije kada su jedni drugima opozicija unutar vladajuće šestorke. Ovo je rijetko viđen model funkcioniranja jedne vlasti jedne vlade, ali je očito da taj model jedino obezbjeđuje ovo što mi danas imamo u BiH, a to je da vlast u BiH nema nikakvu odgovornost za nerad, nesposobnost i za ukupno stanje u BiH.

Što se samog Izvještaja o radu Vijeća ministara tiče, mislim da je o njemu bespredmetno raspravljati u ovakvom obliku. Ja iz ovog izvještaja nisam dobio niti jedan parametar na osnovu kojeg bi mogao pozitivno ocijeniti rad Vijeća ministara. Čitajući Izvještaj, u najmanju ruku, se može steći pogrešan utisak kako je BiH već članica EU, kako kod nas teku med i mlijeko i kako su građani BiH sretni ljudi. Nažalost, naša je stvarnost i realnost da je BiH daleko od Evrope, da nema reformi, kriza i recesija uzimaju svoj danak, a građani BiH su očajni i gube svaku nadu.

Događaj koji je obilježio prošlu godinu svakako je potpisivanje Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i ovo dominira u Izvještaju o radu Vijeća ministara ali moramo biti realni i suočiti se sa činjenicama da je potpisivanje ovog sporazuma poklon međunarodne zajednice građanima BiH, a ne rezultat rada Vijeća ministara, pa čak ni nas u ovome domu. Zasluga ovog Vijeća ministara je što je BiH po provođenju reformi i ispunjavanju uslova na evropskom putu posljednja u regionu, a ispunjavanje obaveza iz Mape puta za liberalizaciju viznog režima liči na onu seriju *Đekna još nije, a kad će ne zna se*. Pozicija ovog Vijeća ministara se najbolje može

oslikati iz samog Izvještaja o radu u dijelu gdje se ocjenjuju odnosi sa susjednim zemljama gdje stoji, citiram: 'U odnosima sa susjednim zemljama, sa Crnom Gorom, Albanijom, San Marinom i Malteškim redom ostvareni su značajni rezultati. Sa Grčkom, Italijom, Slovenijom i Makedonijom odnosi su dobri i ostvaruju se odgovarajućom dinamikom na nivou iz prethodnih godina. Planirane redovne aktivnosti i ciljevi sa Srbijom i Hrvatskom nisu u potpunosti realizovani jer je došlo do zastoja u rješavanju otvorenih pitanja granice, imovine i drugog, o kojima je bilo planirano pregovarati u 2008. godini', završen citat. Mislim da komentar na ovo nije potreban. Ništa bolja slika nije ni u domenima ekonomske, socijalne, pravne, administrativne, komunikacijske i drugih sfera života.

Kada ja osobno ocjenjujem rad ovog Vijeća ministara kao poslanik, onda ne mogu nikako zaboraviti prazne klupe na ovoj lijevoj strani sale, čak i kada se raspravlja o pitanjima čiji je predlagač Vijeće ministara. Ne mogu zaboraviti više od 150 zaključaka ovoga doma koje je Vijeće ministara u prethodne dvije godine potpuno ignoriralo. Ne mogu zaboraviti brojna poslanička pitanja na čije odgovore se čeka ovdje nerijetko i više od godinu dana. Mi smo ovdje svjedoci kada predsjedavajući Vijeća ministara i njegov zamjenik jedan drugom repliciraju. Svjedoci smo međusobnog dopisivanja ministara, zamjenika i predsjedavajućeg putem štampe i medija. Svjedoci smo optužbi kako predsjedavajući Vijeća ministara u ladici drži blizu 200 inicijativa i zakonskih rješenja iz resornih ministarstava. Te optužbe iznose njegovi saradnici u Vijeću ministara. Svjedoci smo indolentnosti Vijeća ministara na otvorenu pljačku imovine BiH u zemljama nastalim raspadom bivše SFRJ. Svjedoci smo jedne ... pozicije BiH u svijetu gdje napredujemo u onome što je negativno, a kližemo prema dnu po parametrima koji ocjenjuju razvoj i opći napredak države i društva.

Na kraju, da budem do kraja principijelan i realan, ima ministarstava koja bi u pojedinačnom ocjenjivanju mogla dobiti od mene pozitivnu ocjenu i koja, rekao bih, čak i spašavaju čast Vijeća ministara, a tu, prije svega, mislim na Ministarstvo civilnih poslova i Ministarstvo odbrane. Ali i njihov rad se gubi u općem sivilu rada Vijeća ministara. Dakle, ja osobno u ovome Izvještaju o radu Vijeća ministara ne nalazim niti jedan razlog zbog kojeg bi Vijeće ministara od mene kao poslanika dobilo pozitivnu ocjenu za svoj rad u 2008. godini.

Hvala lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Sljedeći je Husein Nanić.

HUSEIN NANIĆ:

Zahvaljujem se, predsjedavajući.

Predsjedavajući Vijeća ministara, članovi Vijeća ministara, gosti, kolege i kolegice poslanici, u pripremi za raspravu o ovoj tački dnevnog reda, ja sam pokušao da napravim nekakav sistem i vjerujem, kao i većina vas, nisam baš bio u situaciji da to i uradim, s obzirom na činjenicu da smo mi evo dobili, kao što moji prethodnici rekoše, zaista jednu gomilu papira i ukoliko nešto nećete da uradite, ukoliko imate namjeru da zamaglitate stvari, onda uradite to na taj način.

Prvo mi nije jasna uopće namjera Vijeća ministara. Do sada, u svom radu kroz razne institucije, nigdje nisam imao priliku da ocjenjujem pojedinačno nešto, a radi se o kolektivnoj, treba se dati kolektivna ocjena. I, mi smo kroz komisije imali zaista problem kako da ocijenimo

rad ministarstava, a nismo ni imali priliku da pojedinačno imenujemo nekog ministra, niti imamo mogućnost da pojedinačno o njemu dajemo ocjenu, odnosno da ga eventualno smjenjujemo ukoliko ne radi svoj dio posla.

Svakako je ovo jedan napredak, jer evo dobili smo Izvještaj o radu Vijeća ministara. Međutim, u tom izvještaju je nabrojano ono što je urađeno, a nema ni riječi, bar, male samokritike o onom što je trebalo biti urađeno, a nije urađeno. I zaista je toga puno. I bilo bi malo i stotinu minuta da se ovdje to izgovori. Ja pripadam, što reče Novaković, poziciji, znači oni koji su glasali, dali glas za imenovanje ovog Vijeća ministara, samim tim dajem sebi i pravo da potpuno jasno i glasno kažem ono što nije urađeno, a što se očekivalo od tog Vijeća ministara da uradi.

Poslije toga, evo mi smo jučer dobili dva dokumenta, opet nose naziv Izvještaj o radu Vijeća ministara i, drugi, opet Izvještaj o radu Vijeća ministara od nekih 150 strana i ne znam šta je to Vijeće ministara očekivalo od nas poslanika da večeras radimo, da okupimo oko sebe stotinu ljudi koji će čitati, izvještavati nas i davati nam neke sugestije. Ovo je jako neozbiljno i neodgovorno prema Parlamentu da na ovaj način se dostavljaju dopune i ove dokumente koje smo dobili. Posebno, mi smo uz ovo dobili i pet izvještaja o radu upravnih agencija, direkcija i itd., Direkcije za evropske integracije, o radu Agencije za promociju inozemnih ulaganja, Agencije za javne nabavke, o radu Granične policije, Izvještaj o radu Službe za poslove sa strancima. I to sve Vijeće ministara očekuje da mi to pročitamo za noć i da damo svoju ocjenu o tome. Ja zaista, još jednom kažem, to je od vas neodgovorno i neozbiljno prema Parlamentu što ste uradili.

... konkretno bih se osvrnuo na Izvještaj o radu Vijeća ministara. Cijeneći vrijeme, ovdje ja sam jako puno pluseva i stavio o onom što je urađeno, međutim nije rečeno ono što nije urađeno. I, kada uporedite vi Izvještaj o napretku BiH za 2008. godinu i ovaj Izvještaj o radu Vijeća ministara, mislit ćete da se odnosi na dvije različite države, jer ima ovdje i netačnih konstatacija. Tako, između ostalog, kaže se da je, u Izvještaju Vijeća ministara, pozitivna ocjena Evropske komisije i koja je dala Izvještaj o napretku, radi se o reformi javne uprave, a ona je daleko od pozitivnog. Ono što, dokument koji imam, Izvještaj o napretku, on je daleko od pozitivnog, da ne citiram stvari, da je BiH, kaže se, još uvijek u ranoj fazi reforme javne uprave koju treba ubrzati, složena i preglomazna institucionalna struktura zemlje i dalje otežava efikasnost itd. Znači, ovo ne odgovara stvarnom stanju koje je u Izvještaju navedeno.

Ja bih volio da smo imali priliku pri raspravi o ovom izvještaju i da uporedimo Program rada, znači ovo je bilo, kao što predsjedavajući reče, u 2008., trebamo dati doprinos šta će biti za 2009. Iz Programa rada, onoliko koliko sam ja imao priliku da vidim, ne vidi se jasna vizija da će se one stvari koje nisu navedene, znači koje nisu urađene, da će biti urađene u Programu rada. Također bi bilo dobro da smo mogli uporediti sa Izvještajem o izvršenju Budžeta za prošlu godinu i također sa Izvještajem o reviziji Budžeta i svih ministarstava za 2008. godinu. Mislim da bi sa ta četiri izvještaja imali jednu cjelokupnu sliku o stanju i o radu Vijeća ministara.

Ono što posebno želim naglasiti jeste da smo mi kroz komisije raspravljali, između ostalog, u Komisiji za saobraćaj i komunikacije o radu Ministarstva za promet ili saobraćaj i komunikacije. I ono što smo tu uvidjeli kao zaista jednu stvar koja nije dobra jeste da zakoni koji su dolazili iz nadležnog ministarstva i u parlamentarnu proceduru upućivani: nije bilo dovoljno agilnosti, dovoljno akcije da se dovede do kraja donošenje tih zakona, pa su zakoni završavali na

komisijama, pa komisija istrajnim, dugim radom je radila tako da bi spasili zakon, da bi, Parlament je bio više u situaciji da spašava zakon nego Vijeće ministara. I puno improvizacija je bilo. I neke od tih zakona smo uspjeli i donijeti i spasiti, ono što se kaže, da ne propadnu potpuno. Isto je to i za Vijeće ministara. Ja mislim da gospodin predsjedavajući nije dovoljno dao svog autoriteta da one zakone koji su bili ovdje nama na stolu a koji su direktno vezani za naš Izvještaj o napretku za Evropsko partnerstvo, posebno za liberalizaciju viznog režima, bilo je jako potrebno i korisno, jer poslije sam čuo reakcije poslanika koji su glasali protiv da nisu znali da je to uvjet: Zakon o finansijskom lizingu, Zakon o graničnoj kontroli, da je bilo potrebno da je predsjedavajući svojim autoritetom tražio da se ti zakoni usvoje, jer znamo šta znači. To će biti rasprava i kroz sljedeću tačku dnevnog reda šta su ti zakoni značili, da li da ih donesemo ili da ih odbacimo u prvom čitanju kao što je to urađeno na prošlom zasjedanju.

Posebno, znači pitanje ovog ministarstva, ovdje je već pomenuti problem CEMT dozvola koji već dugo godina proizvodi i kriminal i korupciju i zaista jednu atmosferu da svi oni koji rade na tom ostavljaju pravo na razmišljanje ljudima koji žele da ovu stvar dovedu do kraja da žele da tu stvar zadrže u cilju dobivanja imovinske koristi, u cilju stvaranja korupcije u tom segmentu. CEMT dozvole već pet godina, ili ne znam koliko, uvijek se obara neki tender i prave se takvi zahtjevi tenderski da ne može se završiti. Ovo je jedna vrlo bitna stvar. Možda je segment iz ukupnog ovog izvještaja Vijeća ministara, ali je jedna vrlo, vrlo bitna stvar za javnost i vrlo bitna stvar za građane i one koji se bave ovim poslom, jer ja sam i kao poslanik jednom kroz Banja Luku prolazeći prije dva-tri mjeseca – grad je bio potpuno blokiran. E, to je ono na šta Vijeće ministara je moralo reagirati i odgovoriti, upravo zbog ove nepravilnosti kod dodjele ovih dozvola.

Koridor Vc? Nemamo izvjesnosti, imamo problema sa određenom spojnom tačkom na jugu. Nemamo odgovore na to.

Javni servis? Vi znate da smo ovdje gotovo svaku sjednicu raspravljali o Javnom servisu. Ja nisam vidio dovoljno aktivnosti od strane Vijeća ministara, od strane resornog ministra da taj problem riješi.

Posebno – ono što sam ja i kao poslanik iz izborne jedinice iz koje dolazim – jeste unaska pruga, jeste povezanost Krajine sa ostalim dijelom BiH, nije bilo dovoljno dato prostora tome.

Na kraju, vezano za preduga, nedopustivo duga imenovanja funkcionera, odnosno direktora RAK-a, Direkcije za evropske integracije, Uprave za indirektno oporezivanje, duge, duge, evo vidjeli ste jučer, mada je to izvještaj do 2007. godine o učinku, vezano za imenovanja državnih službenika i funkcionera od strane Vijeća ministara, ovdje se radi o pitanju funkcionera. Znači, nedopustivo dugo da to traje, znači Vijeće ministara kao tijelo nije odgovorilo ... nije dovoljno bilo odgovorno u rješavanju tih pitanja i da postavi i da imenuje te ljude, bilo koji od njih koji zadovoljava uvjete.

Spoljnotrgovinski deficit? Nema ni riječi o njemu. BiH danas je, vi znate da stalno, stalno se povećava taj deficit, ovdje nemamo riječi. Nemamo riječi o krizi koja je uzela svjetske razmjere, ušla je u BiH. Nema ni jedne riječi, jer ona je već prošle godine bila pola godine, ona je već u BiH i nema riječi o njoj. I nema riječi šta će se, koje je to aplikacije imalo i one aktivnosti koje su bile su bile inicijative iz Parlamentarne skupštine BiH.

I, ono što na kraju bih evo i zaključio da zaista još puno, puno ovdje, cijeneći vrijeme, znači još puno ima nekih segmenata na koje bi se kritički moglo osvrnuti na njih, i moj je ovo doprinos samo za budući rad, znači, da Vijeće ministara uozbilji svoj rad, da o ovim stvarima jasnije, bolje i konkretnije pristupi u rješavanju ovih problema koje sam ja evo istakao ovdje.

BERIZ BELKIĆ:

Momčilo Novaković, replika.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Moram reći da se ne slažem sa stavom gospodina Dolića oko njegovog zadovoljstva sa Izvještajem o radu Ministarstva odbrane. Naime, ja nisam ulazio pojedinačno u ministarstva. Ali, molim vas, Ministarstvo odbrane je, čini mi se, bar ja ovdje nisam našao, jedino ministarstvo koje nije predložilo nijedan zakon prošle godine. Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice je samo jedan zakon predložilo za godinu dana, Uprava za indirektno oporezivanje je planirala po planu za 2008. godinu 11 zakona, a predložila je samo jedan zakon Savjetu ministara. Dakle, nisam ulazio u te detalje, ali hoću da kažem da, ako se gleda sa te strane učinak, onda želim reći da se ne slažem s konstatacijom, kao ni sa konstatacijom kolege Kuzmanovića, jer riječ izvještaj jeste i srpska riječ, nije obavještaj nego izvještaj, naravno riječi izvedene iz riječi izvještaj su riječi koje je Vujaklija stavio u svoj rječnik kao srpske riječi. Ali nema to sad veze. Ja sam mislio da će me kolega podržati u mom nastojanju da izvještaje dobijamo u skladu sa Ustavom, a ne da će replicirati na ono što sam ja rekao.

BERIZ BELKIĆ:

Evo, vidim da se i gospodin Kuzmanović javlja za repliku. Ja vas molim da ne idemo u pravcu, sve je naše, sve je to naše, ali izvolite.

ŽELJKO KUZMANOVIĆ:

Evo kratko ću. S obzirom da ne želim da ovaj parlament postane poligon za tradicionalnu srpsku igru ko je veći Srbin, priznajem poraz i predajem oreol gospodinu Novakoviću.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Mirko Okolić.

MIRKO OKOLIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Dame i gospodo poslanici, uvaženi predstavnici i članovi Savjeta ministara, predsjedavajući Savjeta ministara, predstavnici međunarodnih organizacija, nevladinih organizacija, sredstava informisanja, dragi gosti, evo, da se slučajno pozicija javi prije nas iz opozicije, po dosadašnjim diskusijama, mi zaista ne bi imali ni potrebe da se javljamo i da bilo šta diskutujemo o ovom izvještaju, jer otprilike su oni rekli neke stvari koje smo mi zamislili reći, pa su možda neke stvari rekli u mnogo gorem obliku nego što bi mi rekli o ovome izvještaju. Ali šta je tu je, evo i mi ćemo sada uzeti učešća, a možda će neko iz pozicije kasnije

mijenjati neka svoja razmišljanja i diskusije teći možda u tome da neko i pohvali Izvještaj Savjeta ministara i njegov rad u 2008. godini, što je vjerovatno za očekivati od ove pozicije.

Ali, da se vratimo na ovaj izvještaj. Ako hoćete da nekoga zbunite, onda mu dostavite mnogo materijala, mnogo izvještaja, i to nepovezanog, u nekom ciklusu od mjesec i po dana pa sve do pred samo zasjedanje Skupštine kada ih nemate vremena ni pročitati, i onda je to upravo onaj postignuti cilj. Tako smo mi imali, evo od prije mjesec otprilike i nešto dana, prve materijale koji su upućivali na materijale koji bi trebali da govore o Izvještaju o radu Savjeta ministara za 2008. godinu do materijala koje smo dobili jutros i koje ja nisam uspio dobro ni pročitati. Ali evo, uspio sam ostale materijale, pa sam nekako povezao šta ti materijali hoće da kažu u ovom izvještaju. Ali dobro. U svakom slučaju je dobra i praksa, odnosno dobro je što je Savjet ministara uveo ovu novu praksu da na ovakav način prezentuje poslanicima izvještaj o svome radu i nadam se da će to u idućoj godini, ako budemo živi i zdravi, doći objedinjeno i barem jedno sedam dana pred zasjedanje o kome se raspravlja, odnosno na kome se raspravlja o radu za proteklu godinu Savjeta ministara.

Neko je ovdje postavio pitanje *i kako dalje*, jer se ne vidi iz Izvještaja Savjeta ministara kako dalje, a to pitanje mora dati upravo Savjet ministara. Savjet ministara je pustio koliko je pustio zakona u proceduru. Naravno da nije ispoštovao svoj zamišljeni plan i, evo recimo da je to iz objektivnih razloga nešto iz subjektivnih itd., i evo, to je nešto što mene brine. Međutim, mene više brine to što su oni pustili u proceduru zakone za koje su unapred i oni u Savjetu ministara znali da neće moći proći na ovom parlamentu i valjda su htjeli sa sebe da skinu odgovornost i da imaju brojku jednu više tamo puštenih zakona u proceduru, a o njihovoj sudbini – to ne treba oni da brinu, nego treba da brine Parlamentarna skupština i neko ko će kritikovati Parlamentarnu skupštinu, jer nije usvojila zakone, bez obzira da li su oni dobri ili nisu, jer na njoj je, ona je trebala da usvoji da li se to nekome sviđalo ili ne sviđalo, odnosno da li su oni dobri ili nisu, odnosno da li su usaglašeni. Mislim da ima mnogo prostora da iz Savjeta ministara izađu usaglašeni zakoni i da ih usvoje najmanje oni koji podržavaju Savjet ministara. U protivnom, onda bi ti koji podržavaju Savjet ministara morali napraviti određenu rekonstrukciju u Savjetu ministara prema onim ljudima koji koče prijedloge tih zakona i da na taj način imaju alibi zašto nisu usvajali one zakone ili zašto nisu usvojili zakone koji su došli iz Savjeta ministara, pa čak i one zakone koji su jednoglasno prošli na Savjetu ministara.

Dalje, iza toga brine još više činjenica da se uporno određeni zakoni koji su jako bitni, naročito za liberalizaciju viznog režima i nekih drugih zadataka koje mi moramo da ispunimo da bi se pridružili, evo da kažem tako, Evropi: po nekoliko puta u jednom te istom tekstu, bez obzira što se zna da neće proći zato što nisu usaglašeni, zato što nisu vršene određene konsultacije, pod navodnicima „gura na Parlament“ i naravno da oni dožive sudbinu kakvu su doživjeli, da zakon padne i da ponovo sad te zakone treba stavljati u neku novu proceduru, iza toga treba proći jedno određeno vrijeme itd.

Ja sam siguran da ovim vašim, odnosno našim, evo da kažem, diskusijama da će ovaj izvještaj proći danas, jer nelogično je da ga pozicija ne podrži i, ako ga ne bi podržala, onda bi to značilo i nešto drugo u Savjetu ministara, jer ako ne prođe Izvještaj o radu, onda zna se šta slijedi, ali sam siguran da će mnogi iz pozicije veoma teško podržati ovaj izvještaj jer se i oni sami ne slažu s ovim izvještajem, ali tako će vjerovatno biti i od strane njihovih partija naloženo da ga trebaju podržati bez obzira kako oni o tome misle i ne misle, a da misle slično u opoziciji pojedini, evo vidjeli smo iz dosadašnjih različitih izvještaja, odnosno diskusija.

Dalje, evo, ja sam pitao i člana Ustavnopravne komisije koji nije rekao za, dobro, nije rekao ni pozitivno mnogo o radu Savjeta ministara, mada se ja ograđujem, ima nekih stvari koje Savjet ministara je zaista i napravio i za koje se mogu pohvaliti, ali na njihovu žalost oni su toliko u malom procentu da padnu u sjenku ovoga što je za kritikovati, tako da bi bilo dobro da bude više toga što su pozitivno uradili, pa da ono što nisu uradili padne u sjenku ovoga što je loše, ali šta da se radi. Pitao sam ga kako možeš da diskutuješ protiv Savjeta ministara, odnosno na takav način, kad ste i vi na Ustavnopravnoj komisiji jednoglasno donijeli odluku da se prihvata Izvještaj o radu. On mi odgovara (nema ga sad tu, izašao je gospodin Novaković) da nije tačan Izvještaj Ustavnopravne komisije, nego da su donijeli odluku da samo ide u dalju proceduru, a da nije tačno da su donijeli jednoglasno odluku, odnosno da nisu glasali itd. To vi između sebe u Komisiji raspravite. Ako je netačno, ako je tačno, opet raspravite i potvrdite itd. Ali evo, to je nešto što zbunjuje i mene koji treba da odlučim kako ću glasati o Savjetu ministara, odnosno njegovom izvještaju.

Dalje, imate ovdje još komisija koje nisu dale prolaznu ocjenu Savjetu ministara zbog raznoraznih razloga pa i taksativno nekih i navedenih stvari. I evo, ja ću reći, i dužan sam to da kažem, mišljenje Zajedničke komisije za nadzor nad radom Obavještajno-bezbjednosne agencije BiH u kojoj sam, evo da kažem, jedini ja bio iz opozicije, svi su bili iz pozicije, evo mogu moje kolege i potvrditi: otprilike sam bio i najblaži kada je bila kritika prema radu, odnosno prema ovom izvještaju Savjeta ministara za prošlu godinu. I ja moram prenijeti stav, koji ne trebam sada da prepričavam, da ne gubim vrijeme, vi imate tu u materijalima stavove komisija i tačno je rečeno zbog čega ova komisija koja je, evo rekoh maloprije, samo bila ... sastavljena od strane opozicije, u tom momentu svi su bili iz pozicije, rekla da se ne može u potpunosti podržati, jer nije Savjet ministara donio ključne neke, odnosno prijedloge platforme itd., ključne neke stvari koje bi bili opet ključni za djelovanje naše obavještajno-bezbjednosne politike u cjelini.

Prema tome, što se tiče nas, odnosno, evo ja ću sada reći u svoje ime. Ima toga što je Savjet ministara i uradio, ne može se reći da nije uradio ništa što je dobro. Čak ima tamo gdje su osjetili da na poslaničko pitanje treba da odgovori, da brzo reaguje, onda mogu da reaguju, a u redovnoj proceduri nisu reagovali i nisu htjeli da reaguju, ali kada se postavi poslaničko pitanje, onda reaguju, a i to je pozitivna stvar. Ali evo, još jedanput ponavljam, to je toliko minorno u odnosu na ono što oni nisu uspjeli da usaglase, da urade, i onda to dolazi u sjenu.

Dalje, Savjet ministara je u nekoliko navrata uzburkao javnost svojim prepisivanjem, svojim, ne znam ni ja, prepucavanjem, pod navodnicima da kažem, preko sredstava informisanja i onda je i iz toga vidljivo da jedan takav Savjet ministara ne može da radi zajedno i naravno da će jedan izvještaj morati doći u ovakvom obliku u kakvom je došao. Mene bi radovalo da su oni unutar sebe konsolidovali snage i onda zajedno sa pozicijom koja ih podržava našli barem jednu do dvije smjene u tom Savjetu ministara. Ne mora biti od prvog čovjeka, odnosno ministarstva od zamjenika, pa ne znam ni ja koga, pa rekli: *On je taj koji nam koči, jeste iz naše partije, jeste iz naše pozicije, ali ne možemo zbog njega da radimo.* A ovako, s obzirom da nisu predložili nikakve izmjene, nikakvu rekonstrukciju niti bilo kakvo unapređenje u radu Savjeta ministara, njih ne opravdava za ovakav izvještaj i, što se mene tiče, ja neću moći dati podršku Izvještaju o radu Savjeta ministara za 2008. godinu.

Hvala lijepo.

PRVI ZAMJENIK
PREDSJEDAVALAČ
MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Margin Raguž, diskusija. Izvolite.

MARTIN RAGUŽ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedatelju.

Uvažene kolegice i kolege zastupnici, poštovani predsjedatelju i članovi Vijeća ministara, cijenjeni gosti, možda će malo biti neobično ovo što ću reći ali mislim da na neke stvari treba podsjetiti. Ako se sjetimo Daytonu i 1995. i načina na koji je konstituirano Vijeće ministara koje je bilo sastavljeno tada od tri ministarstva i dvojice supredsjedatelja, pa mjesečno i naizmjenično predsjedanje ... do danas, ja osobno smatram da je evolucija ovdje izrazita i da su pozitivni pomaci očigledni i da samo ovo izvješće Vijeća ministara, bez obzira na stajališta, legitimna stajališta kolega, pogotovo kolega iz oporbe, ovo izvješće zavređuje pozornost, naravno i kritički osvrt.

Ono što želim reći jeste da ne možemo gledati izdvojeno Vijeće ministara u odnosu na ukupni ambijent u BiH i ne možemo ga gledati odvojeno od pozicije Parlamenta BiH. I, zalažem se da, kada ocjenjujemo ovo Vijeće ministara, podrazumijevamo i dio vlastite odgovornosti u ostvarivanju uloga i programskih ciljeva Vijeća ministara. Mislim da je to pošteno reći. A zašto ću to reći? Pa reći ću vam zato što u dio te odgovornosti svakako treba smjestiti i sudbinu određenih zakona koji su otišli iz Vijeća ministara i došli na Parlament, pa da vidimo kakva je bila sudbina svih tih zakona i kako smo se mi prema nekim od tih zakona, pogotovo, odnosili.

I treća stvar, za uvod, ja ću vas ovdje podsjetiti i žao mi je što predsjedatelj Vijeća ministara, gospodin Špirić, u svom uvodu nije podsjetio na programske ciljeve koji su potpisani 3. siječnja 2007. godine od strane lidera, tada sedam političkih stranaka, a sada mogu reći već da PDP koji je tada to potpisao i Narodna stranka Radom za boljitak nisu više dio, bar onako što možemo u javnosti prepoznati, dio parlamentarne većine koja podržava te programske ciljeve, iako su neki od njih istupili, ja i ne znam kako i na koji način, ne obrazlažući to ni javnosti ni Parlamentu, zbog nekih odnosa u nekim drugim dijelovima BiH, sa pojedinom strankom, a ne u odnosu na generalne ciljeve i projekcije i što je isto tako važno reći da mi danas imamo formalno poziciju da pet stranaka ostaje iznad ovih programskih ciljeva. I ono što je falilo u ovom izvješću i predsjedatelja i izvješća jeste u kojoj mjeri je rad Vijeća ministara u 2008. godini bio na ostvarivanju ovih programskih ciljeva. Mislim da bi to bilo korektno prema svim onim koji podržavaju rad ovog Vijeća ministara i osiguravaju mogućnost donošenja i usvajanja zakona, njihovu implementaciju i ...

Ja ću samo kratko podsjetiti na neke od tih ciljeva. Mislim da je to vrlo važno i da ova rasprava ima ustvari samo smisao ako mi iz ove rasprave izađemo institucionalno jači i omogućimo Vijeću ministara da u narednih godinu i po u ovom mandatu pojača svoju ulogu koju ima, a i da Parlament preuzme svoj dio odgovornosti.

Reforma policije? Je li tu odgovornost na Vijeću ministara ili na onima koji nisu ovih dana ni nakon toliko vremena odobrili imenovanje ovih odbora, vrlo važno pitanje na evropskom putu. Moramo biti korektni. Reforma sustava javnog emitiranja, suradnja s Hagom, reforma javne uprave i smanjenje administracije, pazite, pitanje suzbijanja korupcije, ja nisam u izvješću, jedna od pet točki programskih prioriteta, nisam ni vidio nijednu relevantnu ocjenu gdje je BiH i što se čini, iako smo imali rasprave, i gdje su uz sudjelovanje resornih ministara i pravde i sigurnosti i u Parlamentu, ali mislim da su to stvari gdje jednostavno moramo u izvješću javnosti pokazivati u kakvom smo stanju i što je nužno činiti, pogotovu jačanju kaznenog zakonodavstva i sankcija predviđenih za ovu oblast. Zatim, reforma obrazovanja, dopune kaznenog zakonodavstva. Ali podsjetit ću vas još na neke ... Kaže: 'Donijeti ustavna rješenja koja će uspostaviti funkcionalnu, modernu BiH sa evropskim načelima.' I vidim ovih dana koliko se mučimo u Parlamentu da uspostavimo samo radnu skupinu. To više nije samo odgovornost Vijeća ministara nego i Parlamenta. Pa onda: regulirati pitanja granica sa susjednim državama, molim vas, jedno vrlo važno pitanje. A u ovom izvješću Vijeća ministara kaže da je u šestom mjesecu ove godine Vijeće ministara usvojilo Strategiju integriranog upravljanja granicom, s pratećim Akcionim planom. Kaže: 'Donošenje ove strategije jedan je od postavljenih uvjeta BiH na putu ka europskim integracijama a u cilju učinkovitog sprovođenja ove strategije donesene su i odluke o imenovanju Državne komisije za granicu i Odluka o imenovanju Komisije za upravljanje granicom.' Šta je sa našom granicom? Evo, ima li ijedna rečenica da neko kaže šta je sa našom granicom? Ovdje ja ne vidim nijednu rečenicu. A neću da dovodim u kontekst nekih recentnih događanja, a pogotovo u kontekst stalne definicije da je BiH mjesto gdje završavaju ljudi, novac, droga i gdje je to, pa, uobičajeno. Pa hoćemo li o tome pričati kasnije kroz onu Mapu puta i zašto naši ljudi i jesu u takvoj situaciji i naši građani kada je u pitanju liberalizacija viznog režima i ispunjavanje tih standarda? To sam uzeo kao ilustraciju.

Sad prelazim na ono što je Vijeće ministara dužno bilo kroz ostvarivanje ovih programskih ciljeva reći u svom izvješću. Pa prelazim na stranicu 7, kaže: 'Razvoj ekonomske, odnosno gospodarske diplomacije'. Kaže: 'Ministarstvo vanjskih poslova je odlučno da u gospodarskoj suradnji sa drugim državama posveti posebnu pažnju.' Ja mislim da vrijeme ovakvih formulacija, zaista, treba biti davno iza nas. I ovo je jedna dobronamjerna sugestija da u izvješćima ipak imamo neke parametre, koliko je ljudi u funkciji i koje su programske projekcije i šta se očekuje da kroz taj sektor gospodarske diplomacije bude urađeno, a pogotovo da se takve stvari ne dešavaju u kontekstu, recimo, ukidanja jedinog Veleposlanstva BiH na jednom kontinentu, pa se onda kaže paralelno da se uspostavlja efikasna infrastruktura itd. Ta apsolutno ocjena ne može stajati. A podsjetit ću vas da taj kontinent generira jednu vrstu turizma koja je izuzetno značajna, to je vjerski turizam, za ovu zemlju i, hajmo gospodo, je li ta diplomacija u funkciji ostvarivanja tih interesa ili nije i ta infrastruktura!? To je jedno pitanje za Ministarstvo vanjskih poslova, a slažem se da je u mnogim drugim segmentima u tom ministarstvu ostvaren napredak.

Zatim, evo samo kao ilustraciju, da ne kažete da se ne dotičem nekih drugih ministarstava, tu sad ću spomenuti Ministarstvo prometa i komunikacija kada je u pitanju strateška stvar oko koje je postignut konsenzus u ovoj zemlji, to je Koridor Vc. Ovdje se navode rokovi do kada je predviđena priprema dokumentacije, otkup zemljišta, sve ostalo. Nijedne rečenice nema o tome je li postoje limiting prepreke/ograničavajuće prepreke i da li će se ti rokovi ostvariti i jesu li ti rokovi realni itd.

Isto tako, kada je u pitanju vanjska trgovina, sporazum o CEFTA-i je bio jedan od najznačajnijih multilateralnih ugovora. Nemamo nijednog parametra i kvantifikacije u Izvješću o implementaciji i rezultatima tog sporazuma i njegove primjene za BiH.

Znači, druga stvar koju želim reći jeste da bez obzira na sva ograničenja i politička i ustavna i stalnu borbu oko prijenosa nadležnosti koja se odvija i ovdje oko nadležnosti, neću reći oko prijenosa nadležnosti, što je legitimno pitanje i sa strane BiH i sa strane entiteta, osobno mislim da Vijeće ministara, uz sve pozitivne stvari koje treba afirmirati i ne trebamo ovdje stvarno gledati crno-bijelo, nije postalo ono što po meni treba, to je lokomotiva, lokomotiva euroatlantskih integracija ove zemlje u javnosti, u smislu percepcije i ... generiranja pozitivne klime i zahtjeva prema svim drugim institucijama da se ta uloga može odgovarajuće ostvarivati. I ja mislim i očekujem i od predsjedatelja, gospodina Špirića, i od ministara, a i od nas u Parlamentu, da nakon, rekao bih, ove dvije i po godine, kad imamo jednu zaista zavidnu dozu i iskustva i urađenih stvari, krenemo u tom smislu, jer pazite, ne možete vi ako sami ne odredite neke ..., neke rokove, kad ćemo zatijevati i kad je realno očekivati status kandidata, i kako pripremate javnost, sve one koje treba mobilizirati da ispune te obaveze, kako će se to očekivati onda od nekih drugih, ako to nemate dnevno pregledno, dnevno jasno i dnevno transparentno i mobilizirajuće postavljeno od Vijeća ministara i u institucijama, i u javnosti, u medijima i na međunarodnom planu. To su istovremeno i sugestije, znači i to je zajednička odgovornost i nas u Parlamentu i Vijeća ministara.

Također, ilustrirat ću još jednim pitanjem, kada je u pitanju rad pojedinih ministarstava, to je Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice. Mogu prihvatiti ocjenu da su napravljeni pomaci u smislu stvaranja pretpostavki da se taj proces ne ugasi, rekao bih, ali zaista mislim da ovdje u ovom izvješću još ni blizu nisu locirani svi segmenti i instrumenti koje ova zemlja treba angažirati da taj proces ide za ... onih najmanje 50 tisuća obitelji, a ja tvrdim mnogo više, što se očekuje od Vijeća ministara i od ove zemlje.

I za kraj, svako razmatranje ovog izvješća ako neće polučiti jednim novim odnosom između Vijeća ministara i Parlamenta, po meni, nema smisla. Bilo je, ovo što je gospodin, kolega Husein Nanić rekao, sigurno ima elemenata da treba aktivnija uloga ministara i ministarstava kad zakoni dođu na Parlament. I sigurno da u jednoj takvoj interakciji mnogo bi doprinijelo intenzivnijoj i kvalitetnijoj protočnosti i usvajanju i kvalitetu tih zakona. To je jedan segment na kojem Vijeće ministara mora poraditi. I druga stvar je također kontinuirana nazočnost u toj zakonodavnoj proceduri predstavnika Vijeća ministara.

BERIZ BELKIĆ:

Martine, žao mi je, vrijeme.

MARTIN RAGUŽ:

Evo završavam.

BERIZ BELKIĆ:

Već smo dvije minute i molim i ostale da ...

MARTIN RAGUŽ:

Nisam nikad pretjerao, evo ispričavam se.

BERIZ BELKIĆ:

Ja sam čekao dvije minute. Izvoli.

MARTIN RAGUŽ:

Ne, nisam vidio. I završavam, prihvaćam, završavam. I, evo isprika i da sam ranije. Želim samo na jednom primjeru reći da osim ove uloge koja je u stvari formalna, koja je zakonodavna, Vijeće ministara treba imati jednu, rekao bih, ulogu kvalitetne reakcije na ono što se dešava i kada su u pitanju neki procesi gospodarski, ekološki, prirodni, katastrofe i sve ostalo, bojim se da tu imamo jednu vrstu izolacije Vijeća ministara, odnosno nespremnosti da se ide ususret rješavanju tih pitanja. I evo, ja ću i HDZ 1990. na tragu ovih sugestija, očekujući i vjerujući da ćemo ići korak dalje, podržati, uz ove sugestije, rad Vijeća ministara kako bismo realizirali dio ovih programskih ciljeva koji još nisu dotaknuti.

Hvala lijepa.

BERIZ BELKIĆ:

Imamo veliki broj još prijavljenih, pa vas zaista molim da se krećete u poslovničkom vremenu, a evo i preporučujem naravno da se pokušava sažeti što se želi kazati.

Evo izvolite dalje, Milica Marković.

MILICA MARKOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Poštovane kolegice i kolege, ... predsjedavajući, članovi Vijeća ministara, ja ću se potruditi da govorim i manje od predviđenog poslovničkog vremena. Ovaj Izvještaj o radu Vijeća ministara za 2008. godinu smatram da nije samo prilika da analiziramo i da porazgovaramo o nizu činjenica koje su ovdje iznesene i date, nego je prilika da se kao Parlament koji je izabrao ovo Vijeće ministara suočimo i sa problemima, odnosno poteškoćama i otežavajućim okolnostima koje su evidentne i jasne svima nama da postoje u radu Vijeća ministara. Jasno je nama svima da su se određene prilike za analizu takvih poteškoća u kojima djeluje i funkcionise Vijeće ministara, u toku 2007. i 2008. godine ih je bilo, ali nažalost nije bilo dovoljno ili kod nekih uopšte nije bilo volje da se otvore ta pitanja i otvore te teme. Jasno je da su se u prošloj godini pominjali problemi i inicirala čak rasprava o situaciji, odnosno o radu Ministarstva vanjskih poslova, o Ministarstvu sigurnosti, ali te teme su čak i na komisijama i ovdje u Parlamentu odmah a priori odbacivane i tražilo se samo mogućnost i način da se od toga pobjegne. Ali, nažalost, Vijeće ministara nije moglo pobjeći od tih problema i moralo je da djeluje i funkcionise u takvom ambijentu kakav jeste.

Ono što želim još reći je rekao moj uvaženi kolega Raguž, da rad i djelovanje, odnosno rezultate rada Vijeća ministara ne možemo posmatrati izolovano od rada ovog parlamenta i od ukupnog ambijenta u BiH. Zašto to kažem? Zato što onaj ambijent koji postoji ovdje među nama poslanicima se direktno reflektuje na Vijeće ministara, zato što partije koje ovdje funkcionisu, participiraju, zapravo jedan dio partije participira i podržava to Vijeće ministara. A ono kako mi reagujemo, radimo i djelujemo u ovom parlamentu je zapravo refleksija iz društva u BiH i mi od toga ne možemo pobjeći. Ali je samo pitanje i stvar da li želimo o tome glasno progovoriti. Da li želimo reći da ja kao poslanik iz RS-a na jedan način sagledavam probleme, recimo, evo uzeću za primjer Sud i Tužilaštvo BiH, a na drugi način ga sagledava moj kolega poslanik iz Federacije

BiH. I, pitanje je sad da li želimo o tome razgovarati ili ne. Nažalost, do sada nije bilo volje da se o tome razgovara iz raznoraznih razloga.

Što se tiče Vijeća ministara, bilo je ovdje primjedbi i čak na Komisiji za vanjske poslove, čiji sam ja član, je bilo primjedbi da forma u kojoj je dostavljen ovaj izvještaj ne zadovoljava zato što je to izvještaj ministarstava, a ne cjelokupnog Vijeća ministara. Po meni, ta primjedba ne stoji zato što Vijeće ministara ... je zapravo ministarstva i druge državne institucije i agencije koje ga sačinjavaju. I predsjedavajući je na početku rekao, odnosno dao jedan uvod i ekspozice o opštim napomenama o djelovanju i rezultatu Vijeća ministara.

Ono što smatram da je trebalo dati a nije dato u ovom izvještaju jeste da li uz svako ministarstvo pojedinačno ili sumarno, na kraju cijelog izvještaja: izvještaj o izvršenju Budžeta. Tu se slažem sa kolegama koji su potencirali to, zato što sve aktivnosti koje su ovdje pobrojane su direktno utrošile određena sredstva u ovoj zemlji ili su implicirala utrošak određenih sredstava.

O konkretnim rezultatima rada Vijeća ministara želim takođe reći da svi oni nedostaci i, da kažem, nezadovoljavajući rezultati koje neki poslanici sagledavaju kao rezultate koji nisu zadovoljeni, mislim da ne može se prebaciti sva odgovornost na Vijeće ministara zato što znamo da Vijeće ministara još uvijek nema status vlade i da ono nema socijalno razvojnu dimenziju kao što imaju vlade entiteta i kantonalne vlade. Dakle, za socijalni i ekonomski ambijent jedan dio odgovornosti se mora svakako prebaciti na kantonalne, odnosno entitetske vlade a ono što mi možemo očekivati od ovog Vijeća ministara – zapravo što smo već očekivali prećutno, a neki su o tome i govorili, naročito poslje potpisivanja Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju – jeste bilo očekivanje da Vijeće ministara ažurira i ubrza sve aktivnosti i obaveze koje BiH ima na putu pridruživanja evroatlantskim integracijama i pridruživanju EU.

U tom dijelu mislim da je ... Ja vas molim, gospodine predsjedavajući, da se slušamo ili da ja prekinem.

BERIZ BELKIĆ:

Samo vi nastavite.

MILICA MARKOVIĆ:

Dakle, u tom dijelu mislim da je Vijeće ministara dalo određen doprinos, predlagalo određena zakonska rješenja. Tačno je da ta zakonska rješenja nisu naišla na odobravanje u Parlamentu. Zašto nisu naišla i zašto ih mi nismo usvojili i zašto zapravo i mi nismo kao Parlament uradili svoj dio posla, kao što nismo, to treba reći jasno i glasno, jer vrlo dobro znate da je Centar civilnih inicijativa precizno i pedantno izračunao koliko je trebalo da usvojimo zakona u prošloj godini kao Parlament, a nismo usvojili. Vi znate da to se nije desilo zato što ne postoji politička saglasnost između partija koje participiraju i što smo smatrali da određeni zakoni ne mogu biti usvojeni, naročito kada recimo SNSD nije glasao za neke zakone. To su zakoni na kojima su bili preglasani ministri iz reda srpskog naroda koji učestvuju u Vijeću ministara. Dakle, to su evidentni razlozi i propadanje, odnosno odbijanje ili vraćanje tih zakona, ne može sad biti krivica Vijeća ministara kad zapravo mi nismo uradili finalni posao ovdje koji je trebalo da uradimo i koji smo možda mogli a možda možemo pričati i o razlozima zašto to nismo uradili.

Kada je riječ o ministarstvima, pojedinačno o ministarstvima i njihovim izvještajima, ono što sam mogla zaključiti iz ovog izvještaja koji je ovdje dat, mislim da je Ministarstvo finansija i trezora radilo prema propisu i zakonima kojih je moralo da se drži i da je zapravo pridržavalo se Zakona o Budžetu koji je izvršavalo onako kako je planirano da se izvršava. Naravno, da li su oni, da li je bilo potrebe da oni ukazuju s vremena na vrijeme na određene probleme i na određenu realizaciju tih budžetskih sredstava kako je to išlo, naročito sad u kontekstu kada je već svjetska ekonomska kriza se zahuktala i u BiH – to je sad druga stvar i drugo pitanje. Zato sam rekla da je bilo poželjno da se dostavi Izvještaj o izvršenju Budžeta uz ovaj izvještaj, pa bismo onda imali kompletniju sliku.

Takođe, od ministarstava, mislim da je Ministarstvo civilnih poslova isto tako dobro radilo u protekloj godini, samim tim što je veliki broj zakona upravo iz tog ministarstva koje je to ministarstvo predložilo na Vijeću ministara da je bilo usvojeno ovdje i da smo se najmanje sporili oko tih zakona koje je predlagalo to ministarstvo.

Ministarstva na čiji rad ja imam primjedbe jeste Ministarstvo inostranih poslova i Ministarstvo bezbjednosti. O Ministarstvu inostranih poslova sam dosta toga rekla na Komisiji za spoljne poslove, ovdje ću reći vrlo kratko i samo pobrojati. Smatram da Ministarstvo inostranih poslova u prošloj godini nije ni izbliza zadovoljilo ulogu i zadatak koji je imalo, i to iz sljedećih razloga. Zadatak tog ministarstva je bio da prije svega u procesu približavanja BiH evroatlantskim integracijama što više radi, postigne što bolje rezultate na popravljajući imidža BiH u svijetu, kao zemlja koja želi da se pridruži EU. Mislim da se na tom planu nije ništa uradilo. Ono takođe što smo očekivali od ovog ministarstva jeste afirmacija i unapređenje ekonomske diplomacije koja je bila neophodna i vrlo važna da odrade naša diplomatsko-konzularna predstavništva u svijetu. Nažalost, nije se ni to desilo i čak mislim, u tom kontekstu, dakle kako se to nije desilo, nije se desilo ni da je Ministarstvo nešto uradilo da poboljšaju situaciju u diplomatsko-konzularnoj mreži BiH u svijetu. Na intervencije SNSD-a da smo imali, recimo, situaciju da naš ambasador u Holandiji kaže da će braniti interese u Holandiji bosanske nacije, da imamo ambasadora u Rusiji koji, kada se na određenom skupu pomene ime RS-a, napusti demonstrativno sastanak. Dakle, imamo raznorazne probleme, imamo ukidanje ambasada, imamo nezadovoljstvo naših ljudi koji žive u inostranstvu radom naših diplomatsko-konzularnih predstavništava. Ništa se od toga nije radilo, a na kraju ovog izvještaja je navedeno da je plan i program Ministarstva inostranih poslova ostvaren samo djelimično zbog, parafraziraću, prezauletosti ministra inostranih poslova. Znači, ako je ministar bio u nemogućnosti da prisustvuje ili da je bio na putovanju, to znači da Ministarstvo treba da stane, da ne radi. Ja sam potpuno protiv toga i mislim da je upravo i takav pristup ministra inostranih poslova prema obavezama koje ima u resornom ministarstvu doveo do ovakve pozicije. Da ne govorimo o interpersonalnim problemima koji su već poprimili u našem Ministarstvu inostranih poslova određene afere, jer su to stvari koje se non-stop vrte u medijima, vrte se u javnosti, gdje imamo prosto odnos ministra i njegovih saradnika, kako bih to rekla najjednostavnije, inatski odnos.

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas, nemojte šetati. Molim vas, sjednica traje. Molim vas.

MILICA MARKOVIĆ:

Dakle, imamo jedan inatski odnos i, evo završiću, gospodine predsjedavajući, smatram da bi danas bilo korisno i važno i za Vijeće ministara i za Parlament da nam predsjedavajući na kraju iznese u najgeneralnijim crtama ono šta on očekuje, koje su teškoće. Da li su to personalne, da li su to organizacione, da li su neke druge vrste teškoća s kojima se Vijeće ministara do sada nosilo (uspješno ili neuspješno, o tome sada neću da govorim) i na koji način Parlament može tome da doprinosi. Ono što smo do sada vidjeli, znam da su dva zamjenika ministra već smijenjena i tu će Parlament imati svoju obavezu i naravno u nekim drugim personalnim pitanjima mislim da Parlament može pomoći. Ali nisu samo to teškoće ovog Vijeća ministara. I naravno, SNSD će podržati ovaj izvještaj.

BERIZ BELKIĆ:

Dakle, samo da se razjasnimo što se tiče vremena trajanja diskusija itd, onima koji me stalno upozoravaju, svi koriste preko 10 minuta.

Izvolite, gospodine Dokiću.

BRANKO DOKIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja ću se zaista potruditi da, evo, ja prekršim to pravilo da govore svi preko 10 minuta. Hoću, obećajem.

Evo, ja ću govoriti prvo u svojstvu predsjednika Komisije za komunikacije i transport koja je kao nadležna komisija raspravljala izvještaj resornog ministarstva, a onda u ličnom svojstvu. Prvo, ovaj dio, vrlo kratko.

Već je rečeno da Komisija nije prihvatila ovaj izvještaj ili, bolje rečeno, ona ga je djelimično prihvatila. Izvještaj nije prihvaćen zbog toga što je Komisija ocijenila da je on nedorečen, da je štur, da nije potpun i o tome je već bilo riječi. Čini mi se i gospodin Erić koji je član Komisije je govorio o tome, ali govorio je i gospodin Raguž čiju diskusiju potpuno podržavam i on će mi pomoći da se uklopim u okviru od ovih 10 minuta.

Komisija je izdvojila dio ovog izvještaja koji se odnosi na aktivnosti Direkcije za civilno vazduhoplovstvo za koje je ocijenila da je i cjelovit i potpun i sadržajan u ličnom svojstvu. Mi ovdje treba da vidimo šta mi danas možemo da uradimo. Ja hoću da kažem da mi danas ne ocjenjujemo ministre u Savjetu ministara, već ocjenjujemo rad ministarstava. U ministarstvima učestvuju i službenici, kao što znate i, evo, kad je konkretno Ministarstvo komunikacija i transporta, uglavnom ovaj izvještaj nije prihvaćen zato što službenici nisu odradili svoj posao. Ovim ja nisam advokat ministru, naravno, a dobro vi znate da službenike ne bira ministar već biraju ih agencija i kako se već biraju. Ali, ovo je prilika da Parlament ukaže na to i da pozove ministre da urade svoj posao prema onima koji neozbiljno shvataju, evo, i izvještaje prema Parlamentu jer ministri s vremena na vrijeme ocjenjuju službenike i pomoćnike itd. i na osnovu njihovih ocjena oni dobivaju pozitivne i negativne ocjene. Dakle, ovo je jedna od stvari koja treba da bude poruka ovog izvještaja.

Druga poruka treba da bude naše ukazivanje na ono što Savjet ministara i sva ministarstva nisu uradila, šta je to što Parlament insistira od njih da urade u narednom periodu, ako hoćemo da imamo korist nekakvu. Jer, ja bih vas ovdje podsjetio na jednu filozofsku misao koja kaže: 'Bože, daj mi snage da mijenjam ono što promijeniti mogu, razboritosti da ne diram u ono što ne mogu promijeniti i mudrosti da razlikujem jedno od drugog.' Mi niti možemo, niti je korisno da govorimo o tome je li mi podržavamo Savjet ministara ili ne podržavamo. Evo, da pođemo od toga da ga ne podržavamo. Šta ćemo dobiti? Jel' hoćemo krizu u BiH itd., itd. Dakle, nije riječ o tome. Potrebna nam je ovdje razboritost da uradimo ono što možemo, našim zaključcima da zahtijevamo od Savjeta ministara da uradi one poslove koje mi smatramo da nisu urađeni da bi izvještaj za sljedeću godinu bio bolji. Ja mislim da je to cilj svima, a ne da se opredijelimo jesmo li za Savjet ministara ili ne.

I u tom kontekstu, evo ja ću odustati od nekih pitanja i Ministarstvu komunikacija i transporta koje smo mi ocijenili da su tamo bila negativna, evo govorio je i kolega Erić o tome i, evo, najavljujem ministru pitanje već za sljedeću sjednicu Parlamentarne skupštine oko raspodjele CEMT dozvola. Neću sa ovim jednokratnim operativnim pitanjem da opterećujem jednu diskusiju opštu u kojoj je riječ o cijelom Savjetu ministara, o radu cijelih ministarstava i smatram da ću, evo, i s tim dati doprinos ubrzanju ove današnje rasprave i donošenju na kraju korisnih zaključaka koji će pomoći da sljedeći izvještaj bude bolji nego što je to ovaj.

Hala vam lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Hvala na doprinosu, na efikasnosti.
Šefik Džaferović.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, predsjedavajući Vijeća ministara, dame i gospodo, prije svega, nešto o Izvještaju Ustavnopravne komisije, budući da je kolega Okolić govorio i o njemu. Meni niko od kolega mojih u Komisiji, do danas, nije prigovorio ništa na sadržaj ovoga izvještaja. Ja sam ga pogledao i ako neka primjedba postoji, onda je moguće, (dakle, ja sam razgovarao i sa sekretarom Komisije maloprije ovdje), da se radi o primjeni Poslovnika u ovom izvještaju, jer komisija i Parlament izvještaj ili prihvata ili ne prihvata. Moguće da je tamo bilo govora o primanju k znanju, a ovdje da stoji da je prihvaćen ali to ćemo mi svakako na Komisiji raspraviti. Mislim da to, na kraju krajeva, nije ni bitna stvar, jer konačnu odluku donosi Parlament. I evo, možete uzeti kao da ne postoji ovo mišljenje Ustavnopravne komisije, dok mi to pitanje na Komisiji sami ne raspravimo, ako je to nekome bitno.

Ono što ja želim ovom prilikom da kažem je zapravo ono o čemu sam već u nekoliko navrata, kada je ovaj saziv Vijeća ministara i njegov rad u pitanju, već govorio. Po mom mišljenju, u pravu su svi oni koji govore da se rad Vijeća ministara ne može izvući izvan konteksta ukupnih prilika, ukupnih političkih prilika u BiH i ne može se osim toga izvesti i razmatrati izvan konteksta rada i Predsjedništva i Parlamentarne skupštine BiH. To je jedna, nažalost, velika istina, jer rezultati, recimo, takvog ponašanja Vijeća ministara, u takvoj situaciji, nisu ono što sam ja očekivao i što ja želim da vidim od ovog Vijeća ministara. Ja želim da Vijeće ministara BiH zaista bude lider u reformskom procesu u BiH. I što se toga tiče, (Vijeće ministara ovo po drugi put, raspravljajući o ovim dokumentima, govorim sa ovoga mjesta), dakle želim da

Vijeće ministara BiH bude lider u reformskim procesima i želim da se izdigne iznad svakodnevnih političke retorike i stavova koji se zauzimaju u toj retorici. Jer, ne postupa ni Vijeće ministara ni Parlament BiH po stavovima koji se iznose u svakodnevnoj retorici i ponašanju. Evo, da ja sada govorim o političarima ili liderima, Vijeće ministara postupa po Ustavu, Vijeće ministara postupa po zakonu, Vijeće ministara postupa po svom poslovniku i Vijeće ministara postupa kao i Parlament na osnovu obaveza koje je BiH preuzela zaključenjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i obaveza koje BiH ima na svom NATO putu.

Zbog toga ja mislim da bi bilo jako dobro da u narednom periodu vidimo jedno Vijeće ministara koje donosi odluke isključivo na osnovu toga. Ja znam da je teško zauzeti nekad suprotan stav od onoga što lider političke stranke izjavi u javnom govoru, ali ja čekam taj trenutak i tvrdim da je to u interesu svih građana BiH. Možda to u datom trenutku ne bude pisano kao plus, u sredini u kojoj živi ..., predsjedavajućem Vijeća ministara ili nekom od ministara, ali dugoročno to je sasvim sigurno plus i za njih i za sve nas u BiH.

Trenutno u BiH na sceni je politika opstrukcije, politika zastoja na evropskom i evroatlantskom sigurnosnom putu. Ja mislim da ta politika nije u interesu nikoga nas u BiH. Sjećam se dobro kada smo usvajali Zakon o PDV-u i Zakon o Upravi za indirektno oporezivanje da je bila velika rasprava oko prenosa nadležnosti. Ja sad, nakon nekoliko godina kad su ti zakoni, da bih potkrijepio ovu svoju tvrdnju, jel, iznosim i ovo, pitam sve nas. Ako bismo danas građanima BiH, u bilo kojem dijelu BiH, postavili pitanje *hoćete li da danas umjesto jedne carinske administracije imamo ponovo tri i da vam penzije budu manje za 100 KM zbog toga*, da bi dobili odgovor *ne* na to pitanje. Eh, treba dočekati ovaj trenutak, lider treba da prepozna, leaderska uloga zahtijeva prepoznavanje procesa koji će se dešavati u budućnosti i da će doći sasvim sigurno ovaj trenutak.

Ja danas također mogu da kažem da će sigurno doći trenutak kada ćemo mi zbog toga što idemo ubrzano prema Evropi, ako budemo išli ubrzano prema EU, prema NATO savezu, jednoga dana moći izgovarati ovakve riječi i u drugim oblastima. To je ono što ja očekujem od Vijeća ministara, to je ono što mislim da bi bilo dobro za ovu zemlju. A kada je politika opstrukcije, izvinite, ja bih volio da mi se odgovori, dakle da mi se kaže da to nije tako, ali ja drugačije ne mogu tumačiti. Prvo, neke obaveze nisu ispunjene, jer kako drugačije tumačiti, recimo, i nakon nekoliko zahtjeva OHR-a ne izdaje se nalog za popis imovine. Pa, kada se izda, onda se pokuša izdati samo djelimično nalog za djelimičan popis imovine i konačno to bude onako kako treba da bude, jer sad je izdat nalog da se popiše imovina onako kako treba da se popiše. I, zašto se osporava izbor direktora RAK-a? Ima li potrebe za tim? Evropski komesar kazao, zakon kazao, svi kazali, ali ja mislim da se mi moramo izdići iznad zahtjeva, koji dolaze možda prema jednom dijelu Vijeća ministara, takve naravi. Želim da vidim predsjedavajućeg Vijeća ministara koji će na dan kada je zapaljena džamija u Fazlagića Kuli prvi se pojaviti dole među povratnicima, predsjedavajući. Da vidim njegovog zamjenika koji će otići u Drvar, među srpske povratnike, pa ih pitati šta im treba ili drugog među hrvatske povratnike, pa ih pitati šta im treba. Želim takvu sliku. Ja mislim da nam ne treba puno da to napravimo u BiH. Treba nam samo malo dobre volje i na kraju će nam, sasvim sigurno, svima biti bolje u BiH.

E sad, da ne širim dalje diskusiju. Kada razlučimo ovu političku retoriku koju imamo u BiH, Vijeće ministara i Parlament i Predsjedništvo, nažalost, koji se uklapaju u to, ja mislim da je sada trenutak da kažemo da će i Vijeće ministara i Parlament i Predsjedništvo BiH i sve institucije BiH ispunjavati svoje obaveze koje imamo po Ustavu, po zakonu i po međunarodnim

obavezama koje je preuzela BiH i ja mislim da trebamo promijeniti odnos između Parlamenta i Vijeća ministara. Mislim da ne treba više čekati godinu dana da dobijemo izvještaj Vijeća ministara, nego moramo imati tačno precizirane obaveze koje svako od nas treba da uradi na ovom putu i predlažem da svaka tri mjeseca ovdje u Parlamentu, najdalje svaka tri mjeseca, analiziramo šta je urađeno, ovo posebno kada je u pitanju Evropsko partnerstvo i NATO put BiH, a ne smeta da to budu i druge obaveze, a ne da nam se dešava situacija da Vijeće ministara i što predloži zakona (kao npr. 'Zakon o kontroli državne granice', 'Zakon o oružju i kontroli kretanja vojne opreme i naoružanja', 'Zakon o advokaturi') i što prođe kroz Vijeće ministara bude dočekano ovdje u Parlamentu i putem entitetskog glasanja bude stavljeno u aut, odnosno neusvojeno. Pa da vidimo onda i da pošteno kažemo: Vijeće ministara je odgovorno za ovo, Parlament je odgovoran za ovo, jednostavno ovu vrstu inventure. BiH je danas u takvoj situaciji da moramo obavljati češće, a ne čekati godinu dana. I ja predlažem da to bude tromjesečno, da ovakvu raspravu najdalje u svaka tri mjeseca imamo.

I kada je vizni režim u pitanju, to će biti sljedeća tačka dnevnog reda, ja mislim da mi za mjesec dana, ako hoćemo – a kazali smo da hoćemo, jer smo prihvatili međunarodne obaveze – možemo ispuniti sve obaveze koje BiH ima kada je bezvizni režim u pitanju. Vijeće ministara, Parlament, akcija i za mjesec dana sastanak ponovo ovdje i da vidimo ko je zakazao u tom lancu. A međunarodna zajednica, ona treba da prati ove procese. Dakle, nama je potrebna uloga međunarodne zajednice u ovim procesima da se jednostavno popišu, došlo je vrijeme kada se obaveze moraju popisati i kada se mora imenom i prezimenom govoriti ko nije ispunio svoje obaveze.

Toliko, hvala vam.

BERIZ BELKIĆ:

Replika, Milorad Živković.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Predsjedavajući Savjeta ministara, gospodo ministri, koleginice i kolege poslanici, gosti, najmanje na tri stvari sam morao replicirati. Jedna stvar, opstrukcija koja se, iako nije izrečena ovdje na način da to rade kolege iz RS-a, ali dovodeći u vezu sa entitetskim glasanjem prebacilo lopticu u RS – jednostavno je neizvodljivo. Nije dopušteno u BiH da se kritikuju ljudi koji se drže Ustava i poslovnika ovoga parlamenta na način na koji se ovdje to radi. Jer, nakon toga se proizvede reakcija o tome da sistem preglasavanja za koji vi želite ovdje da se radi u Ustavnoj komisiji, koji ste prikazali na mnogobrojne načine, jednostavno, nije model na kojem BiH može da funkcioniše. Nije ni model da, kao što ste rekli, po nalogu OHR-a nije popisana imovina, nije model na koji će neki od poslanika, pogotovo ne iz SNSD-a, raditi ove poslove. Radićemo popis imovine ako se dogovorimo u BiH da to treba da uradimo i na način na koji treba da uradimo, a ne preko naloga OHR-a.

Pogriješili ste jer ste naveli reformu PDV-a kao idealno napravljenu reformu. Znete i dobro na koji način je ta reforma uređena: po principu bosanskog lonca, državi meso, entitetima kupus i zajedno jedemo bosanski lonac. I tad smo govorili: nemojte to tako da radite! Govorili smo i da tražimo po principu raspodjele PDV-a na više stavki, nemojte jedinstvenu stopu. Vi iz SDA ste insistirali na tome, a sad se vidi da to ne može proći na taj način. Govorili smo i o

pravilnoj raspodjeli od PDV-a, već smo ustanovili da je Federacija, da kažem, nekoliko puta uzela te pare, a tek će da bude ustanovljeno na koliko drugih primjera su te pare uzete.

I, istovremeno želim da vam kažem da zakoni koji su došli od Savjeta ministara mogu da budu podržani u ovome parlamentu ako se ne prenesi nadležnost, konkretno Prijedlog zakon o kontroli naoružanja. Zakon ima ustavni osnov, ali sprovođenje tog zakona je na entitetskom nivou i tako koncipiran zakon sa naše strane biće prihvatljiv.

BERIZ BELKIĆ:

Eh, evo, sad imamo ove kulinarske vještine. Idemo, Šefik Džaferović.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Vidite, gospodine Živkoviću, Vi se nemojte ljutiti ovo što ću ja kazati, ali Vi zaista sve više zaslužujete da ja uopšte ne reagiram na Vaše navode i ja ovaj put zaista neću ništa reći. Ja ću samo iskoristiti priliku ove replike i pozvati nas sve na ključnu riječ koja se u ovom trenutku u BiH zove odgovornost. Dakle, da svi budemo odgovorni prema obavezama koje imamo.

Zaboravio sam samo da kažem, recimo, gospodine predsjedavajući, meni je neshvatljivo npr. da mi dobijemo Amandman (prvi puta Amandman, od Dejtona pa na ovamo) na Ustav BiH i da vaše službe ne napišu kad će Amandman stupiti na snagu. Ja nisam čuo da je neko pitan zbog toga što je pogriješio. Ja sam se uznemirio kad sam čuo kakav vam je Izvještaj napisao sekretar Komisije i ja ću to pitanje postaviti na Komisiji. Dakle, nema odgovornosti prema poslu. Ljudi primaju plaću, nema odgovornosti. Od Vas se traži da budete lider i da se odgovorno odnosi prema ovome.

Šta fali, ministre Ljubiću, da se onaj most iznad Počitelja dole pomjeri gore prije Počitelja (jel' to problem nekakav?) nego da se stvara uznemirenost dole među ljudima. Dajte da malo na taj način razmišljamo.

BERIZ BELKIĆ:

Brate Šefik, kome je replika?

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Ništa, evo završio sam, dvije minute, gotovo. Toliko, hvala vam.

BERIZ BELKIĆ:

Dobro, dobro, živio.

Bajazit Jašarević. Jel' replika, gospodine?

BAJAZIT JAŠAREVIĆ:

Replika je na onaj dio koji se ...

BERIZ BELKIĆ:

Špiriću, jel'?

BAJAZIT JAŠAREVIĆ:

Ne, ne, gospodinu Živkoviću. Dakle, kad je u pitanju Zakon o PDV-u, mislim da ne bi bilo dobro da ode poruka da je bilo kakve prevare, da je to jedan od najosjetljivijih procesa u svakoj državi, da oni koji prate tu oblast znaju, već poslije ovoliko godina primjene zakona, da je izbor između jedne i diferenciranih stopa PDV-a napravljen ispravno, da je dao pozitivne efekte. O negativnim efektima se isto tako može govoriti, ali da poslije ovoliko godina i dalje oni koji imaju najviše znanja iz ove oblasti misle da je u zemljama kakva je BiH jedinstvena stopa poreza najbolja mjera borbe protiv sive ekonomije, širenja obuhvata poreskih obveznika i onda, eventualno, u neko doba razmišljanja o uvođenju PDV-a kao dio nekog socijalnog paketa.

Kako će doći do tog drugog koraka? Ovaj parlament je zaključkom obavezao Vijeće ministara da napravi analizu primjene Zakona o PDV-u i da na temelju te analize predloži Parlamentu, eventualno, neki drugi pristup. Dakle, to je bila slika ovog dešavanja kad je u pitanju Zakon o PDV-u.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Dobro. Sada je na redu Azra Hadžiahmetović. Kompjuter je malo poludio, ali mi vodimo i mehaničku evidenciju.

Izvolite, Azra. Ne, ne, jeste sigurno. Sigurno, vodimo mi evidenciju.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Prvo, zahvaljujem. Ja se izvinjavam svima onima koji nisu pratili, ja sam bila prvo sada na redu,

BERIZ BELKIĆ:

Pa si malo dirala dugme i uredu je.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

pa je onda sticajem okolnosti ovaj silni Program rada Vijeća ministara sa ovom težinom pritisnuo ovo dugme prijava, ... pa sam se isključila zaista greškom Programa rada Vijeća ministara, odnosno dugmeta. A evo, dozvolite da svoju diskusiju prvo započnem ispravkom krivog navoda gospodinu Živkoviću.

Maloprije u Vašoj asocijaciji bosanskog lonca, pa meso, država, kupus, entiteti, vidite, imam potrebu stvarno da Vam kažem da to nije bosanski lonac. Prvo, bosanski lonac je jelo u kojem ima mnogo više sastojaka i u kome svaki sastojak ima istu specifičnu težinu.

_____ (?)

Pomiješa se.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Pomiješa se sve i zaista i povrće, svako zasebno, a što ga više ima to bolje, svako meso, a što ga više ima to bolje, ima jednak tretman u bosanskom loncu.

BERIZ BELKIĆ:

Dakle, da ove kuharske vještine završimo.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Evo, zaista krivi navod, jer bosanski lonac nisu meso i kupus. Zahvaljujem.

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas pažnje malo da se slušamo.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Uvaženi svi ovdje prisutni,

BERIZ BELKIĆ:

Jovice, na mjesto.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

predsjedavajući Vijeća ministara, dozvolite samo da možda malo neuobičajeno opet počnem svoju diskusiju, pa možda nekim pozivom na iskrenost. Ovdje u ovoj raspravi, ja se cijelo vrijeme pitam šta nam ovdje u sali nedostaje kad imamo teme ovakve vrste u kojima možemo možda, eventualno, napraviti jedan iskorak da ubrzamo neke stvari na bolje, pa sam se nekad pitala je li to krivo zato što možda, eventualno, imamo javne prenose ovih sjednica, jel' zato što imamo možda gostiju nekih ovdje i ne znam šta je danas kuršlus, u čemu je kuršlus. Jer evo, hajde da budemo svi iskreni ovdje u ovom parlamentu, od nas poslanika, prije svega, mi smo svi na našim radnim tijelima, kad smo dobili prvi draft izvještaja o radu Vijeća ministara, bili nezadovoljni zato što smo dobili zbirne izvještaje, a 99% diskusija danas, nakon što smo dobili taj neki korigovani, pa malo zbirnog malo ovog sintetičkog izvještaja Vijeća ministara, 99% diskusija danas je bilo opet o zbirnim izvještajima. O pojedinačnim dijelovima tog zbirnog izvještaja, pa ministarstvo ovo, pa Komisija za transport razmatrala izvještaj o radu nekog ministarstva, ili Komisija za vanjske poslove izvještaj o radu drugog ministarstva. Dakle, budimo iskreni, nismo ni mi pričali o Vijeću ministara u cjelini kao cjelini. Prema tome, sve primjedbe i kritike koje su išle prema Vijeću ministara, ja više razumijem u smislu doprinosa ovome što je predsjedavajući Vijeća ministara najavio, a to je jedinstven metodološki okvir za izvještaje ovakve vrste i raspave ovakve vrste, jer oni nisu izvještaji obični o radu, nego su zaista u smislu sadržajnog podsticaja za unapređenje rada.

Nadalje, ja moram pomenuti, recimo, i za one koji nisu možda bili u prilici da sa kolegom Špirićem rade u Parlamentu kao parlamentarcem, ja znam da bi kolega Špirić bio najžešći kritičar danas ovakvog izvještaja o radu Vijeća ministara, čak mnogo žešći od najžešćih kritika koje su se danas čule za ovom govornicom. Ja bih voljela da on iz tog ugla, možda čak danas u završnoj riječi ili na nekoj od narednoj sjednica, nas upozna šta je stvarno problem. Jer vidite, ako mi imamo Izvještaj o radu Vijeća ministara i ako posmatramo vas kao tim, sve što je dobro

što ste uradili uradili ste kao tim, sve što je loše ode vama svima kao timu na adresu, kad govorimo o Vijeću ministara. I to, nemojmo sada govoriti što kolegica Milica kaže, kaže ministri, izvještaji o radu ministarstava na čijem čelu su ministri iz reda srpskog naroda. Pa hoćemo li sljedeći put imati takve izvještaje? Pa ćemo imati izvještaj prvo iz reda ovog naroda, pa onog naroda, pa ćemo onda ići još korak dalje pa ćemo imati izvještaj iz reda političkih stranaka, pa ćemo malo ove stranke, one stranke. Hoćemo li karikirati ovdje stvar do beskonačnosti ili stvarno hoćemo iskreno da vidimo u čemu je problem, ako ima problem u Vijeću ministara, odnosno šta je razlogom? Jel' to možda pogrešan koncept upravljanja, možda po projektima ili odsustva upravljanja po projektima ili upravljanja po ciljevima, ili odsustva. Možda nam sad treba malo više kriznog menadžmenta zbog kompletne situacije i u BiH i onoga što nam dolazi malo izvana pa daje obilježje stanja u BiH. Nedostaje li malo više onog kolektiviteta u radu Vijeća ministara? I šta je problem, zašto toga nema? Jer ja se sjećam da je predsjedavajući u svom inauguralnom govoru pomenuo timski rad i Vijeće ministara kao kolektivni organ.

Dakle, da malo budemo iskreni! Ili relacija Vijeća ministara i Parlament? Ja se slažem sa onim jer i rad Vijeća ministara pa i ovog parlamenta su zaista usko povezani, i ne samo to već su i dio ukupne političke scene u BiH. Šta se dogodilo ili gdje je kuršlus da, npr. zakoni koje usvoji Vijeće ministara nisu podržani u ovom parlamentu. Čak štaviše, predsjedavajući, nisu podržani od političke opcije kojoj Vi pripadate. Hajmo iskreno razgovarati. Kako to da, recimo, ovdje ministri dođu, evo sad da budemo iskreni, većina zaista sa velikim poštovanjem bude cijelo vrijeme kada su tačke iz ministarstva koje dolaze iz resora odakle dolaze na dnevnom redu, pa, ako ništa drugo, participira ovdje svojim prisustvom ili spreman je odgovoriti na neka pitanja, dok nekih ministara ili nema nikako ili sjede ovdje sve dok ne dođe ta njihova tačka na dnevni red, pa napuste salu. Je li to davanje šansi ovdje poslanicima da ruše zakone iz Vijeća ministara? Da budemo malo, mislim da pričamo i na taj način.

Zašto mi prošli put nismo usvojili ovu revidiranu strategiju povratka? Jesmo li mi iskreno stvarno za to da mi realiziramo povratak u onoj mjeri koliko je to više moguće realizirati i u skladu i sa našim opredjeljenjima i finansijskim mogućnostima itd.? Došao je predsjedavajući ovdje pa pozvao sviju nas da usvojimo što prije ovu strategiju, jer stoje pare. Vi znate da ... svake godine kasni realizacija projekata zato što mi počnemo, prvo, kad kasno usvojimo budžet itd., pa onda počne tek realizacija svega toga.

Ja hoću da vas pozovem sve na iskrenost, ukoliko mi hoćemo da ovu godinu efektivnog rada koja je pred nama iskoristimo u svrhu jednog iskoraka naprijed. Ukoliko to nećemo, onda naravno možemo ovdje zabijati glavu u pijesak kao nojevi.

Druga stvar na koju hoću da skrenem pažnju uz, naravno, ovo što je predsjedavajući već pomenuo i samu metodologiju pravljenja izvještaja i potrebu unapređenja itd., međutim ima nešto što u toj metodologiji treba, ili u ovom izvještaju, ili u govoru današnjem predsjedavajućeg Vijeća ministara da bude, a to je šta je prvo urađeno u odnosu na plan. Jer, ja sam se malo našalila kako je Program rada Vijeća ministara za 2008. poprilično bio obiman, a ovdje imam prvi izvještaj sa dopunjenim izvještajem, zbirni, a onda ovaj sintetički izvještaj koji je malo nešto manjeg obima danas, ali, predsjedavajući, može li se napraviti neka komparacija ovdje. I da vidimo šta nije urađeno, odnosno, ne da bi u smislu kritike, postoje vjerovatno objektivni neki razlozi zašto nešto što ste planirali u 2008. nije realizirano, ali da vidimo šta možemo uraditi da

se to realizira. Da vam ovaj Program za 2009. godinu ne bude u izvještaju sljedeće godine još tanji izvještaj, a program poprilično obiman, a rezultat u BiH katastrofalan.

Ja vas sve možda na ovaj način svojom diskusijom hoću navesti na jedno, da pokušamo iskreno pristupiti ovome i da pokušamo nešto popraviti, ako išta možemo popraviti. Nema puno vremena. Efektivnog rada pred Vijećem ministara i ovim parlamentom je godinu dana. Posla je jako puno. Okolnosti su danas potpuno drugačije nego prošle godine, da ne govorim kada je ovo Vijeće ministara izabrano. Nemojte da se sada dijelimo po tome jel' ovo ministarstvo radilo dobro, ono nije, ono jeste ili nije, ostavimo to Vijeću ministara. Neka rješava predsjedavajući Vijeća ministara. Ako ima problema, neka ovdje izvijesti Parlament u čemu je problem, da ga pokušamo prevazići. Ukoliko imamo otvorenih pitanja, da pokušamo prevazići takve probleme.

Predsjedavajući, ja znam da su najveći problemi koji su se pojavili tokom i usvajanja zakonodavne procedure bili zahtjevi entiteta ili kupusa, kako reče kolega Živković, da neke stvari se tiču entitetskih nadležnosti itd. Ja mislim da je konačno sazrelo vrijeme da vidimo, na neki način, kako funkcioniše vertikalni sistem uprave.

BERIZ BELKIĆ:

Vrijeme ističe!

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Izvinjavam se, evo brzo ću završiti. Odnosno, na koji način Vijeće ministara komunicira sa entitetima, jer to nam možda može pomoći da prevaziđemo neke probleme. I u tom smislu predlažem da možda i razmislite, na neki način, kako se sa ovim novim okolnostima, pogotovo sad u ovim novim okolnostima možemo fokusirati na strategiju kriznog menadžmenta upravljanja po ciljevima i po projektima i da pokušamo spasiti, ja više neću govoriti unaprijediti nego spasiti šta se može spasiti u narednih godinu dana.

Ja vas molim malo više iskrenosti unutar Parlamenta ili u komunikaciji Parlament – Vijeće ministara, ukoliko stvarno nešto hoćemo da uradimo. Sve ostalo mislim da nije za današnju priču.

Hvala vam.

BERIZ BELKIĆ:

Imat ćeš još vremena, vjerovatno.

Slavko Jovičić, replika.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Poštovani predsjedavajući, uvaženi predsjedavajući Savjeta ministara, članovi Savjeta ministara, predstavnici nevladinih organizacija, naravno, medija, kolege i kolegice, pa replika se odnosi na samo jedan dio izlaganja kolegice Hadžiahmetović. Znači, Vi stalno pozivate na iskrenost, a barem sam ja poznat po tome, i ja Vas podržavam, ali kada ste maloprije pomenuli strategiju oko rješavanja pitanja izbjeglica, onda to sasvim ima dugi kontekst i ne treba imputirati to nama da mi to nismo prihvatili, ali ne možemo nikada prihvatiti ovdje bilo kakav dokument

koji favorizuje samo jedan vid, a tri su ravnopravna. I kada je bila ta strategija, tada sam govorio i rekao sam u svoje ime da neću to prihvatiti, jer je tamo predviđen samo bio povratak. I ponoviću, podržavam povratak izbjeglica, pozivam sve Bošnjake i Hrvate da se vrate. Ali takođe, ko ima pravo od nas da ljudima koji su se odlučili da žive u mjestu gdje su oni izabrali, to je osnovno ljudsko pravo, osporava rješavanje problema njihovih. I treće, u toj strategiji, zašto je izbjegnuto, evo 13 godina nakon rata, formiranje i komisije i fonda i nadoknada onog trećeg ravnopravnog vida od sva tri ova, nadoknada porušene imovine gdje se ljudi ne mogu vratiti.

Dakle, kada imamo nekompletan dokument, nemojte tražiti od nas da ga prihvatimo i nemojte nas pozivati tu na iskrenost. Hajmo prije toga biti iskreni pa sve uzeti ravnopravno u razmatranje, sve ljude staviti u ravnopravan položaj, pa da ima, kad imamo takav kompletan dokument, onda očekujte od nas da ćemo ga prihvatiti. I ponavljam, u ovom parlamentu, bezbroj puta sam rekao, nikada nećemo biti remetilački faktor kada su, ponavljam, kada su zadovoljena prava svakog čovjeka, bez obzira na njegovu nacionalnost, bez obzira na njegovu stranačku pripadnost, bez obzira na mjesto življenja, bez obzira na bilo šta. Ali, ako samo favorizujete jednu stranu, nikada podršku za to nećete dobiti i nemojte onda da krivite nekoga drugog. Hajmo prije donošenja takvih akata, prije nego što dođu pred nas, da sve uradimo u nadležnim tijelima, da dobijemo kompletan dokument, kako bi onda bez bilo kakve velike rasprave mogli da damo podršku takvim aktima.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Sefer Halilović, replika.

SEFER HALILOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja ću samo kratko replicirati, nadovezat ću, zapravo nije replika, to je samo komentar više diskusije koleginice Hadžiahmetović. Jer mi, ako ćemo pošteno govoriti, mi nemamo danas Izvještaj o radu Vijeću ministara, mi imamo izvještaje, zbirne izvještaje ministarstava iz Vijeća ministara. I ovaj materijal ... ovaj obiman materijal koji smo dobili, on je trebao poslužiti predsjedavajućem Vijeća ministara i njegovim zamjenicima da naprave korektan izvještaj o radu Vijeća ministara i da ga dostave ovom parlamentu na diskusiju, usvajanje, odbijanje itd.

Ako uđete redom u izvještaje ministarstava, onda vidjet ćete recimo da Komisija za vanjske poslove nije prihvatila Izvještaj o radu Ministarstva vanjskih poslova, i imamo sličnu situaciju i u drugim ministarstvima. Prema tome, današnja diskusija je više pokušaj vladajuće koalicije da spasi Vijeće ministara od onoga ... što je trebalo uraditi, a nije uradilo, više pokušaj da se, na neki način, baci prašina u oči javnosti i ovom parlamentu, da Vijeće ministara nije odgovorilo, niti odgovara na izazove vremena u kome mi živimo. Prije svega, Vijeće ministara nema odgovor na recesiju koja hara po svijetu i nije zaobišla ni BiH, i moglo bi se nabrojati još 10 strateških pitanja na koja Vijeće ministara nije odgovorilo, a na kojima u ovom Izvještaju o radu Vijeća ministara u prošloj godini nema ništa, niti ima nešto u planu rada za narednu godinu.

Jedino razumno što bi trebalo prihvatiti, odnosno što bih ja mogao predložiti jeste da se ovaj izvještaj vrati Vijeću ministara, da napravi pravi izvještaj i da se onda otvori rasprava o radu Vijeća ministara u prošloj godini i planovima za narednu godinu.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Hvala na komentaru.
Azra Hadžiahmetović, replika.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Pa nije replika, više ispravka krivog navoda gospodinu Jovičiću.

BERIZ BELKIĆ:

Ispravka krivog navoda.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Očito da je bio fokusiran na dio diskusije, pa je mislio da je to sadržina moje diskusije, a to je bio samo primjer, gospodine Jovičiću. Mogu ja navesti i druge primjere ako hoćete. Evo, zakona koji su dolazili, ja sam slučajno pomenula frišku revidiranu strategiju prošli put koja je bila ovdje, raspravljali smo, predsjedavajući je došao, pozvao sve nas da je usvojimo, jednoglasno usvojena na Vijeću ministara. Ali imate vi još mnoštvo takvih primjera zakona koji su ovdje. Ja sam samo to navela kao primjer.

Dakle, nemojte koristiti dio moje diskusije kao primjer koji je naveden da malo imate avanturističkog putovanja i duha ... svoje stavove u pozivima, pogotovo kad me Vi, koji ste živjeli na prostoru današnje Federacije, a živite sada u RS-u, pozivate da možda eventualno štitim nekoga ovdje ko dolazi iz RS-a, a Vi ćete tamo štititi Bošnjake gdje sam ja rođena. Ja ovo govorim samo kao jednu ovako dijagonalu Vašeg pristupa ..., ja znam da Vi imate dobre namjere, ali hoću da Vam kažem da ne ulazimo u rasprave takve vrste, jer ja nisam imala u svojoj diskusiji namjeru da se na bilo šta fokusiram, nego na iskrenost našu u cilju unapređenja rada Vijeća ministara i da fokusiram na problem neprolaska u Parlamentu nečega što dolazi iz Vijeća ministara, pa sam navela kao primjer to. Ali evo, ako hoćete, mogu Vam navesti i neke druge primjere, stvarno. Ili da navedem primjer, recimo, zakona koje usvoji ovaj parlament, naprimjer, a od Vijeća ministara dobijemo na papir da je on protivan tome i tome.

Dakle, mi negdje imamo kuršlus među dvije institucije koje opterećuju možda i rad i Vijeća ministara i ovog parlamenta itd. I hoću da kažem da iskoristimo izvještaje možda i raspravu današnju da prevaziđemo barijere takve vrste, bez obzira koje su one i na koga su one adresirane. Ja mislim da smo se u potpunosti složili, jer ja sam dio diskusije isto tako govorila kao i Vi.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Niko Lozančić

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Dame i gospodo zastupnici, poštovani predsjedatelju i članovi Vijeća ministara, uvaženi gosti, danas, nadam se, da ne moram ponovo objašnjavati što sam došao na red, danas mi imamo priliku kao i mnogo puta ali evo danas posebno da raspravljamo o jednoj vrlo važnoj materiji, o materiji koja je u suštini bit demokracije, pa ću ja krenuti od tih nekih definicija, čini mi se da ih često zaboravljamo.

Od ustavnih odredbi BiH koje kažu da je BiH demokratska država, za razliku od nekih drugih u demokratskim državama, postoji slobodno demokratski izražena volja građana koja bira svoje predstavnike u ovakve institucije kakav je naš Zastupnički dom, a onda mi, koji ...taj legitimitet koji smo dobili, izaberemo izvršne poluge koji će realizirati našu političku volju, e, to su ovi ljudi koji ovdje sjede. Od njih očekujemo da izvršavaju našu političku volju i da realiziraju sve ono što smo mi, iskreno ili neiskreno, obećali onima koji su nam omogućili da uđemo u ovaj parlament, što smo preuzeli kao obvezu i što želimo na kraju, nadam se, nekakvog izbornog ciklusa podastrijeti kao izvješće o svom radu. Mi danas možemo mirne duše reći da mi danas, kroz formalnu raspravu o Izvješću o radu Vijeća ministara, raspravljamo o izvješću o radu Parlamentarne skupštine BiH.

To je po pravilima koja funkcioniraju u onakvim zemljama koje žele biti demokratske zemlje. U demokratskim zemljama i parlament i vlada funkcionira isključivo na temelju ustava i zakona. I, u takvim zemljama, čak i za njih vrijedi i ustav i zakon, čak ni oni nemaju pravo ponašati se izvan zstava i zakona.

Mi u ovoj zemlji imamo Ustav, u ovoj maloj knjižici što mnogi zaboravljaju, napisan na svega 22 stranice, sa popisom aneksa, ukupno 22 stranice. U okviru ovog formata na malo više od pola stranice situirano je ovo što se zove Vijeće ministara. To je istina. I zato mi danas svi možemo biti u pravu i svi smo u pravu danas. Danas smo u pravom i punom kapacitetu iskazali jedinstvo svih naših različitosti ali i sličnosti. Kada bi slušali rasprave, teško je prepoznati po raspravama, bez obzira kako ih ko predstavljao, ko je ovdje danas oporba, ko je pozicija, ko je taj ko je dao legitimitet ovom Vijeću ministara, ko mu ga nije dao, pa ga evo i osporava, zahvaljujući našim odredbama koje su takve i koje omogućavaju svima nama da uistinu, i kad se tako ponašamo, svi budemo u pravu.

Danas mi ovdje trebamo govoriti o činjenicama. Vijeće ministara je nama, ovom parlamentu podastrijelo ovaj izvještaj na preko 200, možda i 300 stranica, evo recimo da je na preko 100 stranica. Iz svojih ovlasti koje su sadržane ovdje na nepunih pola stranice, oni su napisali preko 200 stranica o onome šta su radili. I ja do ovog trenutka ni u jednom treutku, ni od jednog prethodnika, svog diskutanta prethodnika, nisam čuo da je u onome što je nama prezentiralo Vijeće ministara nešto netočno. Znači, oni su nešto radili. Ja znam da je najpopularnije svrstati se u kategoriju kritičara. Jer pazite, organizacija civilnog društva, građani, gdje god susretnete neku anketu, gledate na televiziji itd., samo ćete čuti: vlast u ovoj zemlji ne valja. Evo ja ću evo malo rizikovati, pa neću prihvatiti baš sve takve ocjene. Jer vlast u ovoj zemlji je puno šira od ovog Vijeća ministara. E, to moramo demistificirati. Znači, ne možemo ovom Vijeću ministara, bez obzira ... kakve su naše želje, bez obzira šta bismo mi voljeli, kad bi bilo, ali mi imamo ono što imamo. Ovo Vijeće ministara ima svoje ustavne ovlasti i odgovornosti i mi možemo i imamo pravo ocjenjivati njegove učinke samo sa aspekta i iz pozicije njegovih ustavnih ovlaštenja i odgovornosti.

Danas nisam čuo ni jednu raspravu, neću ni ja raspravljati o tome, o Ministarstvu obrane, ni jednu raspravu nisam čuo. Ja pretpostavljam, ja jesam odmah da vam kažem, da smo svi zadovoljni funkcioniranjem ministra i Ministarstva obrane u cijelosti, jer su sve ustavne nadležnosti ovdje skoncentrirane, nema ih nigdje više. Znači, i mi sad možemo komentirati je li oni to dobro rade, čini mi se da dobro rade. Ako uđemo u malo neke druge sfere, evo ministar financija i trezora i cjelokupan sastav Vijeća ministara, a najvažniji dokument u svakoj zemlji je proračun te zemlje, on definira politike te zemlje za određenu godinu. Je li vi nama predlažete proračun ili neko drugi to čini? Ima li vlada u svijetu koja ne predlaže proračun parlamentu koji je izabrao? Ja mislim da nema. E sad ćemo mi vas kritizirati što je proračun ovakav, što nije razvojni, što nije socijalni, što nije o, itd.. Sve ono što je dobro kad ljudi, koji slušaju nas, ne znaju baš ... kakva je podjela nadležnosti, često puta ni mi, jer je takva konfuzija u podjeli nadležnosti da uistinu treba biti umjetnik pa znati ko je baš za sve odgovoran u ovoj zemlji. Kada Ministarstvo financija i trezora – pa ću ja sad malo na fonu kako mi inače funkcioniramo pokazati to, jer ministar trezora i financija je iz moje stranke i red je da ga pohvalim, tako svi funkcioniramo, pa zašto ne bih i ja, ali neću ni druge kuditi, da znate odmah, tako da, govorim samo ovako da pokažem kako funkcioniramo – je ispregovarao u prošloj godini preko milijardu maraka kredita ovoj zemlji za razvojne projekte, ne za potrošnju, ne za bacanje niz vodu itd. nego za razvojne projekte i sada bih ja njega pitao, ali neću, pošto znam, pričamo, svakodnevno se čujemo, razgovaramo, kakvi su instrumenti njegovi da on osigura da evo milijardu maraka koji je osiguran za izgradnju ceste na Koridoru Vc budu što prije stavljeni u funkciju. Nikakvi. Jer stotinu je nekakvih u lancu koji njemu mogu praviti opstrukcije. Kada kažem njemu, ne mislim njemu personalno nego ovoj državi mogu praviti opstrukcije oni koji ne izvršavaju eksproprijaciju, oni koji nisu planove napravili, oni koji i tako čitav, čitav niz na koji on nema nikakvog uticaja. On je jadan osigurao milijardu maraka u vrijeme recesije, u vrijeme financijske krize koje bi, da je sreće, jučer bili u funkciji, ali nisam siguran da i on zna, a ja pogotovo ne znam, kad će biti u funkciji zbog načina na koji mi funkcioniramo.

Ako bismo, evo da odstupim malo od ovog uskostranačkog i nacionalnog, prešli na ministra civilnih poslova koji nije iz moje stranke i nije iz naroda kojemu ja pripadam, mogli bismo ga pitati za sve manjkavosti u obrazovnom sustavu ove zemlje. Ali će on vrlo jednostavno nama odgovoriti da to nije baš njegova nadležnost i da tamo kako će biti organizirana nastava u nekoj školi nema baš ni blage veze s njim. Tamo postoje neki drugi ministri koji su odgovorni, koji tamo zapošljavaju prosvjetne radnike, kojim osiguravaju plaću itd. I on uistinu nema ništa ni sa nabavkom jedne krede koje se još uvijek koriste u našim školama, u bilo kojoj školi u BiH, ali je odgovoran za stanje u obrazovanju.

Ministra sigurnosti, evo da napravim onaj trolist, mogu pitati za stanje sigurnosti i njega često propitujemo ovdje o stanju sigurnosti u ovoj zemlji. Međutim, znamo da u ovoj zemlji postoji 14 policija nad kojim on nema ingerencija. Ne što je on, nije bitno ko je, do jučer je bio iz moje stranke ministar, nema ingerencija. Kako možemo od čovjeka tražiti da bude odgovoran za nešto čime ne upravlja i čime ovaj papir, ovaj Ustav, ovih pola stranice u ovoj knjižici mu nije dalo kompetencije, a mi nećemo da kažemo šta su pravi razlozi. Možda je Izvještaj o radu, nekoliko kolega je to potenciralo, bio prilika da predsjedatelj Vijeća ministara, da Vijeće ministara kaže, možda evo ovo što sam ja rekao, da kaže: 'Ljudi, pa vi od nas očekujete da radimo ono što nije naš posao.' Mi poštujemo vaše želje, međutim mi imamo ustavna ograničenja. Mi moramo naučiti se da funkcioniramo po pravilima kako je zapisano u pravnim aktima ove zemlje. Možda je bilo dobro da nam oni kažu čime su oni limitirani. Ali, je li pošteno opet na bazi one, poziva na iskrenost, da od njih tražimo, znači od njih, od izvršnih organa vlasti

da kritiziraju postojeći sustav jer da bi dali odgovor na ovo pitanje morali bi kritizirati postojeći sustav u kome su oni samo izvršni organ vlasti. I, oprostite, to je malo, nije baš primjereno za demokraciju da izvršni organi vlasti kritiziraju sustav u kome su izvršni organi vlasti. A, mi, koji njih ocjenjujemo, najlakše nam je njih napadati, kritizirati i ne sekirajte se, nećemo vas smijeniti, tako da to je jedino, pazi, mi imamo takav komoditet, znači, možemo vas iskritizirati do besvijesti, možemo svako od nas istrenirati na vama sve oblike mogućih potreba da kažemo kako ne valjate, kako ste ružni itd.

BERIZ BELKIĆ:

Vrijeme, vrijeme!

NIKO LOZANČIĆ:

i onda vas opet ostaviti tu gdje jeste. Mislim da je to nekorektno i složiti ću se sa svima koji su pozvali na više iskrenosti. A ja ću pozvati da uskladimo želje i mogućnosti. Ja i Klub HDZ BiH – zbog principijelnosti i zbog onoga što mislim da je Vijeće ministara u postojećim uvjetima i u postojećem ambijentu, koji i mi stvaramo, uradilo onoliko koliko je moglo – ću podržati Izvještaj Vijeća ministara, a pozvati sve vas: hajmo praviti ambijent u kome će ovo Vijeće ministara moći puno više uraditi i puno bolje izvještaje nam dostavljati u narednom razdoblju!

BERIZ BELKIĆ:

Denis Bećirović.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Cijenjeni predsjedavajući, uvažene kolegice i kolege, cijenjeni gosti, ja ću se pokušati fokusirati isključivo na neke, po meni, nesporne činjenice. Prije svega, treba reći da ovo Vijeće ministara nije biralo samo sebe, ovo Vijeće ministara je birala do sada vjerovatno najjača parlamentarna većina: od ukupno 42 poslanika u ovom domu, 30 poslanika, čini mi se i više, je glasalo za ovo Vijeće ministara BiH. Ovo Vijeće ministara radi po određenom programskom okviru jer je ono formirano tek nakon što je šest političkih stranaka – SDA, SNSD, SBiH, dva HDZ-a i PDP – nakon što su potpisali programske ciljeve, nakon toga je formirano Vijeće ministara sa zadatkom da između ostalog realizira i te programske ciljeve.

Ja sam očekivao u ovom izvještaju da se Vijeće ministara BiH osvrne na te programske ciljeve i da nam kaže: Ovo jesmo, ovo nismo uradili. S obzirom da to nema u ovom izvještaju, treba postaviti pitanje: Šta je sa određenim programskim ciljevima šest vladajućih stranaka? Obećano je prije više od dvije godine nova ustavna rješenja – trenutno ništa od toga. Reforma sistema javnog emitiranja – ništa. Smanjenje korupcije u BiH – od toga ništa, znamo šta izvještaji pokazuju. Regulisati status državne imovine – ništa, itd. itd. Dakle, bilo bi dobro da smo u ovom izvještaju imali jedan dio koji bi se osvrnuo na ove programske ciljeve.

Podsjećam da je u uvodnom ekspezu, kada je izabran za predsjedavajućeg Vijeća ministara BiH, gospodin Špirić između ostalog rekao da će se zalagati da BiH dobije kandidatski status u procesu eurointegracija, da će iz BiH kao države dolaziti dobre vijesti, da će ovo Vijeće ministara mnogo brže raditi nego prethodno, da će građani BiH biti ponosni na ovu državu iz koje dolaze itd., itd. Međutim, umjesto takvih projekcija i obećanja, stanje je sasvim drugačije.

Ovo Vijeće ministara u mnogome se iscrpljuje sa nekim unutrašnjim prepucavanjima i raspravama unutar Vijeća ministara nego što provodi one zaista obaveze na našem putu prema EU. Stoga ne čudi da ovo Vijeće ministara BiH, dakle pokušat ću samo govoriti o nekim činjenicama, nije realiziralo ni 50% od Programa rada koji je Vijeće ministara BiH usvojilo. Dakle, imamo evidentno slabu realizaciju i onoga što samo Vijeće ministara projektuje kao svoju obavezu. Moram reći, također, da kada posmatramo rad pojedinih ministarstava, frapantna je činjenica da više od polovine ministarstava nije realiziralo ni 50% svog godišnjeg programa rada. Dakle, ne obaveza koje smo mi nametnuli u Parlamentu ili neko drugi već koje su sami ministri, odnosno Vijeće ministara projektovali kao svoju obavezu, evo konkretno, u 2008. godini.

Naravno, za ovakav učinak u svakoj zemlji EU vlada ili vijeće ministara bi snosilo određenu odgovornost. Prije svega, zbog činjenice, je li, da je svega 46% realiziralo svoj program rada. Nažalost, u BiH nema te odgovornosti, pa se i mogu događati ovakve stvari kakve se događaju.

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas, molim vas, samo malo strpljenja. Ako ćemo napuštati salu, evo sad odjedanput šest poslanika izlazi, da pravimo pauzu, izgubit ćemo kvorum.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Kako radi Vijeće ministara BiH najreljefnije govori i činjenica da Vijeće ministara BiH još uvijek nije realiziralo ni svoj program iz 2007. godine, tako da u ovom programu Vijeća ministara za 2009. godinu imate masu zakona koji su trebali biti usvojeni čak u 2007. godini, dakle strahovito kasnimo.

Ja ovdje želim reći da ovo Vijeće ministara moramo ocjenjivati na bazi nekih realnih parametara. Logično je sasvim da mi ovo Vijeće ministara uporedimo sa Vijećem ministara iz prethodnog saziva. Vijeće ministara, dakle prošlo, koje je predvodio gospodin Adnan Terzić je po opštoj ocjeni bilo veoma neefikasno, sporo itd. Međutim, ovo Vijeće ministara zaostaje kud i kamo u odnosu i na takvo Vijeće ministara iz prošlog saziva. Prošlo Vijeće ministara je u drugoj godini mandata usvojilo 79 zakona, a ovo Vijeće ministara u drugoj godini mandata svega 61 zakon, iako je ovo najavilo da će biti mnogo brže, efikasnije itd. Ovo Vijeće ministara BiH mi možemo porediti i sa našim susjedima. Evo da krenemo od najbližih. Vlada Republike Srbije je za pola godine, od jula do decembra, odnosno do januara 2009., usvojila znatno više zakona nego Vijeće ministara BiH za jednu godinu dana. Iako je Vlada Republike Srbije koju sada predvodi premijer Mirko Cvetković imala poznate probleme u julu i avgustu 2008. godine, pa gotovo vanredno stanje u zemlji, ali i takva vlada je u Srbiji za 30% usvojila više zakona nego Vijeće ministara u BiH. Vlada Republike Hrvatske na čelu sa premijerom Ivom Sanaderom je usvojila u prošloj godini 241 zakon, od čega 189 tzv. evropskih zakona koji direktno se odnose na usklađivanje određenih stvari iz EU u Republici Hrvatskoj. Ovo Vijeće ministara s ovim tempom ni za četiri godine ne može usvojiti zakona koliko je Vlada Republike Hrvatske usvojila svega za jednu godinu dana.

Ja moram reći također da sam nezadovoljan sa činjenicom da ovo Vijeće ministara u prošloj godini, barem ja to nisam čuo, da je reagovalo na jednu jako opasnu stvar za državu BiH.

Naime, nekoliko puta samo je ovdje na sjednicama Parlamenta pokretao pitanje ukidanja prefiksa bosanski u pojedinim mjestima na teritoriji BiH. Ja sam očekivao da kada neko ukida sveto ime BiH da Vijeće ministara BiH ima svoj stav o tome. Nažalost, ovo Vijeće ministara nije smoglo snage, volje ili potrebe da se oglasi u vezi sa tako jednim važnim pitanjem. Međutim, da to sve ostavimo na stranu, ima jedna druga stvar. Naime, ovaj Predstavnički dom je gotovo jednoglasno donio desetine zaključaka, ne samo opozicija već i pozicija. I evo kako izgleda situacija: 146 zaključaka Vijeće ministara nije realiziralo, a da je ovaj Predstavnički dom to usvojio. E, to više nije pitanje sada pozicije i opozicije, to je pitanje čuvanja digniteta ovog doma, to je pitanje da li ovaj parlament dozvoljava da se tako degradiraju njegovi zaključci. Da to nije prazna priča, ja ovdje imam precizno poredanih 146 zaključaka na 45 strana, gdje tačno stoji sjednica, sadržina, predlagач itd. i sve ću to na kraju dostaviti ove zaključke uz moj prijedlog zaključaka.

Moram reći također da kao poslanik želim izraziti, između ostalog, u ovom vremenu koje imam na raspolaganju svoje nezadovoljstvo sa činjenicom da četiri mjeseca tražim odgovor i ne mogu da dobijem odgovor: 'Koliko je Generalni sekretarijat Vijeća ministara BiH potrošio novca u ovoj posljednjoj godini kada kriza uveliko zahvata i BiH na kupovinu skupocjenih automobila?' Ja taj odgovor kao poslanik nisam dobio, iako po Poslovniku trebao sam dobiti taj odgovor. Nažalost, ... ne možemo dobiti podatke od Vijeća ministara, ali smo dobili evo neke podatke iz štampe. Prema najnovijim objavljenim podacima u štampi, predsjedavajući Vijeća ministara je kupio „Audi“ od 219 hiljada KM, ministar Sredoje Nović „LandRover“ od 136 hiljada maraka, ministar Tarik Sadović „Audi“ 140 hiljada maraka itd., itd. Ja ne znam da li su to tačni podaci, zato što kao poslanik nisam dobio odgovor, ali to piše štampa. Zbog toga, kada bi SDP imao većinu ovdje u Parlamentu, mi bi predložili sad jedan logičan zaključak, to je da danas smijenimo ovo Vijeće ministara BiH. S obzirom da SDP nema te većine, ja predlažem pet zaključaka, i smatram veoma konstruktivnih pet zaključaka.

1. Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH zadužuje Vijeće ministara da u roku od 30 dana dostavi izvještaj ovom domu o uzrocima koji iz godine u godinu dovode do izrazito niskog stepena realizacije planiranih aktivnosti Vijeća ministara BiH, a posebno zakona.

Dakle, da vidimo u čemu je problem, zaista.

2. Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH zadužuje Kolegij Predstavničkog doma da u saradnji sa Kolegijem Doma naroda i predsjedavajućim Vijeća ministara u roku od 30 dana dostavi izvještaj o uzrocima nefunkcionalne saradnje između Vijeća ministara BiH i Parlamentarne skupštine BiH.

Mi moramo znati zašto toliko zakoni koji dođu iz Vijeća ministara

BERIZ BELKIĆ:

A i ti trebaš znati da je vrijeme isteklo, ali eto.

DENIS BEĆIROVIĆ:

I imam još tri zaključka. Ako dozvolite, kratko bi ih obrazložio, ako. Hvala.

Mislim da također je sasvim logičan i da će ga podržati sve kolege.

3. Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH izražava nezadovoljstvo sa činjenicom da Vijeće ministara BiH nije realiziralo 146 zaključaka ovog doma, te zbog toga traži od Vijeća ministara da u najkraćem roku pristupi realizaciji istih.

4. Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH zbog nedopustivo loše realizacije planiranih aktivnosti i neispunjavanja obaveza i zadataka predviđenih u Godišnjem programu rada Vijeća ministara zaključuje da će najkasnije do 30. januara 2010. godine pokrenuti proceduru za smjenu Vijeća ministara u slučaju da Vijeće ministara i u 2009. godini ne realizira sopstveni program rada.

I peti zaključak, zadnji:

5. Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH formira posebnu istražnu komisiju u kojoj će biti zastupljen po jedan predstavnik iz svake političke stranke u ovom domu, s ciljem da u roku od 45 dana ispita i dostavi izvještaj koji sadrži podatke o svim automobilima koje je Generalni sekretarijat Vijeća ministara BiH kupio od 15. aprila 2008. do 15. aprila 2009. godine, sa tačnim cijenama tih automobila, načinu kupovine automobila i opravdanosti kupovine automobila.

Zahvaljujem, predsjedavajući.

BERIZ BELKIĆ:

Jozo Križanović.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Poštovane kolegice i kolege, uvaženi članovi Vijeća ministara,

BERIZ BELKIĆ:

Ja se izvinjavam, gospodine Križanoviću, ja nisam vidio.

Gospodin Kalabić, replika.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Nisam ga ni ja vidio kad sam ja ustajao, nije bila replika. Ja bih molio kolegu da sačeka.

BERIZ BELKIĆ:

Sačekajte, gospodine. Izvolite, gospodine Križanoviću, imate 15 minuta, izvolite.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

15 minuta, hvala lijepo. Morat ću Vas razočarati, ja ću govoriti samo 5 minuta. Dakle, dobro je da danas Zastupnički dom počinje izvršavati svoju zakonsku i poslovničku odredbu da razmatra godišnje izvještaje Vijeća ministara. Mislim da je to vrlo važno i da je to dobra prilika da se na jedinstven način, da kažem, izvrši jedan rezime stanja u zemlji. Da se uoče svi problemi u zemlji koji stoje na putu reformi i napretka zemlje i da se u skladu s tim pokušaju tražiti rješenja za ove probleme. E, vidite, postavlja se pitanje: Da li mi danas na temelju ovakvog

izvještaja imamo mogućnost za ovakve ocjenje i traženja rješenja? Kao što vam je poznato, postoji Zakon o Vijeću ministara i postoji Zakon o ministarstvima. A mi na dnevnom redu imamo Izvještaj o radu Vijeća ministara. I, vidite, u tom izvještaju od ne znam koliko, (ovdje je licitirano nekoliko puta), koliko to ima stranica, tom golemom izvještaju, Izvještaju o radu Vijeća ministara je uvod, znate, uvod, a ostalo je rad Vijeća ministara. Dakle, ili mi danas ne postupamo u skladu sa naslovljenom točkom dnevnog reda ili bi je trebalo proširiti, dakle razmatramo Izvještaj o radu Vijeću ministara i ministarstava BiH.

Naravno, ne slažem se s tim da bismo trebali razmatrati pojedinačne izvještaje ministarstava. Ja bih molio da se niko ne nađe uvrijeđen, ali ovaj uvodni dio koji se odnosi na Vijeće ministara mogao je sastaviti gimnazijalac na temelju zapisnika o sjednicama Vijeća ministara, zato što su to akti o broju održanih sjednica, točaka dnevnog reda, predloženih i usvojenih zakona, uredaba itd., itd. Dakle, da bi se jedan izvještaj mogao ocjenjivati i da bi on polučio onaj, da kažem, cilj i rezultat koji bi trebao imati, potrebno je naglasiti šta je bio cilj rada i koji su bili ciljevi rada u prošloj godini, koji su bili planovi, koje su politike to bile koje su rukovodile rad i šta je od toga ostvareno. Nažalost, od toga ništa nemamo u izvještaju i tu se onda nadomeće jedna ona narodna mudrost koja kaže: 'Ako ne znate kuda idete, onda će vas svaki put tamo odvesti.' Pa tako i ovaj izvještaj mogao je on biti drukčiji, dakle on je isti, znači mi imamo izvještaj takav kakav jeste, jer nemamo nikakvih repera zbog kojih bi mogli ocjenjivati je li to dobro ili nije.

Evo imate danas recimo primjer. Na dnevnom redu ove sjednice će se naći tri prijedloga zakona; za jedan je predlagatelj Vijeće ministara, za druga su dvojica kolega iz Parlamenta. A oni su na neki način ipak povezani, a o tome Vijeće ministara nema nikakav stav, nemamo ni mi, staviti ćemo ih na dnevni red pa ćemo vidjeti kako će biti. Dakle, šta hoću reći? Nije važno šta je bilo u prošloj godini, ali dajte da vidimo šta ćemo za ovu godinu. Mi nemamo u ovoj godini evo recimo stanje kakvo jeste, Vijeće ministara bi trebalo izaći sa nekim programom mjera pa kazati kako stoji recimo ovaj prijedlog o akcizama, kako se uvezuje i oslanja na to prijedlog o PDV-u, kako o plaćama i šire od ovoga prijedloga itd. Dakle, nažalost, problem ove zemlje jeste što mi nemamo jasnih politika, jasnih ciljeva o suštinskim problemima ove zemlje i, da ne bude samo orijentirano na jednu adresu, potpuno se slažem sa kolegama, a to sam i nekoliko puta govorio, da je to potpuna slika ovog parlamenta. I možda čak i veća odgovornost jeste ovdje. Zbog toga, da ne bih dužio, obećao sam da ću vrlo kratko govoriti, usput samo da kažem kolegi Lozančiću u kontekstu ovoga o odgovornosti Parlamenta za ovo. Mi moramo biti vrlo odlučni, ali korektni i produktivni kritičari. Ja nisam za kritizerstvo, ali jesam za kritiku koja će doprinijeti promjeni stanja. I ako se budemo odnosili, a ne bolešljivo iskritiziramo, iskritiziramo i onda kažemo idemo dalje, kao da se ništa nije ni desilo, i da bi ovo sve imalo smisla, i ova rasprava, i da bi polučila nekim eventualno rezultatom, ja nemam konkretan ni precizan zaključak, ali bih sugerirao da se što skorije u ovom parlamentu nađe jedna objektivna ocjena stanja, uzroka stanja blokada koje stoje realno na putu rada i Vijeća ministara i ovog parlamenta i da se u tom smislu pokušaju tražiti rješenja za njihovo prevazilaženje.

Mislim da ... danas ćemo trošiti jako puno vremena i na kraju ćemo ostati kao i obično prilikom kritičkog razmatranja ovakvih i sličnih materijala u istim pozicijama kao da se ništa nije ni dogodilo.

Hvala vam lijepa.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Imamo sad dvije replike, prvo, uvaženi poslanik Drago Kalabić, zatim gospodin Lozančić.

Izvolite.

DRAGO KALABIĆ:

Hvala, predsjedavajući.

Vrlo kratko, iako smo pokušali da prođe ovo sve bez replika i da ne sporeći pravo na diskusije i različite ocjene pokušavamo pratiti koliko je moguće ko ima li u nekim diskusijama principijelnosti, žao mi je što nisam ranije na neke diskusije reagovao koje sam pratio, pratio sam ih, jer su kontekst kritike ovog Vijeća ministara smjestile u švedski politički ambijent, naročito kolega Džaferović je govorio tako kad je govorio da se ovo Vijeće ministara nalazi u švedskom okruženju i samo je ono sporno, sve ostalo je idealno. Ali, u kontekstu priče u kojoj je govorio kolega Bećirović, ja imam samo jedno pitanje, kasnije ću to u diskusiji, pošto ovi koji su duže ovdje: Da li je moja informacija tačna da je jedan bivši predsjedavajući Vijeća ministara sa inicijalima Z. L., pripadnik tadašnje vladajuće, a danas opozicione partije, pobjegao glavom bez obzira iz ovog parlamenta, ostavljajući i izvještaj i zaključke i sve ostalo, i da je to bio jedini neuspješan i pokušaj da se dođe do izvještaja predsjedavajućeg Vijeća ministara? I onda: Da li je bolji ovaj Savjet ministara koji ovdje na ovakav način učestvuje u raspravi ili je bolji onaj koji nije ni podnosio i koji se na taj način odnosio prema izvještajima, a tad je imao priliku da sve to uradi što se danas priča da je trebalo uraditi ovo Vijeće ministara. Molio bih da neko ko je duže ovdje ako bude imao priliku da ovo potvrdi ili demantuje, možda i nije tačno.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Drugi zamjenik predsjedavajućeg, gospodin Lozančić.

Izvolite.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Ja nisam mislio, ali pošto sam imenom prozvan, inače mislio sam se držati onoga da svako ima pravo da kaže, je li, šta misli o ovome bez obzira koliko to bilo tačno, netačno itd. Ali pozivanje da budemo kritičari, a ne kritizeri, onda sam upadati u takvu, nije baš principijelne naravi. Iskoristit ću prigodu, iako nisam mislio pa da samo na primjeru kažem.

Gospodin Bećirović je uspoređujući našu naučinkovitost, gledajući sa aspekta broja zakona koji je usvojen ovdje u Parlamentu, koje je utvrdilo Vijeće ministara, uspoređivao nas sa nama susjednim državama, sa Republikom Srbijom i Republikom Hrvatskom. Ako sam dobro registrirao, registrirao sam ovaj veći broj, onaj manji nisam htio, u Republici Hrvatskoj je usvojeno 220 zakona. Evo, ja ću vam sad ovako napamet reći, a provjerite i to. U ovoj zemlji je u prošloj godini usvojeno 420 zakona. E, sad bitna razlika? Bitna razlika između ove zemlje i one tamo je što tamo samo jedan Sabor donosi zakone, a ovdje donosi 13 ili 14 sabora. I njih 13, 14

ima nadležnosti za različite oblasti pa zato i donosi zakone. Znači, mi nemamo ovdje kapacitet da možemo ono što ste Vi, uvaženi kolega Križanoviću, rekli, da ćete očekivali rezime stanja u zemlji. Ovo Vijeće ministara nema takve nadležnosti. I, dajte, da to moramo, ma moramo to uvažiti, nisu oni krivi što ih nemaju. Ajmo im dati nadležnosti. Znači, suština problema i da otklonimo raspravu i da kažemo gdje su problemi. Ne treba rasprava, Ustav BiH je razlog zašto imamo kapacitet ovog Vijeća ministara kakvog imamo. Evo, imat ćemo priliku ovih dana da vidimo hoćemo li to mijenjati.

Hvala lijepa.

BERIZ BELKIĆ:

Azra Hadžiahmetović. Je li replika?

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Replika, replika, odnosno ispravka krivog navoda ili pružanje odgovora adekvatnog na postavljeno pitanje.

BERIZ BELKIĆ:

Ispravka krivog navoda i pružanje odgovora.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Nije tačno da je izvještaj Vijeća ministara kojim je predsjedavao Z. L. u kome sam sjedila ja, A. H., bio odbijen, bio odbijen u Parlamentu, nije tačno.

Zahvaljujem.

BERIZ BELKIĆ:

Da se vratimo prijavljenim za diskusiju i da se dogovorimo o načinu rada. Ima, molim vas, samo jedan trenutak, imamo dva, četiri, šest, sedam i još prijavljenih ljudi. Naravno, očekujem i replike. Sada je 13,30, radit ćemo do 14,30 pa ćemo pauzu praviti.

Bakir Izetbegović.

Kalabić, replika. Izvinjavam se.

DRAGO KALABIĆ:

Šta ću kad moram. Ja želim ispravku krivog navoda. Kolegice, ja nisam rekao da je izvještaj odbijen. Ja sam rekao da je Z. L. pobjegao glavom bez obzira iz Parlamenta, ne znam sudbinu izvještaja. Ja imam tu informaciju. A ... kakva je sudbina izvještaja? Pa jeste, i bez izvještaja i, koliko znam, bez kaputa. Kakva je sudbina izvještaja, a o ovome odbijanju i neodbijanju, ja o tome nisam govorio. Ja nisam rekao da jeste ili nije, nije odbijen.

BERIZ BELKIĆ:

Evo, čuli smo i D. K.
Azra Hadžiahmetović.

AZRA HADŽIAHMETOVIĆ:

Pa evo opet da damo odgovor.
Predsjedavajući Z. L. nije pobjegao ni glavom, s obzirom, ni bez obzira iz Parlamenta. Posebno ne kada je bila rasprava o Izvještaju o radu Vijeće ministara.
Hvala vam.

BERIZ BELKIĆ:

Da se mi vratimo, molim vas da se vratimo poslu.
Bakir Izetbegović. Ja se nadam da sad može.

BAKIR IZETBEGOVIĆ:

Dakle, već je skoro sve rečeno, ja ću se potruditi da se ne ponavljam. Dakle, ovaj sastav Vijeća ministara mislim da je uradio jedan dobar komad posla, dobar posao da je uradio. Isto tako činjenica da skoro toliku hrpu posla koju je planirao da uradi, koju je trebao da uradi, nije uradio. U decembru prošle godine došlo je do intenziviranja rada Vijeća ministara pa su mnoge tačke dnevnog reda koje su bile u ladicu u četiri sjednice Vijeća ministara održane u decembru, dakle skoro stotinu tačaka dnevnog reda pokrenute. E, tad su na tom istom Vijeću ministara mnoge od njih oborene, pokrenute pa onda odbijene, a ovo što je prošlo ovamo prema Parlamentu također dočekano tu u Parlamentu pa obarano. I nemojte ovo shvatiti kao nekakvo prebacivanje lopte nekome i neku želju da se tu sad raspravljamo po stoti put u vezi sa entitetskim glasanjem, entitetima itd. Nego naprosto ne možemo a da ne primijetimo jednu fizionomiju koja je postala jasna, jedne, po nama, štetne i iracionalne opstrukcije. Jer ona šteti, mislim, 99% građana bez obzira gdje žive i u kojem entitetu.

Ja sam doživio da dočekam neki dan od kolege Lozančića, nema ga tu, ali eto ipak ću reći, jednu diskusiju koju sam čekao 10, 15 godina. Pa ne vidim razloga da sad ponovo 10, 15 godina čekamo neke druge da shvate neke stvari. Reforme su svima valjale u ovoj državi koje smo uradili, a kojima smo se mnogi od nas opirali. I evo sad smo trebali da pravimo makar te reforme koje su na evropskom putu, svakom građaninu u ovoj zemlji treba bezvizni režim, trebaju ti IPA fondovi, treba jedna relaksacija i sigurnost za budućnost itd. Ne vidim, ne vidim razloga zašto se ovako postupalo u odnosu na te zakone bez kojih nema ubrzanog evropskog puta i puta ka NATO savezu. Još uvijek u Vijeću ministara u ladicama čeka 115 tačaka dnevnog reda, a od toga je 30 predloženo u 2008. godini. Čekaju imenovanja u važnim direkcijama, neka direktora direkcija i uprava, neka od njih i godinama.

Koridor Vc? Mislim da konačno se nešto pokreće i nešto dešava sa Koridorom Vc, ali prvi kilometar autoputa koji će biti finansiran sa državnog nivoa vjerovatno će biti tamo tek 2010., znači nekih 14 godina poslije Dejtona. Ne mislim da je ovo trebalo ići ovako sporo. Usporen je, kao što rekoh, put ka Evropskom partnerstvu, ka NATO-u. Javni RTV sistem? Mislim da je Vijeće ministara moglo nam pomoći tu da se ta stvar, da se ta obaveza iz Dejtona konačno završi. A zatim i mjere koje se ne odnose na 2008. godinu, ali su donesene u 2009., ali su jako važne i kod njih vidim neku neodlučnost i sporost. Jedno su 16 mjera kojima trebamo ublažiti efekte recesije, globalne ekonomske krize, gdje ne vidim da se dovoljno brzo radi, kamate rastu unatoč tome što eurolibor evropski pada, nema tih garancijskih fondova. Mislim da bi se tu moglo brže i bolje raditi, a zatim i održivi povratak i kredit o kojem smo pričali. Evo

mislim da je već prošlo dva mjeseca otkako se donio taj zaključak, ne bih rekao da se nešto konkretno tu uradilo, a bez toga neće ići popis i još mnoge druge stvari.

Dakle, mi ćemo ponuditi, SDA će ponuditi neke, mislim, prihvatljive zaključke koji bi trebali pomoći Vijeću ministara da ubrza posao. Oni će se odnositi prije svega na evropski put, na izradu jednog preciznog akcionog plana za ispunjavanje obaveza iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, zatim na izradu programa integrisanja BiH u EU, na ispunjavanje preostalih obaveza za liberalizaciju viznog režima, na NATO, na ovih 16 mjera o kojima sam govorio, na ovaj kredit za povratak. I mislim da bismo trebali barem dva puta u ovoj godini sjesti i vidjeti, napraviti jedan ponovo ... presjek stanja, jer mnogo toga baš u julu bi trebalo da se završi iz liberalizacije viznog režima, dotad bi trebali znati šta je sa akcizama, pa da li kreće Koridor Vc, trebali bi znati i šta je sa tim kreditom za održivi povratak. Predlažem dakle usvajanje zaključaka, a zatim da pravimo presjek da vidimo dokle se došlo u julu i u decembru ove godine. SDA će uskoro podnijeti napismeno zaključke.

BERIZ BELKIĆ:

Milorad Živković.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Prvo bih se želio zahvaliti uvaženoj kolegici Azri za ovaj recept za bosanski lonac koji sam dobio. Međutim, moram da kažem da se ovdje ne radi o kulinarskom nego o nutritivnom nesporazumu i o načinu na koji se prilazi da se jede ovaj lonac i oni koji prvi priđu uzmu meso i, znate, od mesa se mnogo više i raste, kao što to država radi, a od kupusa i ostalih sastojaka se kopni, što rade entiteti. Znači, problem je u nutritivnom, a ne u kulinarskom smislu.

I, ako ćemo gledati danas ovaj Izvještaj o radu Savjeta ministara, moramo da se osvrnemo na nekoliko stvari koje su, čini mi se, globalne u smislu da gledamo da pojedinačni politički kapacitet ljudi koji sjede u Savjetu ministara, uzimajući u obzir i obaveze koje su nametnute kao uslov BiH na putu ka evroatlantskim integracijama, te atmosfere u ekonomskom, političkom smislu u BiH u kojem djeluje i ovaj Savjet ministara i mi kao dio jednog sistema, njihov ukupan rad, a ovdje govorimo o Izvještaju Savjeta ministara o radu – sigurno je zaslužio prolaznu ocjenu. Istovremeno, ako bi ušli u sistem i proučavali ili analizirali svako ministarstvo, čini mi se, da bi ovdje trebalo da se ide prema pozitivnim kritikama u cilju poboljšanja rada svakog pojedinačnog ministarstva, odnosno Savjeta ministara u cjelini. Ja razumijem opoziciju da stavlja tačku na političke stvari koje se tiču rada Savjeta ministara, međutim mi, koji podržavamo ovaj Savjet ministara i iz naših stranaka se nalaze u ovom Savjetu ministara, trebali bi sa tim pozitivnim kritikama i prijedlozima da pokušamo da poboljšamo rad ovog Savjeta ministara. Mislim da se to može na najmanje dva načina, odnosno na tri načina: jedan način je da se radi rekonstrukcija ovoga Savjeta ministara i čini mi se da danas imamo jednu tačku dnevnog reda u vezi sa time. Jer, nedopustivo je da neko ko želi da bude Savjet ministara da se bavi opozicionim radom i sjedi u Savjetu ministara. Istovremeno, poboljšanje rada Savjeta ministara je uslovljeno, kao što ste rekli, i Zakonom o državnoj službi. Mi smo u Kolegijumu, nas trojica u Kolegijumu, predlagali izmjene i dopune Zakona o državnoj službi. Smatrali smo da pozicije pomoćnika, naslijeđene pozicije pomoćnika svakome u ministarstvu, ministrima posebno, imaju određeni ograničavajući faktor i da bi taj zakon trebalo promijeniti. Znači svi da je taj zakon

nametnut i da nije idealan i princip na koji je on postavljen nije u skladu sa duhom BiH. Ali mislim da bi i jedno i drugo ako bi radili pomogli Savjetu ministara.

Na kraju, i ovaj parlament usvajanjem, gospodin Genjac je rekao, koliko zaključaka (ne slažem se sa brojem, provjerio sam naknadno, ali neću da ulazim u tu raspravu), ali bili smo svjedoci da smo ovdje svakodnevno na svakoj tački dnevnog reda masu zaključaka usvajali koji su, čini mi se, mnogo puta bili neprovodivi. I naravno, i sam Savjet ministara može sam sebi da pomogne, samo sebi da pomogne ... boljom koordinacijom u samom Savjetu ministara, boljom koordinacijom sa entitetima ako ima uopšte volje i želje entiteta da sarađuju sa Savjetom ministara. I čini mi se da je ovdje Savjet ministara trebao da odgovori na tri ključne stvari, a to je:

- Da li Savjet ministara ima kapacitet u organizacionom smislu da provodi reforme?
- Da li smatra da je Ustav ta kočnica, ako smatra da nema kapacitet?
- I šta Parlament u ovome svemu može da pomogne?

O diskusijama koje su ovdje govorili, o opstrukcijama i nekim drugim, ja mislim da je jedan ispravan stav: da se BiH može praviti kao decentralizovana zemlja po principu čistih računa, jer ja mislim da samo konsenzus, dogovor i pozitivan interes ima budućnost koja traje.

Zahvaljujem.

BERIZ BELKIĆ:

Sadik Bahtić.

SADIK SADO BAHTIĆ:

Zahvaljujem.

Ja ću isto tako kazati da mi je drago da je danas ipak došao ovaj Izvještaj o radu Vijeća ministara. Imat ću naravno i pozitivnih i negativnih nekih svojih zapažanja na rad Vijeća ministara.

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas, ostat ćemo bez kvoruma. Molim vas, ostajemo bez kvoruma!

SADIK SADO BAHTIĆ:

Ali, uzimajući u obzir ambijent u kojem radi Vijeće ministara, mislim da se više ne može ni uraditi, mi ne možemo praviti razlike između Parlamenta i Vijeća ministara. Po meni, to je kakav narod takva država, kakav Parlament takvo i Vijeće ministara. Prema tome, tu smo da radimo. Meni ... je li 39 redovnih sjednica, a Parlament evo imao je 51 sjednica. Znači, po meni bi bilo logičnije da je Vijeće ministara 51, a mi imali 39. Znači, pa i ovo konačni izvještaj za godinu dana ili za dvije godine.

Kad su uspjesi, mislim da Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju je, po meni, najbolje što je Vijeće ministara zajedno s nama, što je doneseno u ovom parlamentu. Znamo ... da nam je to donijelo sigurnost, ambijent, razgovor o viznim olakšicama, pristup fondovima i puno toga, znači to je po meni jedno vrlo... Kao predsjedavajući Komisije za finansije i budžet također želim da istaknem Zakon o fiskalnim kasama, Fiskalni savjet. Znete koliko smo to čekali. Mislim

da je to jedno tijelo koje je nedostajalo u ovoj državi, pogotovo oko vođenja makroekonomske politike u državi. Iako znamo da oni imaju samo koordinirajuću ulogu, ali mene raduje zadnja sjednica Fiskalnog savjeta da su oni mogli ... raspravljati i o recesiji, krizi, mjerama potrošnje. I moj savjet je i mislim sviju nas da se vidi da se ide ka nižim razinama, od općine, kantona, entiteta, države, da se smanji ta potrošnja na svim razinama, i plate i troškovi, onoliko prihoda koliko se prikupi da se može i potrošiti.

Također, raduje me da je i 'Zakon o javnim nabavkama' i pozivam kolege evo i ovo Vijeće ministara da i ovaj zakon (u proceduri je druga faza) da ga usvojimo. On je jako, jako, postojeći, i jako, jako loš. Svi oni koji se susreću na terenu s njim imaju na njega primjedbe. U javnosti je, kad se spomene javne nabavke, odmah je percepcija korupcija! Ogromna finansijska sredstva su zaleđena zbog ovog zakona. Ovaj ponuđeni ima dosta poboljšanja i mislim da mi to treba da usvojimo. Zakon o platama i naknadama u institucijama BiH također je riješio mnoge stvari i uveo u sistem. E sad, pitanje je sad zbog ove recesije, niko nije planirao, tu smo da vidimo. Zakon o fiskalnim kasama također, evo ga na Domu naroda čeka, isto jedan vrlo bitan zakon sprečavanja sive ekonomije za povećanje prihoda. Nažalost, 'Zakon o garancijskom fondu' je bio kod nas, nije prošao, odnosno u Parlamentu, zna se, i 'Zakon o finansijskom lizingu', što nije dobro.

Pohvalit ću Vijeće ministara. Iz izvještaja o reviziji u svim državnim institucijama, vi znate da se Komisija za finansije i budžet bavi tim itekako, itekako ima pozitivan trend; 2007. godine je bilo pet pozitivnih, sad ima 11 pozitivnih. Svugdje ima pomaka. Najviši su nedostaci pretežno u nepoštivanju Zakona o javnim nabavkama, od 57, 38, i loše planiran budžet i znamo da se tu zamrznu ogromna sredstva, a ta sredstva itekako treba da budu u funkciji. Stoga treba ovaj Zakon o javnim nabavkama, i mene raduje i Kolegij se uključio da se nađe, da se usaglasi da taj zakon dobije podršku ovdje na Parlamentu.

Posebno, tako značajan napredak u NATO savezu: da je ispunila 85%. To je jako pozitivno. Bez ove sigurnosti nema ni ekonomske ni pravne sigurnosti, a to za sobom povlači investicije, ulaganje i sve drugo.

Nisam npr. zadovoljan tu, ... ja sam postavio kao poslanik pitanje i kolega Jovičić: recesija, ekonomska kriza, efekti na ekonomiju BiH i mjere za prevazilaženje. Po meni, Vijeće ministara nije tu uradilo do sada ništa. Centralna banka je jedino uradila, povukla je dva poteza i to prava. Što je do njih bilo, oni su to i uradili. Smanjili su obaveze rezerve, znači vratili su povjerenje štediša i povećali osnovni depozit i njega treba još više povećati. Vijeće ministara je donijelo neki paket, međutim to se još ništa ne realizira na terenu i smatram da mora se na ovom polju brže raditi, raditi da ne bi bili zatečeni.

Također, nisam zadovoljan odnosom Vijeća ministara prema Javnom RTV servisu. Tu mora malo više, nama ipak treba državni javni, na televiziji je servis. Znae oko satelita koliko je to bilo, ja razumijem i zakon, razumijem sve, međutim imaju zaključci na Parlamentu i tu se mora više uraditi.

Kolege su moje kazale: Koridor Vc. Također, imamo dosta investicija gdje još nema direktora ni imenovanja. Mislim da to i jeste politički problem ali mora se na tome više raditi, da nam je vrlo značajno institucije da dobiju svoje rukovodioce.

Poslaničko pitanje evo moje i evo kolege Jovičića? Još nismo dobili to, ... znači, nemamo materijale pripremljene da se održi ovdje plenarna sjednica oko recesije i krize. Na to čekamo, na to ćemo uvijek podsjećati, mislim da je i Parlament u tome jer nas na terenu pitaju, mi smo najodgovorniji tamo na terenu i nama će to na kraju fakturisati. Da vidimo šta se može uraditi, pogotovo kada su u pitanju banke, bankarski sistem; one su totalno u disperziji, nisu u funkciji razvoja privrede, nažalost, uzimaju i ono malo profita, iznesu vani, povećavaju kamate. Dok se svugdje kamate smanjuju, čak i u zemljama u okruženju, kod nas se povećavaju. Tu bi se moralo malo biti energičniji.

A odsad ću, ... bilo je malo i diskusija, kazat ću da nisam advokat ni Ministarstva za vanjske poslove, međutim, po meni, i Vijeće ministara i ovo ministarstvo na međunarodnom planu je itekako puno uradilo i puno radi na promidžbi države BiH. Znamo o ... sporazumu da je to ministarstvo, faktički znamo, i otpočelo pregovore za bezvizni režim, intenzivni dijalog za NATO, brojne donacije za našu privredu, čak i za BiH, tu je bilo od Japana po 500.000 maraka, zaštitila imovinu u Beogradu. Puno toga i u ovoj godini ovo ministarstvo je ... podnijelo zahtjev za prijem u ..., da sam dobio poziv s kandidatom za EU da se postane nestalna članica Vijeća sigurnosti, na liberalizaciji puno radi i smatram da ovo ministarstvo, po meni, radi onoliko koliko može. Na međunarodnom planu mislim da su uradili puno, pogotovo oko pitanja viznih olakšica. Dolazim iz Krajine, mi Krajišnici smo najveća dijaspora, nažalost. Prošli sistem nas je tamo rastjerao, nismo imali posla u BiH pa radimo vani. I svi, vjerujte, najviše pitanja na terenu su te vizne olakšice da to dobiju ljudi, imaju familije (Austrija, Švicarska, Njemačka) pa da ako treba idu preko vikenda, rade na crno da zarade da prehrane svoju familiju.

Toliko, hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Sead Jamakosmanović.

SEAD JAMAKOSMANOVIĆ:

Poštovanje gospodine predsjedavajući, predsjedavajući Vijeća ministara, članovi Vijeća ministara, kolegice i kolege, sve dosadašnje diskusije koje smo po ovoj tački dnevnog reda čuli ukazuju da Vijeće ministara radi na osnovu nakaradnih rješenja koja im nudi Ustav BiH i da se u tom koliko-toliko dobro snalaze. Ovaj izvještaj nosi naziv 'Izvješće', a ne govori o izvješćima. Dakle, u njemu je sabrano nekoliko ili niz izvještaja resornih ministarstava u Vijeću ministara koji ni u jednom svom izvještaju nisu naveli da im Ustav ograničava nešto što bi oni mogli uraditi a mislim da bi to trebali uraditi. Ovim ili ovom izvješću ... nedostaje i izvještaj predsjedavajućeg Vijeća ministara koji bi, po meni, trebao da objedini sve ono što su ministarstva kojim on upravlja ili kojim predsjedava kazala u svojim izvještajima da u ovom parlamentu predoči probleme s kojim se susreće, pa i one ustavne nedostatke koji im onemogućavaju da rade ... kvalitetnije.

Radi se o sljedećem, da ovo ne treba da bude rasprava o nedostacima koje nudi Ustav, odnosno koji na bazi Ustava ili zbog Ustava se ne mogu provoditi, nego su ovdje ove rasprave danas bile u tom smjeru da se iz onih nadležnosti koje stoje kaže šta nije urađeno, a moglo je. Ono što ja hoću danas da kažem to je dakle da najnovija situacija o djelovanju banaka u BiH, banaka koje su banke kćerke nekih razvijenih banaka u EU ili sa Zapada, nije regulisana, odnosno nije određena maksimalna kamata koju te banke mogu provoditi ili uzimati u BiH,

dakle ona je neograničena i svjedoci smo da je to ponovo naraslo na 12% i 13%, dok u EU imamo kamate od 1% za privredu do 3% za građane i ono što je bit ukupne moje priče danas je to da sve više ljudi u BiH a ima ih jako puno, jako mnogo porodica je u zemljama Zapadne Evrope, diže kredite sa 1% do 3% kamate u razvijenim zemljama, ponovo se odavde izvlači novac na jedan drugi način, da bi ovdje mogli plaćati hipoteke kojima je kamata sad podignuta na 3% ili uopšte da bi došli do jeftinijeg novca. Ja mislim da je ovo direktno pitanje Vijeću ministara da oni na ovu situaciju u kojoj će država i zbog ovog načina odlivanja novca postati još siromašnija, a mi svi kokuzi koji nikom nisu dragi, jer sirotinju u biti niko neće. Ako se to ne može uraditi brzo, onda to treba uraditi, onda to treba kazati zašto to se ne može uraditi da se to stavi u zakonsku kontrolu da bi sačuvali koliko-toliko ekonomsku vrijednost ili ekonomske vrijednosti koje imamo u BiH i mogli raditi dalje da bi na kraju krajeva sačuvali dignitet i sebe kao pojedinaca i društva i države i ovog parlamenta, posebno.

Hvala lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Branko Dokić, je li replika?

BRANKO DOKIĆ:

Jeste, gospodine predsjedavajući, na posljednju diskusiju i na još više diskusija. Moja replika se odnosi na onaj dio gdje poslanici pokušavaju bilo da pravdaju ili da napadaju Savjet ministara zbog njihove mogućnosti ili nemogućnosti i ograničenja Ustava.

Gospodo poslanici, ... Savjet ministara i to nije samo ovaj Savjet ministara nego svi sazivi Savjeta ministara su imali isti Ustav. Mi poslanici smo birali ovaj Savjet ministara prema postojećem Ustavu. Dakle Ustav ne smije biti ni opravdavajuće ni, kako da kažem, optužujući faktor za njihov rad ili nerad. Neću o tome da govorim. I nije korektno u kontekstu ove priče da govorimo i otvaramo priču o Ustavu. Priču o Ustavu ćemo otvoriti.

Hvala lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Replika, Lozančić.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem.

Mogao bih se složiti s Vama, uvaženi kolega, kada mi ne bismo postavljali zahtjeve prema Vijeću ministara koji nisu u skladu s važećim Ustavom. Znači, onda bih se ja mogao složiti. Ali mi, kad raspravljamo o radu ili neradu Vijeća ministara, onda od njih očekujemo da osiguraju veće mirovine, onda od njih očekujemo da riješe zdravstvo i primarnu i sekundarnu zaštitu itd. ali oni nemaju kapacitet, nismo im dali. I onda nije korektno, znači u javnosti se stvara slika da ovo Vijeće ministara ne želi, ja ne želim biti odvjetnik Vijeća ministara, ali ne želim prihvatiti da ih optužujemo zato što nemaju ustavni okvir. Spominju se brojevi zakona koje su neki drugi parlamenti donijeli, u kome samo jedan parlament donosi zakon, znate. Mislim, to je nekorektno. To je dezinformiranje javnosti. Znači, ja ne želim braniti Vijeće ministara i ja sam uvjeren da i u okviru postojećeg ustavnog okvira se može više uraditi, ali imamo ukupan ambijent koji mi svi proizvodimo, koji ograničava krajnje domete Vijeća

ministara. A po meni, ja moram reći ključni ograničavajući faktor za uspješniji rad bilo kojeg vijeća ministara jeste njegove ustavne ovlasti i kompetencije.

BERIZ BELKIĆ:

Dobro. Dakle, otvorena je rasprva o Ustavu, gospodine Dokiću. E, sad izvolite, Mirjana Malić.

MIRJANA MALIĆ:

Poštovani predsjedavajući, kolegice i kolege, ja zaista nisam imala namjeru da ovu raspravu o ovako ozbiljnim stvarima opterećavam i zato sam se javila pod repliku. Mislim da bi mogla biti i pomalo konstruktivna, replika je vezana na ove dileme: ima li naše Vijeće ministara kapacitet ili nema, zasnovan na Ustavu.

Maloprije se govorilo figurativno, dabome, i na primjeru bosanskog lonca. Dozvolite mi da ovo o čemu ja mislim govoriti napravim u smislu asocijacije koja je vezana za moju struku. Naime, čovječiji organizam je građen od različitih vrsta tkiva. Neka od tih tkiva su ugrađena, uvezana u određene definisane anatomske organe, a neka od tih tkiva prave funkcionalne organe. Šta se dešava sa organizmom kad neko tkivo postane samostalno? To nažalost znaju i laici. Onda to postanu bolesti koje su najčešće inkompatibilne sa životom. Naša percepcija ustavnih kompetencija je više vezana za političku percepciju nego za stvarna tumačenja i mislim da bi se puno stvari moglo riješiti tako da mi makar dozvolimo da Vijeće ministara ovakvo kakvo jeste i kako jeste definisano Ustavom kao vrhunskim zakonom naše zemlje ... da mu bude dozvoljeno da bude funkcionalan organ, ako već ne može da bude samostalan.

Evo, samo toliko.

BERIZ BELKIĆ:

Nije moja ambicija bila da Vas ometem, ja sam samo najavio raspravu o Ustavu. Izvolite, gospodine Denise.

MIRJANA MALIĆ:

/nije uključen mikrofon/

Ja se nadam da nisam ...

BERIZ BELKIĆ:

Ne, ne, ... rasprava traje o Ustavu. Izvolite.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Moja replika odnosi se na izlaganje gospodina Lozančića koji je maloprije direktno meni replicirao, sada i kolegi Dokiću, u kojem govori o tome da li Vijeće ministara ima određene ustavne nadležnosti za ispunjavanje određenih zadataka i ciljeva.

Ja želim samo kratko reći: od ovog Vijeća ministara ni ova Parlamentarna skupština ne traži da krši Ustav BiH, ali ovo Vijeće ministara barem može i treba da provede svoj godišnji

program rada kojeg usvoje oni jednoglasno na svojoj prvoj sjednici, pretpostavljam, u januaru tekuće godine, ako ne i prije. ... Dakle, to nema veze s Ustavom. Oni usvoje godišnji program rada i onda taj program rada realiziraju sa manje od 50% od onoga šta su oni zacrtali i projektovani. E, to je problem.

BERIZ BELKIĆ:

Da vas podsjetim da postojeći Ustav također ima model koji omogućava dakle kroz koordinaciju da naravno se pokrene i da se neke stvari na nivou države riješe. Ali evo da se vratimo diskutantima.

Salko Sokolović.

SALKO SOKOLOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ja ću kratko na ovu temu jer ne znam koji sam po redu diskutant, a dosta toga je rečeno. Međutim, mislim da nisu dvije, po meni, stvari pominjane na način kako bi one trebale u ovom momentu da se ovdje spomenu, da bi imali jednu kvalitetniju sliku i o radu Vijeća ministara i o radu Parlamenta u kome ja sjedim, znači Predstavničkog doma. Znači, nismo pravili, na neki način, jednu komparaciju šta je tu Vijeće ministara uradilo, šta je ovdje na kraju krajeva realizovano i ko su bili kočničari i na jednoj i na drugoj strani. Znači, ovdje želim da kažem par riječi i o tom političkom subjektu, je li, koji je bio aktivan i ovdje u Parlamentu i sprečavao neke stvari da bi kad budemo govorili, evo danas govorimo o Vijeću ministara kao o njegovom radu, sutra govoreći o Parlamentu kao njegovom radu, kad budemo govorili o Parlamentu i cijenili njegov rad, moramo znati ko su bili kočničari s lijeve i desne strane da ne budu ispunjeni na kraju krajeva ... zadaci postavljeni, odnosno obaveze iz kojih su ti zadaci proistekli.

Mi možemo danas ovdje govoriti na više načina ali evo kritikovati, recimo, Vijeće ministara na fonu strukture i realizacije Budžeta, nažalost, ne možemo, i to je ono što bi meni bilo najrealnije da danas govorimo, jer je Budžet najviši zakonski akt koji se donese u toku jedne godine, provodi se i sad bi mi trebali govoriti o realizaciji. Evo, mi u ovom momentu zbog ustavne strukture ne možemo govoriti na taj način. Možemo govoriti o aktivnosti ili neaktivnosti Vijeća ministara u onim obavezama koje je ono trebalo u nekom kapacitetu da radi u prošloj godini. Znači, možemo govoriti o realizaciji prioriteta iz Evropskog partnerstva, obavezama iz Sporazuma o stabilizaciji, zahtjevima iz Mape puta i to je predsjedavajući u svom izlaganju i precizirao da su upravo te tri stavke bile, hajde da kažem, u fokusu interesovanja Vijeća ministara.

Ja se ne slažem ovdje s dijelom govornika i o načinu prezentacije ovog izvještaja. Mislim da jedan tabelaran prikaz u svakom slučaju treba da bude, ne znam kako bi se on drugačije na koji način radio. Ali nismo možda imali jednu kompletnu sliku kada je u pitanju taj tabelarni prikaz po svim ministarstvima, planiranih realizovanih i nerealizovanih aktivnosti, i mi bi možda danas govorili na jedan drugačiji način. Znači, ni u kom slučaju ne želim da budem ja advokat Vijeća ministara, oni to sami znaju da rade. Ja ću reći, neću govoriti o ovim nekim stvarima koje nisu urađene. Ali evo, kažem, baziram svoju priču na ova tri vrlo važna akta, kada je u pitanju evropski put BiH i njeno jačanje, na kraju krajeva, na takav način.

Ja, gledajući barem tabelaran prikaz onih ministara iz ministarstava od strane onih ministara koji su na takav način prikazali svoj rad, vidim da ima dosta usvojenih zakonskih rješenja koja sad čekaju ovdje na realizaciji, znači ovdje u Parlamentu. Znači, mi smo ti koji trebamo da zaključimo tu aktivnost Vijeća ministara, a nismo je zaključili. I tu mislim da trebamo govoriti onda o politici. Ja ću reći da je možda to prošlo na Vijeću ministara zato što je trebalo da se on napravi u jednom momentu kao prohodan ... da nije pod lupom međunarodnog faktora pa je onda dočekano to rješenje ovdje u Parlamentu i zaustavljeno. Ili obrnuto. Znači, ne kritiziram samo njih, ali hoću da kažem da uglavnom su kolege iz SNSD-a, mislim, dobronamjerno da prihvate moju diskusiju, kočile ova neka ustavna rješenja, zakonska rješenja. Znači, mi ovdje već nekoliko zasjedanja Parlamenta imamo Prijedlog zakon o graničnoj kontroli, i da ne govorim o nizu nekih drugih zakonskih rješenja, ... ali evo nikad nemamo dovoljan broj ruku ili hrabrosti ili da kažemo: donijet ćemo taj zakon o graničnoj kontroli pa će ovaj bezvizni režim biti, liberalizacija viznog režima biti bliža BiH, ispunit ćemo još jedan uslov iz Mape puta i jednostavno nam to stane. I sad, ovdje kad pričamo, uglavnom pričamo o tome je li to Vijeće ministara uradilo dovoljno, ali zaboravimo šta smo mi trebali da kao svoju obavezu izvršimo i da na takav način unapredimo kompletan rad i guramo ovo bosanskohercegovačko auto brže i prema Evropi i na takav način pomognemo građanima BiH i da imaju bezvizni režim, ali eto u sljedećoj tački ćemo govoriti o bezviznom režimu i ne bih u tom dijelu, znači imamo niz tih zakonskih rješenja koja su negdje stala na putu. Ja sam ovdje, evo ja sam spomenuo liberalizaciju viznog režima, znači 60 procenata, po meni, do 70 procenata tih obaveza je na Ministarstvu sigurnosti. Ministarstvo sigurnosti je zakonskih akata, ja sam malo to numerički radio, donijelo negdje oko 80 procenata. I sad to stoji recimo ovdje itd.

Znači, govoriti kompletno o radu Vijeća ministara, moramo da sagledamo i našu aktivnost u tom dijelu da bi imali neku objektivnu sliku ako želimo da je damo na takav način, inače ona će uvijek biti subjektivna, i to mislim da nije dobro.

Evo, da ne ponavljam druge diskutante, znači vezano i za druga zakonska rješenja koja imamo u proceduri, ali bih danas ponovo iskoristio priliku da i ja mislim da će to biti jedan od zaključaka Kluba SDA, već je predsjednik Kluba gospodin Izetbegović to i najavio: mi moramo imati jednu tematsku sjednicu kada je u pitanju problem recesije, njen odraz na stanje u BiH i, s te strane, po meni, Vijeće ministara sad kao direktno nadležno u rješavanju ovoga problema nije odgovorilo svojoj obavezi. Ja bih volio da mi u što bržem vremenskom periodu imamo ovdje to na papiru, da razgovaramo na tu temu, da sučelimo svoja mišljenja, da iznesemo i mi neke naše stavove kako i na koji način lakše protutnjati kroz ovaj period koji je ispred nas i koji će sigurno, evo već osjećamo te posljedice, biti prisutan i u BiH i da na takav način i mi odgovorimo svojoj obavezi.

I još da kažem, malo smo, ne danas već inače u radu ovog zakonodavnog tijela, kada je u pitanju odgovornost ovog zakonodavnog tijela, osjeća se jedna podređena uloga prema Vijeću ministara i ja mislim da mi istinski treba da uzmemo tu palicu odgovornosti kao zakonodavno tijelo u državi BiH, ali da imamo onda realne, objektivne aršine, a ne da sve to svodimo na neki subjektivizam i onda nas on može dovesti u jednu drugu situaciju u kojoj ćemo samo praviti određene barijere, zidove između Vijeća ministara, između Parlamenta, između političkih subjekata, a nije nam to cilj. Cilj nam je otvaranje tog prostora, cilj nam je priča, kompromis i određena zakonska pa, na kraju krajeva, ako Bog da, i ustavno rješenje kojim ćemo jačati BiH i približiti se ovom evropskom putu.

Toliko, predsjedavajući, hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Predviđeno vrijeme?

Replika mala, Živković, barem on tako kaže.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Mala i to dobronamjerna replika uvaženom kolegi Sokoloviću. Vidite, Vi ste prozvali poslanike SNSD-a da su ovdje srušili neke zakone, a ustvari to je bio samo logičan kraj jedne pogrešno vođene procedure. Od marta 2008. do 29. decembra 2008. godine, 13 zakona iz Savjeta ministara došlo je u ovaj parlament, preglasavanjem svih ministara koji dolaze iz reda srpskog naroda. Kako ste mislili da će završiti ti zakonski projekti ovdje u Parlamentu? Ja sam zato govorio da i Savjet ministara mora i treba da unutar samog Savjeta ministara pokuša postići maksimaln kompromis i dogovor. A o tome da li je Ustav prepreka ili su institucije koje smo mi ili Visoki predstavnik ili mi sami napravili u BiH a oni očigledno, neki od njih, ne funkcionišu na način na koji smo to zamislili i ne želimo da razgovaramo o tome da li te institucije treba reformisati i određene nadležnosti vratiti. Kada se bude u BiH smoglo snage da iskreno razmišljamo i o dvosmjernom procesu, vraćanju nadležnosti na entitete za institucije koje ne funkcionišu, onda ćemo sigurno ... sa više strana problem sagledati.

Zahvaljujem.

BERIZ BELKIĆ:

Eto, nema mala, malo je narasla. Mogla bi proizvesti 50 replika ali ćemo se suzdržati u ovoj priči.

Hajmo, Hadži Jovan Mitrović.

HADŽI JOVAN MITROVIĆ:

Hvala, predsjedavajući.

Mislim da u dosadašnjim diskusijama je dosta toga rečeno vezano oko ovog izvještaja Savjeta ministara. Mi jednostavno možemo govoriti, kako kolege neke rekoše, da je ovo zbirni izvještaj ministara, a ne izvještaj Savjeta ministara. Kako god hoćemo, jednom ili drugom, ovdje se na kraju postavlja pitanje: Šta ćemo mi na kraju dobiti poslije ovih diskusija ako glasamo za ovaj izvještaj ili ako ne glasamo za ovaj izvještaj?

Lično mislim da nećemo ništa ako se ne promijeni nešto u radu Savjeta ministara, ako se nešto ne promijeni u odnosu politike i političkih struktura, onih, koje su dale svoje kandidate u Savjet ministara. Mislim da će ostati isto. Ono što je, hajde da kažemo, za pohvalu, što se tiče Savjeta ministara i ono što stavlja u prvi plan jeste potpisivanje Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju. To je tačno ali istovremeno moramo imati na umu i to je trebao Savjet ministara da ima na umu: taj uspjeh potpisivanja istovremeno je oboren sa onim što nam se danas dešava na prostoru BiH, kada su u pitanju posljedice koje je proizveo taj sporazum na samu privredu zbog jedne neaktivnosti ili, ne znam, jedne akcije koju je trebao Savjet ministara da pokrene, da zaustavi nešto što nam se danas dešava, a to je pad privrede, zatvaranje radnih mjesta, zatvaranje privrednih subjekata. I evo, očevici smo da dan-danas se apsolutno ništa na tome ne radi.

Ja sam siguran da ovaj izvještaj ili zbir ovih izvještaja nije pisan u decembru i nije pisan u novembru da je on pisan u januaru i februaru, i da su imali uvid šta nam se dešava u januaru i februaru, kada je u pitanju tržište, kada je u pitanju naša privreda. Jer, očevici smo da su dolazile informacije na kraju na medijima iz Savjeta ministara da ova recesija, ova globalna kriza neće ništa donijeti loše po BiH. A danas svi jednostavno vidimo šta nam se dešava i mislim da će biti daleko, daleko gore stanje tokom godine pa i na kraju same godine. Tada će biti jednostavno kasno o mjerama o kojima smo trebali da razmišljamo da jednostavno uradimo kako bi zaštitili našu privredu.

Ako je tačno po nekim nalazima da u prvih ovih par mjeseci, evo samo na nekih par artikala ono što sam čuo, da imamo već deficit od strane zemalja iz CEFTA-e negdje oko 500 miliona evra, ne mogu da zamislim a da gospoda nije našla za shodno da u ovom izvještaju kaže: mi u prethodnoj godini trebali smo da uradimo ovo, nismo, nismo dobro procijenili ali evo planiramo bar sada da uradimo. Jer, zaista, ovo što je urađeno, urađeno je, i ne može se ništa reći, što su mogli ministri da urade, oni su maksimalno od sebe učinili. Ali ovo je zabrinjavajuće da gledamo da se ostvaruje deficit, da se zatvaraju radna mjesta. Pa evo krenite ovdje, juče sam imao priliku ovde u Sarajevu, prošle godine se moglo vidjeti dosta prodavnica tamo iza Miljacke, sve su bile prodavnice otvorene, sada se vidi dosta prodavnica koje su zatvorene. Nije to samo Sarajevo, to je svaki grad u BiH.

Zar to nijednog ministra iz Savjeta ministara koji prođe gradom ne zabrine takav slučaj? Ili, imam osjećaj da mi ovdje jednostavno brinemo samo o sebi i brinemo o svojoj ličnoj budućnosti gdje ćemo izgraditi, samo da ne gradimo u ovoj zemlji. I da u ovoj zemlji samo prolaze dobro ljudi koji grade budućnost svojoj djeci u okruženju. Ovdje ima iz sva tri naroda tih ljudi. I mislim da ovom politikom vladaju ti ljudi. I nije čudo što je ova zemlja u ovom stanju, kad ti ljudi budućnost svojoj djeci grade – i Srbin, i Hrvat, i Bošnjak – ali je zabrinjavajuće da u ovom parlamentu jednostavno ljudi ćute, gledaju kako to sve jednostavno ide. I dovešće nas to do jednog stanja, bar, zato što gledamo tako.

Znači, evo samo da kažemo na jednom artiklu: neshvatljivo je da uvezemo 15 miliona, kada je u pitanju vrijednosti vode, evo da kažemo iz Hrvatske, a da izvezemo u tu zemlju 2 miliona! A imamo fabrike za proizvodnju vode. Šta je to Savjet ministara učinio da evo Vitinka iz Zvornika funkcioniše, a da ne bude da je zatvorila onu fabriku. Zatvorila je, otpustila je radnike, ovu „Viviju“ koju mi pijemo, ne rade radnici. I to ne zabrinjava Savjet ministara. Ja ovo ne govorim ni kao opozicionar ni kao pozicionar, ali govorim ono što se realno dešava, o stanju i zabrinjavajuće je da ljude ne zabrinjava, a sjede na tim pozicijama, u najmanju ruku. Ako ne može ništa učiniti, treba samo da odemo i ne treba niko nikoga ovdje da tjera. To je samo jedan artikal. Da ne govorim da možemo da uvezemo, bogati smo sa šumama, dešava se da uvezemo iz našeg okruženja jeftinije drvo kao sirovinu nego što ovdje možemo to da uradimo. Zar se niko nije zapitao šta to treba da učinimo da ovdje mora biti jeftiniji proizvod nego proizvod iz Srbije, iz Hrvatske i, ne znam, da ga čak doveze iz neke druge zemlje. To je ono što mene zabrinjava, što na kraju bar ovog izvještaja, takvog faktičkog stanja koje je bilo prošle godine, nismo priznali da nismo to uradili, ali evo ove godine to moramo uraditi i trebali smo do sada da uradimo.

Dalje, samo još jednu stvar. Evo reći ću ovdje oko zakona kada se govori. Zakoni koji su bitni da se donesu: zakon o reformi policije, zakon o javnim nabavkama, civilnom vazduhoplovstvu itd. Ja ću se osvrnuti na ovaj zakon o javnim nabavkama. Neko od kolega

prethodnih reče da ovaj zakon koji sada imamo ovdje u drugom čitanju da je dobar i bolji je zakon od prethodnog zakona. Ne daj Bože, ako nastavimo tako da donosimo i tako mijenjamo i donosimo nove zakone, mislim da će nam trebati jedno 100 godina da dođemo do pravog zakona. Nisam u mogućnosti da utičem na to da se taj zakon ispravi ali su u mogućnosti ova većina, jer mislim da je ona sad trenutno jedina takva kakva jeste formirana da sjedne i da se dogovori i da napravi takvu izmjenu da taj zakon toliko bude jednostavan i da spriječi mogućnost mita i korupcije, ono što nam se dešava. Ja u ovom zakonu isto tako kao u prethodnom vidim mogućnost korupcije itekako i vidim da jednostavno predlaže se od strane ljudi koji kad odu s neke pozicije vide sebe sutra u nekim tamo komisijama da sutra mogu, da ne kažem, da ucjenjuju itd. To nam se dešava, to nam se dešava jednostavno na oči takve stvari.

I dalje, mislim da, opet kažem, jedina većina koja je ovdje moguća ne mislim da može neka druga da se napravi, da su oni napravili dobre programske ciljeve. I kada govorimo o reformi, mislim da je ovdje trebalo vidjeti samo šta je kočnica svih ovih reformi koje govorimo da nam otvaraju put ka Evropi. Otvaraju put ka Evropi. Mislim, nekad treba da se zamislimo šta će kad nam otvore put, šta ćemo mi dobiti u svemu ovome. Ali evo, šta je tu ključ, koji je zakon ključan da bi sve reforme mogli da završimo. Evo ovdje jedan od tih ciljeva je, kaže, po meni, kad ga ovako pogledam, 'donijeti ustavna rješenja koja će uspostaviti funkcionalnu i modernu BiH sa evropskim standardima'. Ali, kad mene ovdje zbuni u ovom parlamentu, mogu misliti šta se dešava ljudima na terenu, građanima kada čuju takvu informaciju. Evo ovdje kolega Raguž je prošle sjednice predlagao, ne znam, ovdje da se formira komisija oko te promjene Ustava itd. Ja lično mislim da to treba uraditi i da je to ključ za ostale reforme. I da se tu treba izboriti za svoja prava i entitet i RS i svi oni koji misle kako treba da izgleda BiH. I to je ključ da vidimo definitivno kako to izgleda. Jer, ovako kako mi idemo, izmjenu, kaže, amandman na Ustav, Nije amandman, mi donosimo nove članove, mi mijenjamo Ustav. Samo ćemo ga mijenjati i svaki mjesec ćemo po jedan član uvesti.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Vrijeme!

HADŽI JOVAN MITROVIĆ:

Evo, završiću. Da bi normalno javnost uznemirilo i nije mu jasno. Ovdje nije prihvaćena takva stvar, a na Domu naroda da je donesena odluka i onda dolazi do političkih nekih previranja i sve dovodi u jedno konfuzno stanje da jednostavno tako želimo, jer tako je najlakše vladati masama, narodom ovdje na ovom prostoru, a mi jednostavno tonemo i ne bavimo se onim pitanjima kojim treba da se bavimo, pitanjima od životnog značaja. To je ono što sam htio reći i zaista mislim da li glasati ili ne glasati. Ne mislim da ću promijeniti nešto oko ovoga i da ćemo uspjeti promijeniti ako se ne promijeni nešto ovdje u većini, da oni sami pogledaju i da svoje ciljeve počnu ispunjavati, a da mi se jednostavno prema tome tako odredimo, jesmo li za to ili nismo.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Mi ćemo praviti pauzu u 14,30. Imamo vremena za gospodina Slavka Jovičića.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Poštovani predsjedavajući, takođe predsjedavajući Savjeta ministara i članovi Savjeta ministara, dame i gospodo, evo, mi danas i mislim kako sam ja ovdje u Parlamentu da se najviše diskutiralo javilo na ovu temu ili o ovoj tački da raspravlja. Rečeno je gotovo sve, ali ja postavljam ključno pitanje.

Mi danas pred sobom imamo Izvještaj Savjeta ministara za 2008. godinu. Možemo li mi išta iz tog izvještaja promijeniti? Ne možemo. Možemo li ga napadati? Možemo još 100 dana. Možemo li davati prijedloge kako da se nešto popravi? Možemo još 200 dana. Dalje, mnoge kolege su rekle da ovo nije Izvještaj Savjeta ministara. Valjda su pod tim podrazumijevali kao personifikaciju predsjedavajućeg da je on trebao dati neki svoj izvještaj, nego dobili smo zbir izvještaja rada ministarstava. I ja neću govoriti ni napadati ni jednog ministra, ni o njegovom radu ni o neradu koji se nalazi na čelu tog ministarstva. Zašto? Mi smo na prošloj sjednici imali izvještaj svih naših parlamentarnih komisija koje su uglavnom nadležne nad radom tih ministarstava. I da vas podsjetim, samo je uvaženi kolega Okolić, predsjedavajući Zajedničke komisije za nadzor nad radom Obavještajno-bezbjednosne agencije čiji sam i ja član, nešto rekao. O ostalim izvještajima Komisije, nije se čula riječ, ni jedna jedina.

E, pošto smo mi poznati, a barem ja nisam, kad se kamere uključe, dobra je to malo promocija i za stranku, pa i za entitet, pa i za svoju ličnu poziciju, pa i ugled u narodu, i da ja počnem kako smo sjeli u ove klupe nikada nijednu rečenicu nisam pročitao u novinama da kažu, ne bravo, bravo parlamentarci, ne, tamo su čestiti ljudi, ne, oni rade nešto korisno, nego sve najgore, najcrnje što može biti. O Savjetu ministara koji je naš organ, mi smo ga birali i uvijek se pominje parlamentarna većina, pa i ovu parlamentarnu većinu jest narod svojim glasovima izabrao. To su naši predstavnici, naši ljudi i ni o njima, i možda još crnje, 100 dana ćete pročitati u novinama koliko je neki automobil koštao, koliko je neka institucija potrošila, a od oktobra mjeseca, svi ste svjedoci, tražim zajedničku sjednicu da vidimo kako ćemo. Prije nego što je krenula ova recesija, ja sam rekao da smo mi u recesiji od završetka rata, samo to građanima niko saopštio nije. I vjerovali ili ne, pošto dnevno čitam 10 i kupujem novina za svoje pare, u samo dvije novine nađem da se poneka crtica kratka neka tamo, gdje jedva ja pronadnem, jer sve listam, a oni koji nisu pažljiviji čitaoci i ne nađu, da se o tome govori. Uglavnom: poslanici lopovi, plate ogromne, ne vode računa o narodu, ministri još gori. E to je kreiranje javnog mnijenja. E, još kad nam ovi dođu iz međunarodne zajednice, pa gledam sad visoki predstavnik kaže: ekonomija je ključ. Svaka čast, pozdravljam! Ali ambasador najjače sile u svijetu kaže: važniji je Ustav od ekonomije. Kontra sasvim. Možemo li mi kao Parlament, Savjet ministara, Predsjedništvo upravljati sa svojom zemljom? To je ključ i pozicija svih mogućih izvještaja. Najlakše je napadati, nekad je dobro i nekoga braniti.

Ja neću nikome ... da ga branim. Tri ključne stvari po meni su sadržane u izvještajima ili bez izvještaja. Put, evroatlantske integracije i svi smo rekli 100% idemo. Drugo, kako ćemo ekonomski preživjeti ovu godinu i, treće, bezbjednost koja je neodvojiva. I mi koji radimo ovaj politički posao, izabrao nas narod, ne znamo da afirmišemo rezultate svoje zemlje. Bio sam u Mađarskoj i Bugarskoj. Boga mole da izađu iz EU. Plata vojnika u Mađarskoj je 500 maraka. Prosjek plate im je 390 evra. U Bugarskoj da još ne govorim kakvo je stanje. Ali to su te paralele koje mi pravimo ovdje pa kažemo,

BERIZ BELKIĆ:

Je li to ti, Slavko, savjetuješ da ne idemo u EU?

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Ne, ne naprotiv. Nego afirmišem svoju zemlju da smo naprednija zemlja od takvih zemalja koje su članice EU. Sami sebe ponižavamo. Dovodimo se u poziciju da i ono što valja, ne valja. Zašto ne valja? Zato što je RS remetilački faktor. Nije tačno. Bezbroj puta sam za ovom vladom rekao, ali RS je entitet, sastavni dio BiH i – neću više ponavljati, ali zbog javnosti evo da iskoristim priliku – međunarodno priznate zemlje i neće se odvojiti, ali neće ni trpiti pritiske i udare da sve što ne valja, evo, kočničari su RS. I kad to kažu, odmah SNSD, nema druge stranke. Samo je kriv SNSD. Nismo krivi. Mi smo konstruktivni dio i ovog parlamenta i ove vlasti, ali nećemo prihvatiti nikada da nam neko ovdje predlaže zakonska rješenja koja su protivustavna, koja ne mogu dobiti podršku. Ja vas ubjeđujem, ne ubjeđujem, uvjeravam da RS nije remetilački faktor. Neće nikad biti. Biće konstruktivni dio. Ali nemojte odavde iz Sarajeva da salve i sve što ne valja: ne valja u RS! Evo, neka ne valja. Ali ostavite je po strani. Hajmo mi gledati interes ove zemlje. Evo interes zemlje. Hajmo, ovdje smo predstavnici naroda i članovi ovog parlamenta: Šta mi nismo prošle godine uradili? Uradili smo, ljudi, mnogo, 13 godina mi smo još tek nakon rata. Ove zemlje, 20 godina se pripremaju za EU, nisu metka opalili. Imaju sređen sistem, imaju, i sve funkcioniše.

I druga stvar, protiv sam onih kolega koji poređenje prave BiH sa bilo kojom državom ne u okruženju nego u Evropi.

BERIZ BELKIĆ:

Samo malo strpljenja, malo strpljenja.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Ne u okruženju nego u Evropi. Pa lako je Hrvatskoj donijeti zakon i Sanaderu, 5.000 zakona, jednonacionalna država, stranka vladajuća, on kad kaže, gotovo. Lako je i u Srbiji, jednonacionalna država. Kao da oni pitaju ove nacionalne manjine šta će tamo biti. Ali mi smo ovdje tri konstitutivna naroda. Moramo se dogovarati i, upravo, o čemu je profesorica govorila, ja sam to podržao i plediram stalno. Moramo biti iskreni jedni prema drugima. I hajmo vidjeti šta je moguće da realizujemo. Nemojte nam nametati bilo ko, ni visoki predstavnik, ni ambasador ovaj, ni Savjet ministara, pa ni mi, ono što neće proći. Hajmo pomoći ovom narodu! Hajmo pomoći građanima! I uvijek je to finale za svakog političara kad ne zna šta će reći, a onda: mi radimo u interesu naroda. A sutra sve novine objavile kako je ovo lopovski parlament, kako je ovdje mafija, kako troši na sve i svašta, kako oni rove po kontejnerima, kako ovo, kako ono. Dakle, i mi smo ti, taj dio koji kreira javno mnijenje i daje sliku. Ja sam čak predlagao kolegama ministrima: hajmo zakupiti na televiziji termin da kaže svaki ministar, moje ministarstvo uradilo je ovo, nije moglo ovo, i da oni objašnjavaju narodu šta se dešava u ovoj zemlji.

Ljudi, ja vas molim, nemojte ponižavati sopstvenu zemlju, uradili smo velike poslove. Ne znamo to afirmisati, ni sa strancima, ni u međunarodnoj zajednici. Vi koji putujete često, a ja da naglasim, odmah će me prozvati kako sam ja bio u Mađarskoj i Bugarskoj, išao sam na račun OSCE-a, oni su mi platili, inače ne bih išao na račun Parlamenta, jer znate, odmah sutra u

novinama kako ja putujem stalno. Dakle, šta hoću da kažem, sve je ovo izvještaj. Ovo je naš Savjet ministara. Ovo je naš parlament. Dajte ljudi što je moguće na ova tri kolosjeka, prema Evropi i evroatlantskim integracijama: ekonomska situacija i kriza i bezbjednost zemlje. I da na tome radimo. Nemojte neke da donosimo zakone od kojih niko nema koristi i onda nam ovi iz Centra civilnih inicijativa kažu: samo ste usvojili 20%. Pa nećemo ni 6% usvojiti jer nije moguće dobiti takvu saglasnost zbog konstitucije zemlje i odnosa unutar. Treba to razumjeti. Ali idemo naprijed i ja se nadam i uvjeren sam, i zato sam u politici, da će nam biti svakim danom bolje i bolje. Neću da bude gore i gore.

Hvala lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Tako je, Slavko, idemo naprijed.
Sad je pauza. Nastavljamo u 15,30.

/PAUZA/

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas, zauzmite svoja mjesta da nastavimo raditi. Dakle, ... gospodin Ajanović je odustao, imam prijavljene još gospodina Velimira Jukića i Vinka Zorića. Dakle, Velimira Jukića ćemo fino preskočiti, nema ga.

Gospodin Zorić, izvolite.

VINKO ZORIĆ:

Zahvaljujem.

Ja ću biti vrlo kratak. Nisam htio nikome replicirati, ali ću reći ovdje da je bilo različitih ocjena o ovom izvješću od, naprimjer, da vladajuća većina hoće spasiti Vijeće ministara do da je ovo zbroj izvješća pojedinih ministarstava. Pa se ja pitam da li mi kao zakonodavac trebamo mijenjati neke stvari pa kazati da mi ne želimo izvješće Vijeća ministara nego da želimo izvješća ministarstava i izvješće o radu predsjedatelja Vijeća ministara.

Dakle, ako hoćemo da ... nekakvo izvješće Vijeća ministara bude samo tehničko, koliko zakona, koliko nazočnosti sjednicama, mislim da to nije problem Generalnom tajništvu Vijeća ministara i samom predsjedatelju napraviti. Ali mislim da predsjedatelj nije u mogućnosti drugačije napraviti izvješće nego ovako kako je napravio. Dakle, možemo ga smatrati i zbrojno izvješće, ali ja bih bio, recimo, sretniji da Zastupnički dom, odnosno Parlamentarna skupština BiH raspravlja o izvješću pojedinog ministarstva. Jer mene danas kad su novinari pitali kako ocjenjujem rad Vijeća ministara, ja sam rekao dobar (3). Dakle, ocijenio sam to kao u školi. Oni su se iznenadili i rekli su da je to jako dobra ocjena. Onda sam ja rekao: Kako drugačije ocijeniti npr. Ministarstvo obrane, Ministarstvo civilnih poslova, Ministarstvo financija? Ja, recimo, tim ministarstvima bih dao i puno bolju ocjenu ali, ako moram dati jednu ocjenu za devet ministarstava i za samog predsjedatelja, onda je to ocjena 3. Namjerno neću spominjati, neću spominjati ocjene koje bi bile, je li, manje od tog prosjeka, ali zaista ovdje kažem u svoje osobno ime da ni jedna od tih ocjena ne bi bila negativna.

Ono što bih preporučio Vijeću ministara kad nam ovdje u proceduru daju zakone je da dobivamo bolje zakone. Kad kažem bolje zakone, mislim da ne treba izmišljati neke stvari, treba samo poštivati standarde ... u zakonodavstvu koji su poznati, a mi svi preferiramo k EU. Ali isto tako preporučio bih da ne trebamo slijepo slušati neke koji evo sudjeluju u kreiranju i u predlaganju zakona, pa bih preporučio i da izbjegnemo prepisivanja.

Hvala lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Evo nove prijave, dakle po drugi put Savo Erić. Savo, jesi se ti prijavio? Odustaje. Velimira Jukića nema.

VELIMIR JUKIĆ:

Ima.

BERIZ BELKIĆ:

Ja bih sad najrađe da ti pravo kažem, ali eto izvoli. Izvoli, Velimire.

VELIMIR JUKIĆ:

Gospodine predsjedatelju, cijenjene kolegice i kolege, predsjedatelju Vijeća ministara, gospodo ministri, ja ću stvarno vrlo kratko samo nekoliko svojih zapažanja vezano za Izvještaj o radu Vijeća ministara.

Oko same metodologije izrade ovog izvještaja, Vijeće ministara je prihvatilo jedan metod izvještavanja i mislim da je on dosta korektan. Dakle, imamo i onaj širi dio, ali imamo isto tako i siže koji je rekao šta je najvažnije urađeno u prošloj godini. Međutim, to što je urađeno, neko je ovdje rekao, možemo ocjenjivati koliko je dobro ili nije dobro, međutim ono što je, što bih ja htio reći jeste sljedeće: ono što je propušteno uraditi u prošloj godini, da se ne dogodi isti propust u radu u ovoj godini.

Prije otprilike mjesec dana ja sam postavio jedno zastupničko pitanje, a to je vezano za pripreme i model finansiranja gradnje autoputa na Koridoru Vc. U ovom izvještaju imaju osnovni elementi koji su i dio odgovora na moje pitanje i tek sada vidim da sam bio u pravu kad sam postavio ovakvo pitanje. Naime, ja ću ponovo ovdje sada svima nama postaviti pitanje: Šta možemo uraditi da ovo stanje popravimo i promijenimo u ovoj tekućoj godini?

Dakle, prema ovome što ovdje piše, vidimo da je osigurano negdje oko 550 milijuna eura sredstava za ove namjene. Isto tako poznato je da osigurana i rezervirana sredstva nisu besplatna. Dakle, nas već košta to što smo uradili i to mora koštati, jer to su sredstva koja trebaju biti implementirana što je moguće prije kako bi imala onaj svoj povratni pozitivni efekt. I zato ja stvarno pozivam sve nas skupa, Vijeće ministara prije svih, ali isto tako svjestan i mi svi skupa svjesni i ograničenja o kojima je ovdje govoreno maloprije, ja se ne bih na njih vraćao, ali Vijeće ministara ima odgovornost da i pored svih tih ograničenja nađe načina da u onom dijelu gdje ne može odlučivati može koordinirati. I tu je pozvano i da sa onim drugim koji su sunadležni za ove poslove da nađe načina i da se što prije završe svi pripremni poslovi i aktivnosti i da se krene s implementacijom novih sredstava. Ja ću ponoviti, milijardu maraka i više, milijardu i sto miliona

nisu mala sredstva i za puno veće i jače ekonomije i države od naše države i smatram da je veliki, preveliki luksuz držati ova sredstva rezervirana, a da njihova implementacija, ja ću reći, kasni. Treba početi što prije ova sredstva implementirati.

Isto tako mislim da u ovom izvještaju, malo ono što ja hoću kritički se osvrnuti, fali jedna ocjena samih ministara, pa i predsjedatelja Vijeća ministara o onome što je bilo važno učiniti, a ipak je propušteno učiniti. Da se barem dijelom kaže šta bi to, koji su to bili glavni razlozi što to nije planirano, a nije urađeno. Naravno da ja i pored ovih nedostataka, koje sam rekao, ali nisu samo to propusti Vijeća ministara – ovo izvješće ću podržati i podržavam ga. I ono što nisam rekao na početku reći ću sada: ovo je jedan veliki pomak naprijed u radu Vijeća ministara i odnosu Vijeća ministara prema svojoj obvezi, a to je da jedanput godišnje, odnosno, na kraju godine podnose izvještaj o radu Vijeća ministara. Naravno da će, ja bar tako očekujem, naredni izvještaji biti metodološki više ujednačeni u smislu izvještaja pojedinih ministarstava, što je opet na početku u uvodnoj riječi rekao predsjedatelj Vijeća ministara kad je rekao da će uraditi evo dodatna, da kažemo, pojašnjenja ili standarde koji trebaju zadovoljiti ti izvještaji.

I još ću samo jedno pitanje ovdje napomenuti, a to je vezano za povratak izbjeglih. Ministar je u svom izvještaju govorio o mnogim ograničenjima koja stvarno postoje i koja su realna i objektivna.

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas, molim vas malo pažnje.

VELIMIR JUKIĆ:

Međutim, ipak smatram da je ministar, govoreći o svim ograničenjima i onome što je urađeno, možda trebao bar jednim dijelom reći i ono što je bio zapravo najvažniji razlog neuradenog, a planiranog. I ono što se može generalno prigovoriti jeste da nedostaje uporedba plana realizacije, jer bi onda bilo sve jasno i bez nekog detaljnog zalaženja u neke detalje u ovim izvještajima.

Na kraju mislim da je ovaj izvještaj sačinjen korektno i da odražava realno ono što je rađeno i da su sadržani svi važni i bitni elementi, važni za ocjenu, odnosno ono što je rađeno u protekloj godini u Vijeću ministara. Naravno da ću Izvještaj o radu Vijeća ministara podržati ja i članovi Kluba HDZ-a BiH.

BERIZ BELKIĆ:

Evo, na ovaj način smo praktično završili raspravu, ja nemam više prijavljenih. Predsjedavajući Vijeća ministara, gospodin Špirić. Izvolite.

NIKOLA ŠPIRIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, cijenjene kolege i kolegice poslanici, uvaženi ministri, cijenjeni gosti, sa dužnom pažnjom smo evo mi danas iz Vijeća ministara, a više ministri, pratili raspravu koja se vodila o radu Vijeća ministara za 2008. godinu. Želim da se zahvalim svima koji su učestvovali u raspravu i oni koji misle da smo zadovoljili, i oni koje misle da smo mogli

više, i oni koji su nas kritikovali. I, moram da kažem da ono što je za mene jako važno danas da način i ton rasprave ohrabruje i stvara prostor da dalje Vijeće ministara uradi mnogo više nego što je uradilo u 2008. godini. I otuda moram da kažem da su u pravu i oni koji misle da sam poslanik da bih mnogo, to je rekla čini mi se Azra, da bih mnogo žešće kritikovao ovaj Izvještaj o radu Vijeća ministara nego što to činite danas vi. I tu ste u pravu, ali ja sam ... bio u prilici da upoznam jednu i drugu stranu i mislim da ono što danas provejava iz ovoga: mi smo se odnosili sa dužnom pažnjom vezano za ovaj izvještaj i htjeli smo da udovoljimo zahtjevima parlamentarnih komisija i zato ste dobili dopune, dopunu jedan i dopunu dva. Mnogi misle da to nije sistematično, neki misle da je to previše, da je moglo sasvim drugačije. I nakon ove rasprave gotovo je sigurno da moramo uraditi unifikaciju izvještavanja prema Parlamentu i ja želim da vam kažem da će to biti obaveza Vijeća ministara i da je gotovo sigurno da će izvještaj za ovu godinu biti drugačiji, prihvatljiviji, da neće biti potrebe da se mi raspravljamo sa komisijama. Možda bi dobro bilo da i vi sami kažete šta je to sadržaj što biste željeli da izvještavanje Vijeća ministara ima.

Ima ovdje različitih pogleda i, naravno, teško je danas polemisati, ne želim da polemishem, zato pozivam kolege ministre da to ne čine, jer bi tu otvorili more rasprava. Dakle, ovo je Izvještaj o radu Vijeća ministara za 2008. godinu, njega ne možemo promijeniti jer on govori o nivou aktivnosti koje je Vijeće ministara provelo. Moglo je više, moglo je intenzivnije, moglo je bolje, kao što sve u ovoj zemlji može biti bolje. I tu se možemo složiti. Dakle, kako god da napišemo izvještaj, ne možemo promijeniti dinamiku onoga što je urađeno. Ali možemo izvući zaključke za ovu godinu i zato sam mislio da će druga tačka koja govori o aktivnostima, provedenim aktivnostima, i onome što trebamo provesti na liberalizaciji viznog režima koji se takođe dotiče ovog izvještaja i tu mislim da su zaključci jedini koji nas drže u stalnoj komunikaciji dobri i ja to poštujem. Dakle, prvi zaključak koji bi se mogao, meni se nameće, jeste da se izradi tipizacija izvještaja koji će i ovo Vijeće ministara i ostala vijeća ministara podnositi.

Mnogi očekuju snažnije izvještaje, ali zapravo moramo da vidimo, i tu sam zahvalan onima, ne koji su tražili razumijevanje za Vijeće ministara, i ne bih volio da javnost ovo shvati kao spašavanje Vijeća ministara, ne treba Vijeće ministara spašavati, moramo se naučiti na jednu civilizacijsku raspravu i ako Vijeće ministara ne zadovoljava birati drugo, ali ovdje se govori o uslovima u kojim Vijeće ministara radi i može li ono postići više, ili reforme koje provodimo moraju zahvatiti i Vijeće ministara. Ja sam ubijeden da će to biti. Hoće li biti u mom mandatu ili će biti u nekom drugom, to je manje bitno. Ali ja ne pišem izvještaje kao premijer, kao predsjednik vlade, nemam ni te kompetencije, pišem kao predsjedavajući. Ja bih volio da pročitate koje su kompetencije predsjedavajućeg Savjeta ministara. Dakle, toga sada nema i ja mogu da zakazujem sjednice, mogu da pozivam na razumijevanje, to i činim. I ja mislim da je Vijeće ministara zahvaljujući atmosferi povoljnijoj koja je stvarana u ovoj godini za prva četiri mjeseca napravilo veći progres nego za kompletnu 2008. godinu vezano za obaveze koje stoje na putu BiH. Neću da govorim o svojoj poziciji. Ja sam spreman da se sagnem, da nisam lider i da ne glumim lidera, a da bismo napravili progres. Jer, kad je mnogo lidera, tu nema uspjeha. Dakle, i tu poziciju sam probao i ja mislim da je ovo jedini način s kojim smo mogli pomjerati stvari i ja mislim da je mnogo urađeno.

Ima naravno stvari koje nismo uradili. ... Želim javno da kažem da Vijeće ministara i ja lično nisam odustao ni od jednog cilja ... o kojem sam govorio na inauguralnom govoru, ni od

jednog. Neke ciljeve smo realizovali, neke nismo, ali ne znači da smo odustali i tražimo da se stvori politički odnos takav da je moguće realizovati te ciljeve. Bilo je stvari na kojima smo stajali godinu dana. Neki pokazuju više smisla za koordinaciju i dogovaranje. Ako neko misli da ova zemlja može da trči dionicu evropskog puta, zapravo nije u pravu, ali, ako mislimo da možemo napraviti polukorak ili korak, to je mnogo bolje nego da stojimo i da godinu dana stojimo u mjestu. Sam sam pokušao da napravim par takvih pomaka u razgovorima sa vladama entiteta i mislim da smo uspjeli. Dvije stvari na kojima smo stajali u prošloj godini jeste bilo da se formira radni tim za razmjenu informacija (čini mi se tako se zove) između policijskih agencija, da se vidi na koji će to način biti. I to smo uspjeli, dobili smo saglasnost Brisela i Evropske komisije. Drugi je radna grupa vezano za borbu protiv korupcije i izradu zakona na koji način to treba raditi. I to smo uradili. Zakon o sprečavanju diskriminacije? Zašto nismo donijeli odluku da se izvrši inventura državne imovine? Zato što je ta oblast izvučena, ne u politiku nego u politikanstvo. Dakle, trebalo je stvoriti ambijent u kojem je to bilo moguće da Vijeće ministara uradi.

Danas se govori, i volio bih da jedni drugima više vjerujemo, i tu su bili u pravu oni koji kažu da mora postojati minimum povjerenja. Čuo sam različite priče: predsjedavajući drži dvije stotine inicijativa, desetina zakona ne stavlja na dnevni red itd. To su me pitali iz nevladinog sektora i onda sam pozvao ljude na sastanak kod mene i pokazao im i objasnio na koji način se sastavlja dnevni red sjednica Vijeća ministara. Ne postoji nijedan zakon i ovo je prvi put otkad je ovo Vijeće ministara – ne da ga hvalim, nismo mi najuspješnija vlada na svijetu pa da očekujemo slavospjeve – dakle, ne postoji nijedan zakon koji sada u arhivu Generalnog sekretarijata čeka na izjašnjavanje Vijeća ministara, ne postoji nijedan. Evo materijala ... koji će biti predmet rasprave. To su tačke koje ne dolaze na dnevni red, već su mahom zahtjevi za budžetskim rezervama i plaćanjem komisija. Moj zadatak je bio da tu uvedemo restrikciju. Ja ne mislim da to trebaju biti urgentne tačke dnevnog reda. Ima jedan Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Sudu BiH. Dva puta sam to stavljao i vraćano je da se još stvari usaglase i da se obavi konsultacija. Dakle nijedan drugi. Ja vas molim, ako neko ima inoformaciju, ja imam jednu tešku ulogu da branim zemlju i od dezinformacija. Nemojte se ljutiti, jer ako ovih dana, kad treba da pregovaramo s MMF-om, u udarnim terminima čujete vijesti da ova zemlja plaća 33 milijarde zatezних kamata za nepovučena kreditna sredstva, i to je bomba. Dakle, ja ne mogu, pa onda drugi dan nije 33 nego je 15. Za neke ljude ... što ljudi se manje razumiju više su prisutni u medijima i prave cirkus. To neće pomoći BiH, vjerujte mi. Ja želim da budem odgovoran i ne želim barem da dajem izjave o načinu rješavanja krize recesije, pregovora itd. Nađite mi i jednu zemlju koja pravi političku močvaru od pregovora sa moćnim finansijskim institucijama od MMF-a i Svjetske banke. Razgovaramo, imamo Fiskalno vijeće, tu su ljudi, razgovaraćemo i doći ćemo do nekog stava. Ali način da se ovdje priča kako 33 milijarde se plaća zatezних kamata, bruto društveni proizvod je 22 milijarde, jednostavno govori o odsustvu logike i egzibicionizmu koji je kazna za ovu zemlju. Ja ne želim na takav način, na takav način da radim.

Ja ne mislim da danas pozitivno izjašnjavanje o ovom izvještaju treba da stvara neke pobjede i poraze. Naravno da je dobro da stvorimo okvir da izveštaj za 2009. godinu bude dobar i da četverogodišnji mandat završimo sa realizovanim ciljevima koje je Vijeće ministara obećalo. Ja bih volio da stvari idu brže. Ja mislim da u ovoj zemlji treba stvoriti uslove za civilizirani dijalog o svim otvorenim pitanjima i o reformi Ustava. Da ljudi otvoreno razgovaraju i da pomjere stvari onoliko koliko postoji političkog dogovora i konsenzusa unutar ove zemlje. I to će stvoriti uslove i novu kondiciju Vijeću ministara. Da li ovom ili nekom drugom Vijeću ministara,

to je nebitno. Ima stvari o kojima smo razgovarali, o kojima ste vi razgovarali, a danas slušam s razlogom da neme informacije.

Bilo je govora o vanjskotrgovačkom deficitu i odnosu prema CEFTA sporazumu. Usvojili ste vi 18. 2. 2009. godine Izvještaj ... Analiza vanjskotrgovinske razmjene BiH za 2008. godinu. To je usvojio ovaj parlament. To je opširna analiza. Vijeće ministara je upozorilo i Evropska komisija je upozorila da usvajanje zakona koji je prošao kroz ovaj dom je izvan Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i CEFTA sporazuma, te da će imati negativne posljedice. Tu su naše kompetencije, Vijeća ministara, nikakve sem da kažemo da mi nismo za to da imamo negativne posljedice. Znamo da postoje problemi u toj oblasti i to je sad naravno odnos ovog parlamenta.

Mi u Vijeću ministara, moram da kažem da nije Vijeće ministara koncipirano da ministri odgovaraju predsjedavajućem, vi to znate. Dakle, oni odgovaraju svojim političkim partijama. Ja nastojim i iz toga da izvučem maksimum za ovu zemlju. Ako date drugu kondiciju, ja ću poštovati i drugu kondiciju. Ali ja mislim da ne postoji zemlja koja je bila na svom evroatlantskom putu koja je mogla da nosi sve izazove bez naglašene uloge, hajde, predsjedavajućeg ili premijera. Zašto sad Bosna očekuje, BiH očekuje da ona to može na drugi način postići? Sve su to pitanja o kojima ja želim da razgovaram s vama, jer živimo u istoj zemlji i želim da ova zemlja uspije. Ja ne mislim da ona može uspjeti samo preko mene. Ja mislim da je prvi put otkad je potpisan Dejtonski sporazum pred Parlamentom čovjek koji misli da njegov osnovni poziv nije da bude predsjedavajući Vijeća ministara. Ja sam spreman sve da dam da u mandatu u kojem jesmo napravimo svi zajedno posao, i mi iz većine i iz opozicije.

Dakle, bilo je priče i ovdje za pojedina ministarstva, zato sam molio da danas ljudi ne repliciraju. Vođena je dobra rasprava, pa se kaže: Resorno Ministarstvo saobraćaja i komunikacija nije uradilo dovoljno, kasni se. Dakle, obezbijedena su sredstva i projekti do 31. 7. a poslije ostali nivoi vlasti kao što je federalna Vlada da završi svoj dio posla da se ne bi kasnilo. Dakle, i neuporedivi smo i slažem se sa onima koji kažu ni sa Srbijom ni sa Hrvatskom, jer postoje ovdje ustavno različiti nivo koji donose zakone. Je li to dobro ili nije i kada će doći bolje vrijeme da to nije tako, opet zavisi od ambijenta u kojem svi želimo da te stvari promijenimo.

Dakle, na kraju želim da se još jednom zahvalim svima koji su govorili i kritikovali i upućivali i mislim da jedini zaključak koji može staviti tačku na ovo jeste da se u periodu ispred nas unificira izvještaj i da nemamo ovdje različita tumačenja između komisija.

A druga tačka je Mapa puta i liberalizacija viznog režima koja je moto rada ovog kabineta i moj lično i molio sam sve koji dolaze iz Brisela da nam u januaru ne kažu: vi ovu godinu nećete uspjeti, ovo je za vas izgubljena godina, jer to ubija evropsku ideju o BiH. To je isto kao kad bi studentu rekli u septembru: ti ćeš ovu godinu izgubiti, on i dalje igra lopte. Dakle, znamo da nam niko ništa ne mora pokloniti. Ja mislim da na ovoj drugoj tački treba imati radne zaključke i da mjesečno, ako treba, izvještavamo Parlament gdje je napredak i gdje su zastoji i ko treba da to uradi. Dakle, i tu moramo držati komunikaciju da do godišnjih odmora obavijestimo Brisel i kažemo da smo mi ispunili to što je iz Mape puta, molimo da imamo isti tretman kao i zemlje u okruženju, iako su te zemlje prije godinu i po dana prije nas počele da sprovode ... one obaveze iz Mape puta koje su im stajale u zadatku.

I da ne govorimo o niz drugih stvari koje su čisto ušle u političku sferu i slažem se sa kolegom Martinom, Šefikom, sa svima vama, dakle zavisno s koje strane čovjek gleda, postoje oblasti gdje smo napravili progres i postoje one gdje stojimo. Ono što moramo činiti jeste da promoviramo na drugi način ono što smo uradili. Dakle, da vršimo promociju onog što je urađeno i da radimo na onome što nam je ostalo. Ali bojim se da u ovoj zemlji je stvorena atmosfera da se od svega napravi politička močvara. Pa ako se vode razgovori na reformi Ustava, ok, neka oni traju sve dotle dok se do rješenja ne dođe, ali moramo da kažemo uradili smo, ne znam, uradili smo to, uradili smo to, uradili smo to, uradili smo to. Dakle, ja jesam za takav način i jesam za puno poštovanje. I moram da vam kažem da je ovo prvi put, ja sam 12 godina ovdje, da su svi ministri pred Parlamentom. I, kad dođemo u situaciju da predsjedavajući podnosi izvještaj, onda je to znak da ova zemlja ima premijera. Ali ja sam spreman da nosim ove izazove i sa mjesta koje mi pripada po Ustavu i po zakonu.

I evo, još jednom bih volio da ono što predlažemo ima i ovdje razumijevanja. Imamo mi u Vijeću ministara iste slabosti koje možda postoje u Parlamentu, da se ponekad ganja inad, što nije dobro. Ja sam pristalica, Brisel nam kaže, izvolite, završite tu obavezu, ali nije nam propisao, kao u apoteci, kako ćemo. Moramo je završiti dogovorom. I tu je stvar sad razgovora i susretnog rješenja koje, siguran sam, neće biti idealno, ali će zemlja ispuniti obavezu i građani dobiti bijeli Šengen. To što mi ne pokažemo unutar Vijeća ministara daljnju prohodnost bi trebao da napravi Parlament. I to je stvar koja takođe zavisi od vas. I ja vas molim i, evo, pozivam da vrijeme koje je ispred nas, vrijeme ispred nas je zajedničko do onog momenta dokle vi odlučite, vi se pitate. Vi možete odlučiti da se završi mandat u ovom Vijeću ministara, možete odlučiti da nam pomognete da zajedno radimo i da ova zemlja napravi pomake. Dakle, ja poštujem Parlament, dugo sam bio parlamentarac.

I još jednom hvala svima, pozivam ministra da svako na svoj način ne odgovara, jer bi ostali dugo, a ostala nam je bitna i druga tačka, važna, ja mislim mnogo važnija od ovog izvještaja.

Hvala vam još jednom.

BERIZ BELKIĆ:

Hvala.

Je li ovo replika, gospodine Doliću?

RIFAT DOLIĆ

/nije uključen mikrofon/

BERIZ BELKIĆ:

Samo izvolite.

RIFAT DOLIĆ:

Pa, ja ću vrlo kratko replicirati ovome što je rekao gospodin predsjedavajući Vijeća ministara. Prije svega, mislim da predsjedavajući Vijeća ministara ima zaista lijepu priču za široke narodne mase i ja bih volio da je ovo ovako što on kaže ..., ja bih volio da ja vjerujem u to i da svi građani vjeruju u to. Samo dvije informacije. Jednu od informacija sam i ja ovdje shvatio

tako da je trebam provjeriti informaciju da BiH plaća 18 miliona eura za zatezne i kaznene kamate za odobrene a za nekorištene kredite što je iznio zamjenik ministra finansija, javno u jednoj TV emisiji. To nije problem ni ovoga doma, ni moj, ni građana. To je valjda problem Vijeća ministara.

Drugo, ja sam jučer u novinama pročitao, isto tako, informaciju da je trenutno u BiH odobreno a nije stavljeno u fazu korištenja milijardu i po KM kredita. Isto tako, ja ne znam je li to istina ili nije istina. Ovdje iz ovoga što je bilo rasprava, čuo sam i jeste i nije. Ja kao poslanik nemam kompetentnu informaciju o tome, a onda možemo razumjeti kako to izgleda kod građana. Ja smatram da stvarno ... ne trebamo mi biti pesimisti i širiti pesimizam, ali trebamo biti realisti i realno prikazivati stvari i mislim da ćemo time doprinijeti da se više uhvatimo ukoštac sa ovom aktuelnom krizom.

Hvala lijepo.

NIKOLA ŠPIRIĆ

/nije uključen mikrofon/

BERIZ BELKIĆ:

Nije nužno, dobit ćeš još odmah pitanja, ali izvoli.

NIKOLA ŠPIRIĆ:

... ali, dakle ovo, mislim da, kada sam rekao da se moramo boriti protiv dezinformacija, različite su informacije. Ima nepovučениh kreditnih sredstava, ali moramo da znamo da nije Vijeće ministara adresa koja je odgovorna. Postoji obilaznica oko Sarajeva i kredit za željeznice. To su dvije stvari za koje ja znam. I, postoje duge procedure ratifikacije kreditnih sporazuma u BiH. Mi razgovaramo u okviru Fiskalnog vijeća kako to pojednostaviti, dakle. Ali da se govori o milijardama na način na koji se to govori, postoji i u drugim zemljama, naravno, te procedure Svjetske banke i MMF-a nisu baš tako prohodne kao što su naše oči, pa bismo mi željeli sve za dan, i u mnogo jednostavnijim zemljama, ali se ne može na takav način govoriti. Onog trenutka kada se imovinsko-pravne stvari riješe na zaobilaznici sredstva će biti implementirana. I, mi upozoravamo na to, dakle postoje sredstva koja smo obezbijedili i kada su sredstva, recimo, za željeznice u pitanju, ali se ne radi o milijardama. Znae, kada izade u vrijeme pregovora sa MMF-om informacija da 33 milijardi ili 11 milijardi, nebitno je, postoje zatezne kamate, pa mislim da je stvarno nešto.

(?)

/nije uključen mikrofon/

NIKOLA ŠPIRIĆ:

Bile su milijarde, ja sam slušao, pratio sam emisiju u kojoj su 33 milijarde, molim vas, pa da, pa ja govorim o tome. Ali nebitno je. Dakle, zašto postoje, recimo, nepovučena sredstva? Tamo gdje nisu završene procedure, ratifikacije su komplikovane, i to trebamo oprostiti i tamo gdje ima neriješenih stvari na lokalnom nivou, na različitim nivoima vlasti. Ali precizne informacije postoje i mislim da sa preciznim informacijama treba baratati i ok, ... jer je ovo ovih dana bilo prisutno u javnosti a nisam htio namjerno, naravno, jer sam dijelio istu muku sa

ministrom, jer su te informacije izlazile iz okvira Ministarstva. Ali nije bitno, između ostalog, dakle moramo o svemu razgovarati.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Evo, ja zaključujem raspravu o tački 2.

Prelazimo na tačku 3.

Ad. 3. Plan aktivnosti za ispunjavanje obaveza iz preporuke Evropske komisije u vezi s Mapom puta za liberalizaciju viznog režima za građane BiH

BERIZ BELKIĆ:

Dakle, neću vas podsjećati na stvari koje znate, ali je bitno reći sljedeće. Zajednička komisija za evropske integracije, 16. marta, je dostavila Mišljenje o Planu aktivnosti. U Mišljenju je Komisija navela da podržava Plan aktivnosti i daje ga u dalju proceduru. Također, Komisija je usvojila i zaključak koji glasi:

- Da se od Vijeća ministara traži da na sjednici Doma obrazloži razloge kašnjenja provođenja pojedinih mjera i da predloži prihvatljive načine rješavanja spornih mjera iz Mape puta.

Također vas podsjećam da je na prošloj sjednici uvaženi gospodin Halid Genjac, u svojstvu predsjedavajućeg nadležne komisije, prošli put podnio jedno opširno uvodno izlaganje u vezi ove problematike.

Dakle, ja evo nudim mogućnost predlagaču materijala. Izvolite.

NIKOLA ŠPIRIĆ:

Gospodine predsjedavajući, cijenjene kolegice i kolege poslanici, dame i gospodo, želim iskoristiti ovu priliku kako bih vas ukratko informisao o procesu ispunjavanja uslova za liberalizaciju viznog režima, dok će vam više detalja u vezi sa ovim pitanjem dati gospodin Samir Rizvo, predsjedavajući Radne grupe za pregovore o liberalizaciji viznog režima.

Odmah po otvaranju pregovora o liberalizaciji viznog režima, Savjet ministara BiH je na svojoj 50. sjednici, održanoj 29. maja 2008. godine, formirao Interresornu radnu grupu za pregovore o liberalizaciji viznog režima, sa zadatkom da pripremi i Savjetu ministara dostavi na usvajanje Akcioni plan za izvršenje aktivnosti i zadataka iz Mape puta. Radna grupa je Savjetu ministara dostavila Prijedlog akcionog plana. Isti je usvojen na 57. sjednici, održanoj 29. jula 2008. godine. Radna grupa je do sada održala niz sastanaka čije rezultate možete vidjeti u dostavljenom Rezimeu Izvještaja o radu Radne grupe. Smatram da je Izvještaj dobro urađen i da je pregledan, te da se cijenjeni poslanici mogu uvjeriti u stepen implementacije postavljenih uslova. Naime, od ukupno 174 zahtjeva i aktivnosti koji su proisticali iz Mape puta do sada je ispunjeno 147. Djelimično je realizovano 18 zahtjeva i aktivnosti, dok 9 zahtjeva još uvijek nije realizovano. Da nas ne bi zbunjivalo ovih 18 zahtjeva ..., kontinuiranu aktivnost će se cijeliti

ispunjenim kada se u cijelosti ispune, tako da i ove zahtjeve možemo smatrati neispunjenim zahtjevima, ali ja mislim da tu nema nekih političkih dilema koje bi mogle da uspore ispunjavanje tih zahtjeva.

Smatram da je važno imati u vidu da je ispunjavanje pojedinih uslova iz Mape puta kontinuiran proces i da se realizacija tih prioriteta ostvaruje u skladu sa Akcionim planom Savjeta ministara. Osim toga, na svakoj sjednici Savjeta ministara razmatramo pitanja i donosimo odluke koje znače dalje ispunjavanje uslova iz Mape puta. Tako smo, npr. na posljednje dvije sjednice, utvrdili Prijedlog zakona o zabrani diskriminacije, donijeli Odluku o formiranju Međuresorne radne grupe za izradu Strategije za borbu protiv korupcije, usvojili pravilnike o sistematizaciji Ministarstva bezbjednosti i Agencije za identifikaciona dokumenta. Sve su to uslovi iz Mape puta. Savjet ministara je spreman da vas o ovom procesu kontinuirano izvještava.

Poštovana gospodo, na samom kraju mi dopustite da naglasim da je moj lični cilj kao i cilj Savjeta ministara da do kraja ove godine ili eventualno početkom naredne godine bude vrijeme u kojem će građani BiH koristiti benefite bijelog Šengena. Često se mogu čuti ocjene da su zemlje iz regiona napredovale bolje od nas u tom procesu, ali je potrebno imati u vidu da startne pozicije nisu bile iste i da su te zemlje mnogo prije nas otpočele aktivnosti na tom putu. Moram da kažem da Radna grupa, na čijem je čelu gospodin Rizvo, intenzivno radi, mislim da je to primjer na koji način radne grupe mogu raditi u interesu jedne zemlje. Da je ovo Izvještaj koji je usvojilo Vijeće ministara i da ja vjerujem da ono što je devet neispunjenih uslova: radi se o međunarodnim standardima, konvencijama, pomacima u okviru koordinacije unutar BiH, nisu stvari koje ... u neke teške političke teme da ne bismo to mogli uraditi.

Zato vas pozivam, i spremni smo na mjesečno izvještavanje, da nam pomognete. Vrlo brzo, imam informaciju, da ćemo usvojiti i zakon o sprečavanju pranja novca, što je jedan od uslova i to bi bila posljednja obaveza koju treba da uradi Vijeće ministara, barem iz ove Mape puta koja ima i političku dimenziju. Dakle, evo ja vas molim da saslušamo kolegu Rizvu i da danas aktivnim zaključcima ponese ovaj izazov. Ja mislim da nema prečeg izazova od obezbijediti bijeli Šengen za građane ove zemlje i da ne ostanemo zadnja zemlja u regionu, a da uporedo mogu trajati rasprave – vi o reformi Ustava i ostalim reformama.

I evo, želim da izrazim moju ličnu spremnost i spremnost ministara u Vijeću ministara da radimo na ispunjavanju ovih uslova, ali isto tako da i Parlament ponese izazove koji stoje na Parlamentu.

Hvala vam lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Hvala.

Evo, predsjedavajući je preporučio. Izvolite, gospodine Rizvo, ali molim Vas kratko. Dobili smo puno materijala, evo čuli smo i predsjedavajućeg. Dakle, ono što smatrate da je, na neki način, izostavljeno, a važno je da se zna ovdje.

SAMIR RIZVO:

Dobro. Hvala, predsjedavajući.

S obzirom da je predsjedavajući Vijeća ministara već ukratko rekao gdje smo bili i gdje smo sada u odnosu na čitav dijalog o ukidanju viznog režima za građane BiH, ja ću samo par nekih stvari koje smatram važnim napomenuti.

Čitav dijalog vezano za viznu liberalizaciju otpočeo je u maju kada je BiH uručena Mapa puta. Na naknadnim sastancima koje smo imali sa predstavnicima Evropske komisije ta Mapa puta je detaljno raščlanjena na sve zahtjeve i aktivnosti koji su se od BiH očekivali da se ispune. Mi smo bili u obavezi, nakon toga, detaljan izvještaj o spremnosti podnijeti Evropskoj komisiji i obraditi detaljno svako od pitanja koje je bilo u Mapi puta. To je urađeno na vrijeme. Nakon toga je Evropska komisija sačinila svoju ocjenu o implementaciji Mape puta u BiH i u njoj dala osnovne naznake kuda bi se to dalje trebala BiH kretati u ispunjavanju svojih obaveza iz Mape puta.

Ono što je Vijeće ministara usvojilo i što je dostavljeno i pred vama, ovaj rezime izvještaja, sačinjava listu zahtjeva i aktivnosti koje je bilo potrebno sprovesti u BiH i predstavlja našu ocjenu dokle smo mi došli u implementaciji Mape puta. Ono što stoji u ovom rezimeu izvještaja ne mora da bude tačno, jer Evropska komisija je za sebe zadržala ekskluzivno pravo da postavlja zahtjeve u Mapi puta, da tumači standarde koji trebaju da budu dostignuti po svakom zahtjevu iz Mape puta i da daje konačnu ocjenu da li je neki zahtjev ispunjen ili nije. Znači, ono što je pred vama, ne mora da bude definitivno tačno. Mi do kraja odvijanja dijaloga možemo očekivati eventualno nove zahtjeve, možemo očekivati nove uslove koje treba da ispunimo.

Kao što ste vidjeli, kao što je i predsjedavajući napomenuo, od 174 zahtjeva i aktivnosti u skladu sa Akcionim planom, koji je usvojilo Vijeće ministara, do sada je ispunjeno 149. Podatak, i što je predsjedavajući rekao, je bio 147, međutim na zadnjoj sjednici Vijeća ministara, u četvrtak, Vijeće ministara je postiglo saglasnost i ispunilo još dva zahtjeva, tako da je ukupno 149, imamo 149 ispunjenih zahtjeva i 16 zahtjeva u toku.

Ono što bih želio ovdje napomenuti je to da Interresorna radna grupa nije bila u stanju da da odgovore na neka pitanja Evropskoj komisiji, s obzirom da oni nisu bili tehničke naravi, nego su bili političke naravi, i mi jednostavno nismo bili u stanju na ta pitanja odgovoriti. Odgovor na takva pitanja treba da da Parlamentarna skupština BiH kroz definisanje politika, usvajanje zakona, po nekim od pitanja koja se naglašavaju u ocjeni Evropske komisije, pa bih ja ukratko prešao samo preko tih pitanja.

Prvih šest zahtjeva koji su djelimično ispunjeni odnose se na sigurnost dokumenata i biometrijske pasoše. Te su aktivnosti u toku, u skladu sa terminima koji su predviđeni u Akcionom planu. Očekujemo do kraja godine potpuno ispunjavanje svih zahtjeva, jer nadležno ministarstvo, agencije i ostali uključeni rade predviđenim intenzitetom.

U drugoj oblasti koja se odnosi na usvajanje i implementiranje zakonodavstva koje propisuje kretanje lica na vanjskim granicama, kao i zakon o organizaciji graničnih organa itd., to vam je na str. 30. rezimea ovog izvještaja, kao neispunjena obaveza ostalo je još usvajanje

zakona o graničnoj kontroli, i još neke manje bitne aktivnosti koje se mogu završiti u okviru Vijeća ministara.

Kada je u pitanju implementacija Strategije za borbu protiv organizovanog kriminala i korupcije, imamo kritike da se ona ne provodi na odgovarajući način, da je potrebno istu revidirati i pristupiti na drugačiji način rješavanju ovog problema. Vijeće ministara već ima Prijedlog odluke o formiranju radne grupe koja treba da napravi 'Revidiranu strategiju' i da se počne po njoj implementirati.

Također, pitanje koje se odnosi na trgovinu ljudima će vrlo brzo doći pred Parlament a radi se o usaglašavanju domaćeg zakonodavstva sa Konvencijom Vijeća Evrope o akciji protiv trgovine ljudima. Radna grupa za praćenje krivičnog zakonodavstva je već razmatrala ovo pitanje i sačinila Prijedlog izmjena i dopuna Krivičnog zakona koji bi trebao ovu oblast da uredi.

Imamo problem sa usvajanjem i implementiranjem državne strategije za sprečavanje i borbu protiv pranja novca i finansiranje terorizma što podrazumijeva donošenje strategije i akcionog plana i usvajanje izmjena i dopuna zakona o borbi protiv pranja novca i finansiranja terorizma. Predsjedavajući je rekao da radna grupa je već u julu 2008. formirana i intenzivno već radi. Koliko sam ja informisan, već imaju prvi Nacrt zakona koji će biti, nadam se, vrlo brzo upućen u proceduru Vijeću ministara, a zatim na Parlament gdje treba biti usvojen.

Što se tiče pitanja vezanih za Državnu strategiju za drogu, zadovoljstvo mi je da je Parlament usvojio tu strategiju i da nam sada ostaje samo tehnički dio posla vezano za razvijanje i usvajanje akcionih planova i njihovu implementaciju.

Vezano za pitanje borbe protiv korupcije, predsjedavajući je već napomenuo da su tu aktivnosti pokrenute i da će i to pitanje, nakon što bude riješeno na Vijeću ministara, biti upućeno u parlamentarnu proceduru radi usvajanja.

Jedan od zahtjeva je također da se implementiraju međunarodne konvencije u pogledu pravosudne saradnje, posebno u krivičnim stvarima. Tu je potrebno usvojiti zakon o pružanju međunarodne pravne pomoći koji je već bio na Parlamentu i vjerujem da je još uvijek u postupku. Potrebno je zatim poduzimati mjere ... za poboljšavanje efikasne pravosudne saradnje, potrebno je uspostaviti odnose u punom kapacitetu sa ... Potrebno je, također, poduzeti potrebne korake kako bi se osigurala efikasnost saradnje po pitanju provođenja zakona između odgovarajućih državnih agencija, naročito Granične policije, policije i carinika, kao i ostalih. Tu su također poduzete aktivnosti o kojima je predsjedavajući govorio.

Također, imamo pitanja razvijanja daljnje regionalne saradnje i njegovog unapređenja. Sve su to stvari koje se odvijaju, koje su kontinuirane i koje se unapređuju iz dana u dan, kao i pitanja poboljšanja ... specijalnih istražnih kapaciteta službi ... za provođenje zakona. Zatim, pitanje potpune implementacije Zakona o zaštiti ličnih podataka, što je također u toku i u skladu sa Akcionim planom.

I posljednje od pitanja je također i pitanje vezano za osiguranje efikasnije zaštite od diskriminacije, a Evropska komisija pod tim podrazumijeva donošenje zakona o zabrani diskriminacije, s tim što nam je usmeno rečeno na zadnjem sastanku kojeg smo imali u Briselu

da je s ovim pitanjem vrlo tijesno povezano pitanje i potpune funkcionalnosti državnog ombudsmena i faktičkog ukidanja entitetskih ombudsmena.

Još sam ovdje preskočio samo kod pitanja vezanih za borbu protiv organizovanog kriminala jedan vrlo specifičan uslov, odnosno zahtjev se postavio pred nas, a to je da se donesu državne implementacione mjere vezano za treći Dodatni protokol uz UN Konvenciju za borbu protiv organizovanog kriminala a koji se tiče oružja. Vidim da je danas na dnevnom redu Parlamenta davanje saglasnosti za ratifikaciju tog Dodatnog protokola. Implementacione mjere, onako kako ih mi razumijemo – to da se zakonski uredi oblast uvoza, izvoza, proizvodnje, nabavke, držanja, kontrole kretanja i ostalo za oružje, vojnu opremu i opasne materijale.

Znači, sve kada ... trenutno pred Parlamentom je pet stvari koje bi trebalo odraditi. Pored ovih zakonskih projekata koje sam rekao, tu je također i poseban zahtjev koji se odnosi na formiranje sedam tijela predviđenih zakonima o reformi policije. Vijeće ministara je tu svoj posao završilo formiranjem četiri tijela, ostalo je još da Parlament završi formiranje dva tijela nakon čega će slijediti formiranje i Direkcije za koordinaciju policije, odnosno formiranje sedmog tijela.

Ja bih toliko imao, hvala vam.

BERIZ BELKIĆ:

Dovoljno, dovoljno, hvala lijepo.

Otvaram raspravu.

Dakle, Šefik Džaferović.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, predsjedavajući Vijeća ministara, ministri, ja ću preskočiti prvi dio svoje diskusije i neću se baviti analizom onoga šta je bilo i šta je uzrok ovom stanju u kojem se nalazimo, jer mi smo ovdje dobar dio ovoga o čemu je gospodin Rizvo govorio, pa i predsjedavajući Vijeća ministara, imali na dnevnom redu. To je uglavnom palo ili pred ovim domom ili pred Domom naroda i mi se nalazimo u ponovljenim procedurama. Neka svako za sebe nađe svoju ulogu u svemu ovome, ali znali smo i tada da je to pitanje: pitanje Mape puta za liberalizaciju viznog režima i neka svako dobro porazmisli o motivima kojima se rukovodio kada je donosio odgovarajuću odluku po odgovarajućem pitanju.

Ja predlažem sljedeće, predsjedavajući Vijeća ministara je to rekao u svom uvodnom izlaganju, predlažem da Vijeće ministara svaki mjesec, dakle svaki mjesec, sve do realizacije svih obaveza iz Mape puta, ovom domu podnosi izvještaj o stepenu realizacije koje ima BiH po Mapi puta za liberalizaciju viznog režima i da svaki mjesec vidimo gdje smo, ko je šta uradio i ko šta nije uradio. Mislim da je ovo jedini način na koji možemo odgovoriti na ovu situaciju.

I, druga stvar ... ovo ću ja predložiti kao zaključak i dostavit ću da se dostavi svim kolegama: predlažem da Vijeće ministara uzme sve zakone koji se tiču ovoga a bili su u parlamentarnoj proceduri jer, iako nisu usvojeni, ja vjerujem da nisu izgubljeni. U njima treba urediti po nekoliko detalja, koliko sam ja vidio, da bi oni bili prihvatljivi za ovaj dom i neka Vijeće ministara proba konsenzusom da usvoji te zakone. Ovdje, prije svega, mislim na *Zakon o graničnoj kontroli*, zatim na *Zakon o kretanju vojne opreme i naoružanja*, ako on spada ovdje,

ima nekih dilema da li on spada u ovu Mapu puta ili ne, *Zakon o kretanju opasnih materija, Zakon o oružju* i sve ove zakone koje smo mi imali ovdje u Parlamentu neka ih stavi na sto, neka se vidi šta je sporno. Ukoliko bude konsenzus u Vijeću ministara o tim pitanjima, to će onda proći i ovdje, ja se nadam, u Predstavničkom domu. I ti zakoni već mogu za nekoliko dana, ukoliko se narednih nekoliko dana bude radilo, biti ovdje u Parlamentarnoj skupštini BiH.

Evo, to je ono što sam ja imao da kažem vezano za ovu temu. Toliko, hvala vam.

DRUGI ZAMJENIK
PREDSJEDAVALJUĆEG
NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem uvaženom zastupniku Džaferoviću.
Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Selim Bešliagić.

SELIM BEŠLAGIĆ:

Poštovani predsjedavajući, poštovane kolegice i kolege, poštovani gosti, dozvolite mi da izrazim svoje zadovoljstvo što je ovaj materijal, znači uspostavljanje bezviznog režima, danas na Parlamentu i što danas prisustvuju članovi, ja bih rekao, Vijeća ministara i, prije svega, koordinator Interresornog tima, gospodin Rizvo.

Ovaj materijal smo dobili u tri poglavlja. Jedno je poglavlje, znači *Izveštaj o radu Interresorne grupe* koji je pokazao da kada Interresorna grupa ima konkretan zadatak, kada Vijeće ministara to želi, onda Interresorna grupa i Vijeće ministara odlično odrađuju svoj posao. Mi možemo ovdje vidjeti kako je Interresorna grupa, ja bih rekao, ozbiljno prilazila zadacima i izvještavajući Vijeće ministara onda je Vijeće ministara donosilo određene zaključke koje je davalo svim ministarstvima koji su zaduženi da u svojoj oblasti to rade.

Ono što je karakteristično ovdje je drugo poglavlje. Znači, to je ovaj *Plan aktivnosti* koji je faktički dat i u trećem poglavlju ... Izveštaja koji se zasnivao upravo na ovom Planu aktivnosti i mogu da kažem, čitajući ovaj rezime izvještaja, da mi se neobično svidjelo što u poglavlju *Izvršenje zadataka* skoro veći broj zadataka je završen. Drugi dio zadataka je u kontinuitetu, što znači kada se završi ukupna procedura da će biti i završeno. I, postoji ono jedno pitanje dokumentacije: Šta je to šta nije urađeno i zbog čega nije urađeno? Mislim da su tu ovdje, u stvari, u tom materijalu možemo razlikovati, upravo: notirali su i Interresorna grupa je notirala dvije grupe pitanja.

Jedna grupa pitanja je zauzimanje političkog stava Vijeća ministara. I, mislim da je to vrlo bitno pitanje gdje bi trebalo Vijeće ministara da zauzme taj stav, a to drugim riječima znači da sve ono što je potrebno da se usvoji kao zakon ili mjera na ovom parlamentu da Vijeće ministara donese taj prijedlog. Ali bih rekao, prije svega, da taj prijedlog bude konsenzusom usvojen na Vijeću ministara kako ne bismo ovdje u Parlamentu dolazili u situaciju da završen posao skoro osporavamo. Zbog toga predlažem ... u onom drugom dijelu ovih zaključaka su obaveze Parlamenta, a to je drugim riječima da usvoji one zakone koji se budu ..., odnosno planirali, ... u Parlamentarnu skupštinu i koje, jednostavno, možemo da sada konstatujemo da svi oni koji su bili usaglašeni i koji su dobili saglasnost, ja bih rekao, entitetsku saglasnost o

prenošenju, hajde da kažem navodnim znakom, ovlasti, da su ti zakoni prošli i da su kroz kvalitetnu raspravu oni i kvalitetno i urađeni.

Ono što bih htio da naglasim u ovoj svojoj raspravi je sljedeće: da u nizu mjera koje je Vijeće ministara davalo da se uradi u određenim ministarstvima, kao što su *izvršiti edukaciju, nabaviti opremu* itd., nedostaju rokovi i nedostaju, ja bih rekao, sredstva za opremanje institucija za efikasniji rad i realizaciju ovih materijala. Mislim da bi dobro bilo kada bismo uz ovaj materijal, koji je po mom viđenju odlično urađen, dodali datume sa rokovima obaveza izvršenja. To se, čini mi se, slaže sa ovim prijedlogom gospodina Džaferovića da faktički i Vijeće ministara i ovaj parlament mjesečno raspravlja o realizaciji svih ovih programa, kako bismo na kraju mogli da usvojimo i da prihvatimo, hajde da kažem, taj izvještaj – da li smo uspjeli da uđemo u spisak onih koji ulaze u bijeli Šengen ili nismo uspjeli, na kraju krajeva, sa tim dodatnim podacima o rokovima i o sredstvima, jer, ja moram da kažem da ne možemo mu tražiti uvođenje automatizacije, a da nismo predvidjeli sredstva, a jednostavno ta automatizacija treba da bi bila efikasnost svih onih koji rade na ovim poslovima ... Mislim da bi dobro bilo samo da se znači ovaj izvještaj dopuni potrebnim sredstvima i, s druge strane, da se dopuni sa datumima izvršenja tih rokova kako bismo onda kroz mjesečnu analizu mogli da konstatujemo o uspjehu ili neuspjehu reformi, da kažemo ko je odgovoran, ko nije odgovoran i, na kraju krajeva, da i Parlament podnese dio odgovornosti za donošenje svih onih zakona koji su potrebni da bismo do konca godine ušli u grupu onih koji će dobiti Šengen vizu.

Hvala vam.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem uvaženom zastupniku Bešlagiću.

Sljedeći je prijavljen uvaženi zastupnik Rifat Dolić.

RIFAT DOLIĆ:

Gospodo, predsjedavajući, kolegice i kolege, uvaženi gosti, ova zemlja danas ima puno problema i prioriteta i složio bih se sa onima koji kažu da je liberalizacija viznog režima za građane BiH jedno od trenutno najprioritetnijih pitanja. To je za mene osobno i zajedno političko, ekonomsko, socijalno i naravno pitanje ljudskih prava građana BiH. Mislim da do danas odgovorni ljudi ove zemlje, računajući i nas poslanike, nismo dovoljno ozbiljno i odgovorno shvatili značaj liberalizacije viznog režima za građane BiH i nismo ozbiljno shvatili uslove koje je Evropska komisija postavila na putu liberalizacije viznog režima. Posljedica tog odnosa je da je BiH, nažalost, danas, po ispunjavanju ovih uslova za liberalizaciju viznog režima, iza svih zemalja u regionu što je, uz sve uvažavanje, dokaz i neodgovornosti svih nas prema građanima ove zemlje i velika, rekao bih, sramota za sve nas.

Naravno, po logici stvari, taj teret i epitet neodgovornosti se srazmjerno dijeli na one koji obnašaju vlast i na nas ovdje u ovome domu. Svi mi dobro znamo da je donesena Mapa puta za liberalizaciju viznog režima, znamo da je donesen i dopunjavan Akcioni plan za njeno provođenje ali, s vremena na vrijeme, i od Evropske komisije i zvaničnika ove zemlje budemo upozoravani i obavještavani da se obaveze ne izvršavaju. Ovakva upozorenja dodatno izazivaju i psihozu kod građana BiH i ubijaju, nažalost, ono malo nade i optimizma što je kod njih još ostalo.

Raduje me da je Plan aktivnosti za ispunjavanje obaveza iz preporuka Evropske komisije danas pred ovim domom sa analitičkom planom, rokovima i izvršiocima preostalih pitanja iz Mape puta. Ovaj plan ima određenih nepreciznosti, ali mene posebno raduje da su sve planirane i potrebne aktivnosti smještene u 2009. godini, osim uspostavljanja trajnog centra za smještaj azilanata i usklađivanja krivičnih zakona čiji su rokovi smješteni u 2010., 2011. godini.

Očito da izdavanje biometrijskih pasoša ima posebnu težinu u ispunjavanju uslova za liberalizaciju viznog režima i ja tu nisam sretan i zadovoljan određenim konstatacijama i nepreciznošću ovoga plana. Nije ugodno slušati da sve zemlje u regionu već izdaju biometrijske pasoše, a da kod nas u BiH još samo što nismo pozvali Milana Tarota da nam otkrije kada će se sa time otpočeti. Odgovorni ljudi u Vijeću ministara svojim izjavama o početku izdavanja biometrijskih pasoša kod građana šire psihozu i u tome ima velika doza pokušaja političkog poentiranja. Od ministra Alkalaja smo neki dan iz medija saznali da će biometrijski pasoši krenuti od 1. jula a, evo, i od jučer u medijima, dakle do kraja godine i u Evropu bez viza. To mi liči na onu *demokracija od ponedjeljka*. Bojim se da su aktivnosti u ovome planu u stilu: testni početak izdavanja od 1. jula, a masovno izdavanje krajem godine i dosta zamagljeno, krije moguće probleme i moguće odstupnice.

Ja sam kao poslanik od ovoga Plana aktivnosti za provođenje Mape puta za ispunjavanje preporuka Evropske komisije očekivao i to građani BiH očekuju da im se jasno i nedvosmisleno kaže da će do kraja ove godine biti ispunjeni uslovi za liberalizaciju viznog režima sa EU. Ako danas nismo u mogućnosti građanima osigurati posao i socijalno-ekonomsku sigurnost, onda je od nas moralno da ispunimo sve svoje obaveze i svoje uslove za liberalizaciju viznog režima i da tako prekinemo njihovu izolaciju i ponižavanje. Sudeći po ovome Planu aktivnosti, sve je do nas, a posebno do onih koji danas obnašaju vlast u ovoj zemlji, i mi smo odgovorni zato što su građani ove zemlje danas izolirani i poniženi. Ja podržavam ovaj Plan aktivnosti za provođenje Mape puta za liberalizaciju viznog režima pod uslovom da jasno danas dobijemo odgovore na tri pitanja.

Prvo, dakle, da li je ovo Plan aktivnosti iza kojeg stoji Vijeće ministara, jer bi bilo licemjerno da se Vijeće ministara krije iza Interresorne radne grupe?

Drugo, bilo bi korisno da Vijeće ministara pred ovim domom jasno kaže da li će postavljeni preostali uslovi za liberalizaciju viznog režima biti ispunjeni do kraja godine?

I, treće, očekujem da čujem, također, šta će uraditi Vijeće ministara ako ovaj plan ne bude izvršen? Najmanje što bi u ovome trenutku bilo moralno je da onaj ko za to bude odgovoran podnese ostavku ili bude smijenjen. Planovi su potrebni ali ako se neće izvršavati, neće provoditi, od toga građani ove zemlje nemaju koristi.

Dakle, na kraju da kažem. Kod mene danas nema ništa što bi moglo opravdati one koji ne izvrše svoje obaveze iz ovoga plana i ja zato očekujem da ovaj plan od danas postane i projekt svih nas i da nas ne treba smetati da se stalno podsjećamo na preostale obaveze, sve dok ne podvučemo crtu i dok građani BiH i oficijelno ne postanu Evropljani. Dakle, i ja podržavam ovaj prijedlog zaključka: da se jednom mjesečno podnose informacije o stapenu izvršavanja, odnosno neizvršavanja preostalih obaveza o ovome planu.

Hvala lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Gospodine Genjac, samo jedno dvije rečenice da ja kažem, dozvolite mi. Dakle, imamo dva, četiri, pet prijavljenih. Sada je 15 do 5, imamo sve ostale tačke dnevnog reda. Dakle, imamo dvije varijante. Jedna je varijanta da pokušamo biti malo brži, možda, eventualno u diskusijama nešto kraći da bismo danas eventualno završili. Ali nije problem, ima i druga varijanta: da danas radimo do 6 sati, recimo, a ono što ne završimo da sutra nastavimo. Evo, dakle postoje dvije varijante. Ja apeliram da pokušavamo što je moguće kraće govoriti, naravno, ne uskraćujući pravo nikome.

HALID GENJAC:

Zahvaljujem, predsjedavajući.

Negdje u januaru smo inicirali da se ova rasprava nađe na Parlamentu ... U međuvremenu smo dobili niz dokumenata i sama činjenica da mi danas razgovaramo o ovom pitanju je činjenica koja će biti uzeta u razmatranje prilikom ocjene naše spremnosti za liberalizaciju. O onome što je do sada urađeno, ja hoću samo dvije činjenice da kažem.

Želim da se zahvalim i gospodinu Rizvi na čelu Interresorne grupe i cijeloj Interresornoj grupi za sav trud koji sam ja imao priliku da ustanovim da su uradili, iščitavajući sve ovo što je postignuto. Želio bih, naravno, da se zahvalim i ministru Sadoviću jer je u Ministarstvu sigurnosti i oko Ministarstva to sve rađeno i, naravno, gospodinu Špiriću jer je to u Vijeću ministara rađeno i jer je gospodin Špirić ovo pitanje stavio u red prioriteta i izrazio spremnost da se ovo mjesečno razmatra.

U odnosu na prije mjeseca dana kada samo imali zaključak već su se okolnosti promijenile i već je nekoliko uslova izmijenjeno. Ključno je pitanje pet-šest zakona koji su ovdje na Parlamentu oboreni. Ja molim Vijeće ministara da se pronađe način da se obnove u proceduri, jer u ovom trenutku najveći problem vidim oko toga.

Hvala vam.

BERIZ BELKIĆ:

Hvala.

Husein Nanić.

HUSEIN NANIĆ:

Zahvaljujem se, predsjedavajući.

Evo, ja ću dati doprinos u ovom kratkom svom izlaganju o ovoj temi. Prije svega, evo svjedoci smo da je ova tema na dnevni red došla na traženje Parlamentarne skupštine, znači mi smo tražili ovo i, hvala Bogu, evo imamo priliku i da raspravljamo o tome. I nakon tog traženja u dvije verzije koje smo imali, znači od 16. 2., sa stanjem 16.2., i sa 8. 4., vidimo zaista veliki napredak. Ono što je iza nas, ne bih se puno zadržavao na tome. Ono što je ispred nas jeste ... devet zahtjeva, gdje stoji da su to ozbiljni problemi koji postoje vezano za politički dogovor oko tih uvjeta. Ono što ja čitam iz ovih devet tačaka jeste da su to sve tačke koje su vezane za korupciju, za kriminal, za terorizam, za sprečavanje, i to dodatno postavlja pred nas sve dilemu i

jasno trebamo dati odgovor da smo protiv kriminala, da smo protiv terorizma, da smo protiv korupcije, da smo za zaštitu integriteta institucija itd. I u tom smislu, ja očekujem da ćemo mi vrlo brzo, možda, u tom smislu ću predložiti jedan zaključak, možda, na tematskoj sjednici koja bi bila u ovih mjesec dana, da dobijemo tih devet zakona, da izglasamo ih i – kao naši kad su pobijedili Belgiju, kada je cijela nacija osjetila malo jednu pozitivnu atmosferu – da kažemo Parlamentarna skupština BiH je usvojila sve ono što je do nje. Ovdje stoji 10 zakona da ima za nas, da Parlamentarna skupština treba da donese, to je samo do nas, do Vijeća ministara je da nam to pripremi i da mi to donesemo na, možda, tematskoj sjednici; evo, prijedlog da se to uradi.

Ukoliko to ne uradimo, ja bih predložio i sljedeći zaključak koji bi išao ... a ovdje se gotovo sve odnosi na Parlamentarnu skupštinu i na Vijeće ministra: da svako onaj ko ne želi da učestvuje u tome neka vrati diplomatske pasoše, neka vrati diplomatske vize i neka čeka u redu sa građanima za vize, bez obzira koju funkciju u BiH obnašao. U tom kontekstu, ja bih znači to predložio da svako onaj ko opstruiše ove uvjete koji jesu da vrati i da na taj način pokažemo svoju privrženost bezviznom režimu i našem putu ka EU.

Zahvaljujem se.

BERIZ BELKIĆ:

Adem Huskić.

ADEM HUSKIĆ:

Zahvaljujem.

Gospodine predsjedavajući, gospodo iz Vijeća ministara, poštovani gosti, sve vas pozdravljam.

Trudit ću se da budem što je moguće kraći, s obzirom da je najveći dio onoga što sam i ja htio reći već rečeno u prethodnim diskusijama. Ali eto, htio bih reći sljedeće. Mislim da je ovo pitanje liberalizacije viznog režima pitanje možda od najvećeg interesa ili spada u red pitanja koja javnost sa najvećim interesom prati i tiče se svih građana naše zemlje i zbog toga mislim da mu trebamo posvetiti vrlo važnu pažnju.

Problemi ili izazovi ili neriješene stvari koje su ovdje navedene, po meni, mogu se podijeliti u dvije neke grupe pitanja. Jedna su, da ih tako nazovemo, tehnička i, druga su ovi politički. I mislim da se ovi tehnički puno brže rješavaju, to je ono što radi Vijeće ministara. Ja sam, evo da kažem, zaista ohrabren onim što je gospodin Rizvo sad rekao, jer se tu stvari relativno brzo mijenjaju. On je iznio stvari koje nisu sadržane u ovom izvještaju nego su još povoljnije. Problem je malo sa onim što je ostalo da uradi Skupština, odnosno mi ovdje i ja mislim da ćemo imati tu malo problema.

Kolege su spominjale zakone koji ovdje nisu usvojeni u ovoj Parlamentarnoj skupštini, ja ih neću spominjati. Možda nisu zbog toga što možda nisu kvalitetnom većinom usvojeni na Vijeću ministara. I to se iz nekih diskusija također moglo naslutiti. Ali, želim samo jednu stvar ovdje da potcrtam, da je naglasim, i mislim da je to veliki minus za Parlament. Naime, radi se o formiranju ovih policijskih odbora. Evo, ja sam bio predsjednik Ad hoc komisije. Mi smo radili, ovi zakni su doneseni, mislim, 11. aprila prošle godine, znači ima preko godinu dana da su ta dva zakona donesena, a dva-tri mjeseca iza toga, mislim, u 7. mjesecu je formirana Ad hoc komisija.

Mi smo negdje iza Nove godine pripremili taj prijedlog. Prijedlog je Komisija jednoglasno usvojila, ovdje na Parlamentu je sa ogromnom većinom usvojen, ne znam da li je bilo glasova „protiv“, na Domu naroda je oboren bez ikakvog obrazloženja. Evo, i mi danas imamo, jedna od sljedećih tačaka će biti, ne znam šta, evo bit će vjerovatno formiranje nove ad hoc komisije sa ponovo istim zadatkom, sa rezultatom koji se može ponoviti. Ne znam koliko puta ćemo to raditi. I onda imam pravo da posumnjam u iskrenost našu da zaista rješavamo ove probleme. Ako otvorimo to pitanje, onda se otvara niz drugih pitanja. Evo, i sad ulazimo na teren politike, i samo ću kratko da kažem oko toga. Evo, ja sam Bošnjak i mislim da ovakva politika Bošnjake dovodi u jednu težu poziciju nego što su predstavnici drugih naroda, jer nemaju rezervna ili dvojna državljanstva, ili relativno mali broj ih ima, onda te stvari proizvode unutrašnje tenzije itd. Dovode do možda radikalizacije odnosa unutar BiH, sa posljedicama sa kojima se mi možda u ovom momentu i ne bavimo, a mogu biti vrlo teške. I zbog toga mislim da bi najviše što bi doprinijelo jednoj stabilizaciji, jednoj relaksaciji ukupnih odnosa u društvu, pa čak i ekonomskih i svih, bilo da se oslobodi ovaj vizni režim, jer svi stalno pitaju, naročito mladi ljudi, jer misle kad im se granice otvore da će riješiti sve svoje probleme. Naravno da neće, ali to je takva percepcija. I mislim da imamo obavezu zaista da radimo sve što možemo da ovo ubrzamo što je moguće više.

I, u tom smislu, ja imam ovdje dva zaključka. Jedan je gotovo identičan kao što je predložio kolega Džaferović. Znači: Svakog mjeseca nadležna parlamentarna tijela će (ovo je drugi). Prvi glasi: Aktivnosti koje nisu realizirane sa današnjim datumom (bio je 1. 4. pa sam ga prepravio na 15.) razvrstati po nosiocima, tako je to i urađeno, po nosiocima, tako da svaki nosilac aktivnosti napravi vlastiti akcioni plan sa preciznim rokovima za njegovo izvršenje. Nažalost, najviše toga će biti baš nama ovdje, meni se čini.

I drugi: Svakog mjeseca nadležna parlamentarna tijela će po dobivenom izvještaju radnih grupa analizirati realizaciju Akcionog plana i predlagati Parlamentarnoj skupštini potrebne mjere.

Zahvaljujem.

BERIZ BELKIĆ:

Remzija Kadrić.

REMZIJA KADRIĆ:

Zahvaljujem se, predsjedavajući.

Dakle, i ja ću ovdje pokušati da budem što kraći, imajući u vidu da smo u vremenu u kojem se nalazimo. Pojednostavljeno rečeno, na jednoj strani, dakle imamo Mapu puta, imamo ovaj Sporazum o liberalizaciji viznog režima, imamo Evropsku komisiju, imamo države na koje se to odnosi, koje ustvari donose vizni režim. Međutim, ja hoću ovdje da naglasim, da potenciram što ovdje nisam ni čuo, niti sam u ovom materijalu pročitao, ali evo ja dodajem da na drugoj strani imamo jedan dokumenat, imamo Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda i između toga dvoga postoje ljudi na koje se to sve odnosi. Maloprije je Samir rekao: A šta Rizvo, šta ako Evropska komisija ponovo doda neke nove uslove, neke nove zahtjeve? Dakle, imamo te dvije strane i imamo između toga dvoga ljude.

U ovom jednom izvještaju Interresorne radne grupe stoji, između ostalog, sljedeće, kaže: 'Prvi korak ka poboljšanju međuljudskih kontakata koje je Evropska zajednica napravila bilo je zaključivanje sporazuma o viznim olakšicama sa Albanijom, BiH, bivšom jugoslovenskom Republikom Makedonijom, Crnom Gorom i Srbijom' ... Dakle, Evropska zajednica je imala namjeru da poboljša međuljudske kontakte sa ljudima koji žive u Albaniji, Srbiji, Crnoj Gori, BiH itd. Dakle, imamo to što imamo. I iz tih razloga ja predlažem jedan zaključak koji bi trebali ovdje da prihvatimo, a koji bi glasio:

- Povodom rasprave iz Mape puta za liberalizaciju viznog režima i pitanja primjene Sporazuma o viznim olakšicama država članica EU, Predstavnički dom Parlamentarne skupštine BiH cijeneći sve okolnosti smatra da sve države koje su potpisale i ratifikovale Evropsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, zajedno sa njenim protokolima, istu u potpunosti trebaju poštovati i provoditi, zato što je u njoj, u toj konvenciji, između ostalog, predviđeno i pravo ljudi na slobodu kretanja i prebivališta. Pravo čovjeka na slobodu kretanja i prebivališta može se samo ograničiti ... ne u većoj mjeri nego što je predviđeno samom konvencijom.

Dakle, ono što je predviđeno kao ograničenje u Konvenciji, to se može provoditi, a ne u većoj mjeri. Iz tih razloga ja predlažem, smatram iz principa dostojanstva, da prihvatimo ovaj moj zaključak, jer na takav način šaljem poruku Evropskoj komisiji da ovdje postoje ljudi koji imaju pravo da se kreću po svijetu.

Zahvaljujem se.

BERIZ BELKIĆ:

I, ja još imam prijavljenog Denisa Bećirovića. Izvoli, Denise.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Hvala.

Pitanje liberalizacije viznog režima je veoma važno pitanje za sve građane BiH, životno pitanje i pitanje koje pogađa sve ljude u BiH, tako da ja nisam sklon da ovu priču pokušavamo usmjeriti na način da ona neki narod više pogađa, drugi manje itd. Ja vjerujem da ogromnu većinu ljudi iz svih naroda ovo pitanje itekako tangira.

Moram reći da sve ono šta smo uradili do sada na ovom planu je jako malo u odnosu na ono šta smo trebali uraditi, a posebno je sporo u odnosu na očekivanja ljudi u ovoj zemlji. Međutim, obaveze i preporuke Evropske komisije su vrlo jasne. One su taksativno pobrojane i do nas je hoćemo li ispuniti te uslove i realizirati ove stvari ili ćemo i dalje da stojimo u mjestu. Dakle, postoji čitav set mjera koje treba donijeti u oblasti sigurnosti dokumenata, ilegalne migracije, javnog reda i sigurnosti gdje je pod broj 1 stavljena opšta politika suzbijanja borbe protiv organizovanog kriminala i korupcije, o čemu ja već godinama, da ne kažem, ovdje u Parlamentu govorim o tome i evo i danas smo ukazivali na potrebu da nam je što prije potrebna na dnevnom redu strategija borbe protiv organizovanog kriminala i korupcije, jer je to očigledno pitanje koje je vezano za puno oblasti koje BiH treba da realizira u narednom periodu.

S obzirom na ovu preporuku gospodina predsjedavajućeg da pokušamo i mi biti što jasniji i konkretniji a malo i kraći, ja mislim i reći ću još nekoliko stvari. Naime, mi smo do

danas trebali obezbijediti sigurnost identifikacionih dokumenata, a to nije urađeno. Obezbiđediti centralni uvid u civilne registre identifikacionih dokumenta, izraditi posebne programe obuke za službenike, uspostaviti efektivno i redovno prijavljivanje izgubljenih i ukradenih dokumenata itd. Da ne nabrajam sada taksativno ove stvari koje su postavljene pred BiH, a koje nisu realizirane.

Dakle, kompletnu aktivnost na liberalizaciji viznog režima treba do kraja uozbiljiti i ubrzati. Bojim se da među onima koji često ovdje čak i obaraju pojedine zakone koji trebaju da ubrzaju pristup BiH u EU, a evo i u ovom slučaju za liberalizaciju viznog režima, često imamo situaciju da ljudi koji imaju diplomatske pasoše i mnogo lakše dolaze do viza i mnogo lakše putuju po svijetu, tu se slažem s kolegom Nanićem, često ovdje zaustavljaju pojedine zakonske projekte koji treba da BiH približe EU. I, tu je stvar potpuno jasna. Ili treba uozbiljiti ovu priču i ubrzati, ili zaista treba napraviti radikalni potez, a radikalni potez je oduzeti diplomatske pasoše svima onima koji opstruiraju vrlo jasno i taksativno poredane mjere ... koje Evropska komisija očekuje od BiH da ih sprovede.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Niko Lozančić.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem, predsjedatelju.

Pa, ja moram reći da želim prije svega izraziti zadovoljstvo što je Vijeće ministara u ovoj vrlo važnoj oblasti za sve građane BiH danas ovdje prezentiralo da nije baš sve tako crno kako se nama često čini. Znači, da su vrlo ozbiljno prišli realizaciji obveza koje smo mi svi preuzeli ... i to ohrabruje.

Ja želim, evo uz ovu pohvalu Vijeću ministara, čuli smo svi da postoji jedan dio obveza koji je do nas ovdje, a dvojica kolega su predložila jedan zaključak, pa ja ne želim uzimati njihovo pravo. Ja ih molim da predlože u pisanoj formi zaključak, a mislim da je to i gospodin Nanić, na određen način, i gospodin Džaferović predložio: da Vijeće ministara u roku ne dužem od mjesec dana (mislim da može i u kraćem roku, jer već imamo pripremljene te zakone i rasprave su išle u pravcu usuglašavanja eventualnih spornih detalja) sve zakone iz Mape puta za liberalizaciju viznog režima dostavi Parlamentarnoj skupštini a da mi onda preuzmemo obvezu i da na posebnoj sjednici pokažemo spremnost da smo uistinu opredijeljeni da izvršavamo i svoje obveze.

Znači, da ne bude da je sve do Vijeća ministara, ali da ih obvežemo da to u roku, ja mislim da je rok od ne duže od mjesec dana korektan rok, jer mislim da mi smo već imali te zakone, mnoge od tih, tako da se to može dostaviti da u paketu, da tako kažem, zasjedanja o ovoj temi pokažemo istinsku opredijeljenost da idemo ka realizaciji ovog pitanja. Znači, evo pozivam kolege koji su to već prije mene predložili da samo oni budu autori, a ja se nadam da ćemo mi podržati takav jedan zaključak.

Hvala lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Ja nemam više.

LAZAR PRODANOVIĆ

/nije uključen mikrofon/

BERIZ BELKIĆ:

Nisam ja ovo vidio. Lazare, je li ja ovo dobro vidim? Je li ja dobro vidim? Izvoli, izvoli.

LAZAR PRODANOVIĆ:

Predsjedavajući, izvinjavam se.

Uvažene kolege, poštovani predsjedavajući Savjeta ministara, poštovani ministri, čuo sam dva prijedloga koja ja smatram da nisu u funkciji jednog konstruktivnog djelovanja. Doduše, to je sa različite strane gledano, oni se odnose vezano za primjedbu: ukoliko ne budemo usvojili ono što nam se sada nalaže, treba oduzeti diplomatske pasoše.

Kad biste pitali jedne šta to znači, jedna strana, uslovno rečeno, rekla bi: ovi su krivi! Kad bi se pitali drugi, ovi bi rekli: i ovi drugi su krivi! Dakle, došli bismo do zaključka da bi svima u BiH koji odlučuju o tome trebalo oduzeti diplomatski pasoš. Kako bi se u nekim pitanjima koja se tiču liberalizacije viznog režima, ja smatram da smo mi blizu puta, imajući u vidu ovo što je predsjedavajući maloprije za govornicom iznio, a takođe i dio diskusije koji se danas čitav dan i koji sam pažljivo slušao da ne smatramo da bismo takvim ekskluzivitetom mogli izdejsstvovati odluke u Parlamentarnoj skupštini, već da ono što nam je preporučila i što je naša obaveza od strane Evropske komisije – kompromisom i dugim razgovorima dođemo do ovog što je uvaženi zamjenik predsjedavajućeg Lozančić rekao da budemo u situaciji da jednog dana donesemo veći broj dokumenata. To je moguće, imamo pozitivne primjere. Tamo gdje smo radili uporno i strpljivo, mi smo donijeli, recimo, zakon iz oblasti obrazovanja, iz oblasti ... nuklearne zaštite, Zakon o lijekovima, da ne govorim sada o nizu drugih zakona koje smo strpljivo donosili.

Mislim da ministri, izvinjavam se, dakle Savjet ministara i nadležni ministri moraju imati veći osjećaj i senzibilitet prema tome u čemu je razlika i kako je moguće kompromisom doći do nekog zajedničkog rješenja da donesemo zakone i takođe uz određene konsultacije sa drugim institucijama složene vlasti u BiH kakva jeste da bismo u Parlamentarnoj skupštini većinom došli do ovog zaključka.

U tom smislu, dakle smatram odrednicu da li jesmo, ja jesam za svaki od ovih zakona, ali nisam ni za jedan zakon koji je ultimativan i koji je po volji bilo koga, pa makar to bio sada bilo ko u ovoj zemlji. Dakle, jesam da dođemo do kompromisa, da bude zakon koji je evropske orijentacije, da bude u interesu BiH i sve njene strukture, sad da ne pominjem kakva jeste, i bez ovih, uslovno rečeno, sankcija koje bi bile uvijek jednostrane i subjektivne.

Toliko.

BERIZ BELKIĆ:

Ja nisam shvatio baš. Neke sankcije i ultimatumе ali dobro. Ali za ove pasoše ćemo vidjeti, dobro. Dakle, ... ovo je najefikasnija mjera. Dakle, ja nemam više prijavljenih. Zaključujem raspravu. Idemo dalje. Zahvaljujem se ljudima koji su povodom ove tačke ovdje prisustvovali. Molim vas malo pažnje.

Idemo na tačku 4.

Ad. 4. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o usvajanju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku po hitnom postupku, u skladu sa članom 127. Poslovnika

BERIZ BELKIĆ:

Vijeće ministara je 6. aprila dostavilo Parlamentu Prijedlog zakona iz ove tačke. Radi se o Prijedlogu zakona, da vas podsjetim, koji je 20. februara ove godine proglasio Visoki predstavnik. Dakle, ovaj zakon je na snazi na privremenoj osnovi dok ga Parlamentarna skupština BiH ne usvoji, dakle u istovjetnom tekstu.

Otvaram raspravu o Zahtjevu za hitni postupak.
Nemam prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Idemo na tačku 5.

Ad. 5. Zahtjev poslanika Sadika Bahtića, Lazara Prodanovića i Velimira Jukića za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o platama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine po hitnom postupku, u skladu sa članom 127. Poslovnika

BERIZ BELKIĆ:

Dakle, također, raspravljamo o Zahtjevu za proceduru. Otvaram raspravu o Zahtjevu za proceduru.

Nemam prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Idemo na tačku 6.

Ad. 6. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o akcizama BiH po skraćenom postupku, u skladu sa članom 126. Poslovnika

BERIZ BELKIĆ:

Dakle, ovdje je riječ o skraćenom postupku.
Otvaram raspravu o Zahtjevu za proceduru.
Momčilo Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Zahvaljujem se, gospodine predsjedavajući.

Ja ću pokušati objasniti u nekoliko rečenica zbog čega mislim da je loš prijedlog da se ovaj zakon razmatra po skraćenoj proceduri.

Naime, dobro znamo da u ovakvim slučajevima je neophodna saglasnost Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje. S obzirom da je predviđena procedura po članu 126., ona sama po sebi podrazumijeva mogućnost amandmanskog djelovanja na ovaj zakon, što bi opet dalje značilo da takav amandman mora ići Upravi za indirektno oporezivanje na saglasnost ili nesaglasnost, nebitno je. Dakle, Upava ga može odbiti, može prihvatiti, ali u svakom slučaju rasprava o ovom amandmanu je vezana za sjednice Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje. S obzirom da se te sjednice zakazuju ...

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Samo malo, gospodin Novaković nije završio. Izvolite.

BERIZ BELKIĆ:

Ja se izvinjavam.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Ma ne, mislio sam da je korisno, s obzirom da se radi o prijedlogu Savjeta ministara, a predsjedavajući i ministar su tu. Dakle, s obzirom da se sjednice Upravnog odbora Uprave za indirektno oporezivanje održavaju periodično ali ne u rokovima kraćim od 15 dana, koliko bi sada mi imali u ovoj proceduri, smatram da procedura po članu 126. ustvari otežava djelovanje, amandmansko djelovanje na ovaj zakon.

Zbog toga predlažem da ne idemo po proceduri 126., tim prije što je ovaj zakon već tri sedmice negdje između Savjeta ministara i Parlamenta. Znači, da smo malo požurili u njegovom dostavljanju ovdje u Parlament, mi ne bismo morali ni ići po skraćenoj proceduri.

Hvala vam lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Gospodine Zoriću, samo tren da čujemo predsjedavajućeg Vijeća ministara. Možda će pomoći ove informacije koje ćemo dobiti.

NIKOLA ŠPIRIĆ:

Gospodine predsjedavajući, cijenjene kolege i kolegice poslanici, ministri, gosti, naime, dugo se radi na ovome zakonu. Ovaj zakon ima i saglasnost Uprave za indirektno oporezivanje, entitetskih vlada, entitetskih parlamenata, jer se radi o složenosti. Možda bi bilo najlogičnije – vidim da maloprije tražite da vam pomognemo, ja izbjegavam kad god mogu da šaljemo vama zakone po hitnoj proceduri, ali morate negdje biti svjesni kad je prošao sve procedure i direkcije, i entitetskih parlamenata i vlada – vi skratite proceduru i usvojite to u skraćenoj procedurim, bez amandmana. Iste dileme mi imamo. Dakle, prošlo je sve procedure. Skraćena je procedura samo

... iz poštovanja prema Parlamentu da ne biste rekli nemojte nam tako bitan zakon tražiti po hitnom postupku, iako ja mislim da on ima jedine šanse, pošto znam kakvi su zahtjevi i te dileme, da bi najbolje bilo da je po članu 127. Jer, ako se uđe i otvori amandmanska faza, u suštini, vratiće prema Upravi za indirektno oporezivanje, prema entitetskim vladama, entitetskim parlamentima, a vrlo je bitno radi reforme i radi onoga što se zove ekonomsko-socijalna kriza da ovaj zakon bude usvojen, jer se planira dio prihoda po osnovu ovog zakona. Što više kasnimo, izgubljeni su prihodi za ovu godinu.

I ja vas molim, dakle nema, poslali smo ga u skraćenoj proceduri iz ovog razloga, sve saglasnosti ovaj zakon ima. I na vama je, možete ga usvojiti na narednoj sjednici i najbolje je, ja predlažem, bez amandmana. I sa amandmanima i bez amandmana, neće biti idealan. Ali ovo, mislim da su ugrađena rješenja koja su dogovorena.

Hvala vam lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Evo, ovo je sigurno bilo korisno.

Izvolite, Vinko Zorić. Izvinjavam se, Momčilo Novaković, replika.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa vidite, slažem se sa predsjedavajućim da je bilo veoma korisno to što sam čuo od predsjedavajućeg Savjeta ministara. Naime, predsjedavajući je rekao nemojte ulagati amandmane, ulagali ili ne ulagali, ili će biti ovako ili neće biti nikako. Mi smo to vama radi forme dali da ne kažete da ide po članu 127., ali suštinski vi ne možete ništa promijeniti.

Vidite, ja ne bih rekao da je tako. Prvo, nisam siguran da Savjet ministara može uticati na Upravni odbor Uprave za indirektno oporezivanje.

BERIZ BELKIĆ:

Ja, ako sam čuo dobro, izvinjavam se što upadam. Čovjek je rekao pred ovim skupom da sve saglasnosti imaju, i Uprave Upravnog odbora i dva entiteta.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja hoću da ja na svoj amandman dobijem sve saglasnosti ili nesaglasnosti. A za to mi je malo vremena u skraćenoj proceduri, jer oni koji treba da mi dadnu saglasnost ili nesaglasnost se neće sastati u vremenu koje je predviđeno skraćenom procedurom. I ja ću iz tih razloga, da ne kažem, ćutanja administracije biti odbijen.

Drugo, ne vidim zašto ja ne mogu predložiti amandman kojim ću više para predložiti da se skupi, a ne manje para. Evo, ja mislim da ne ulazeći u suštinu zakona, jer ne želim sada da ulazim u suštinu zakona jer govorimo o proceduri, ja mislim da predložim amandman koji će još više para obezbijediti u budžet. I ne vidim nijednog razloga zbog čega neko ne bi prihvatio to više para, pa i entitetske vlade.

Dakle, molim vas, ako ovo nema smisla što radimo, onda dajte neka ide po članu 127. pa da znamo da nema smisla. Ovo sve što radimo je ovako ili onako. Nije nam ni prvi put da usvajamo van logike zakone ovdje kad se radi o ovim stvarima, usvojili smo i Zakon o izmjeni Zakona o carinskoj tarifi za šećer van logike, usvojicemo i ovdje van logike pa neka novine pišu ko je koga izlobirao, ko je od koga uzeo pare, ko je kome dao pare. Ja predlažem da ne pišu o tome, nego da u redovnoj proceduri uložimo amandmane, ne dobijemo saglasnost, nebitno je, izglasamo zakon i završimo priču.

NIKOLA ŠPIRIĆ

/nije uključen mikrofon/

BERIZ BELKIĆ:

Može, izvolite.

NIKOLA ŠPIRIĆ:

Ja ne mislim da je bitno šta ko piše. Postoje organi koji trebaju sve da ispitaju i ako neko masti brkove da odgovara za to. To je za mene najbitnije. I molim vas lijepo, dakle ono što mislim ovdje da je jako bitno, ovo je zakon – vi znate da smo donijeli Zakon o Fiskalnom savjetu, o koordinaciji, razgovarali itd. – dakle potrošeno je mnogo vremena, može se potrošiti još godina dana na amandmane i da nemamo zakona i zato mi je žao što nije po proceduri člana 127. I da se radi o amandmanima na taj zakon, nije problem. Tada se već može imati vremena da se razgovara, ovo o čemu kolega Novaković priča. Ali bojim se da se će se izgubiti mnogo vremena. Vi znate, govorili smo maloprije o projektima vezano za izgradnju cesta, cestogradnji itd. i servisiranju kredita od Evropske banke za obnovu i razvoj. I ja mislim da dakle ako možete doći brzo do boljih rješenja, nemam ništa protiv. A, sve te dileme koje imate vi, imali su i svi, i ovi ljudi, dakle predstavnici entitetskih vlada i kažem da dakle ima saglasnost Odbora, ima entitetskih vlada i parlamenata. Ulaženje dalje u neke rasprave i traženje čak i povoljnijih rešenja će usložiti proceduru, izgubićemo četiri-pet mjeseci. Vi znate koliko se dugo razgovara oko ovoga. Samo iz tih razloga sam rekao. Dakle, vi se pitate o proceduri. Možete skraćeno, možete redovno, a možete i po članu 127. Ja mislim, radi onoga o čemu razgovaramo, o ekonomskoj situaciji, bolje je ići po članu 127. A, ako neko hoće, dakle ako ne prihvatite ovu, idete u redovnu, je li tako. Ako neko hoće ovdje da pola godine, godinu dana, mi ne možemo uticati na to, naravno.

Hvala vam lijepa, ali kažem da sve saglasnosti postoje, nemam ništa ja, Momo, protiv toga da svi poslanici imaju svoje amandmane. Mislim, ja nemam ništa protiv, ali vi procijenite. Pominjanje, dakle vrlo je bitno da što se mene lično tiče, mislim, da Parlament donese dobre odluke. Ja se ne bojim kad neko piše da neko iz Vijeća ministara, to trebaju organi da provjeravaju. Ako postoji neko ko uzima novac na bilo kojoj odluci, ja sam za doživotnu robiju. I tu sam jasan. I pozivam sve organe za sve odluke koje smo donijeli, i na prijedlog Vijeća da traže ima li takvih. I treba izaći iz te vrste špekulacija, jer nismo pomogli nikom.

BERIZ BELKIĆ:

Hvala. Nadam se da predsjedavajući nije mislio na brkate ljude u Parlamentu.
Bajazit Jašarević.

BAJAZIT JAŠAREVIĆ:

Moram reći da mi je žao, žao mi je da moram predsjedavajućem Vijeća ministara replicirati, ali to nije replika koja će donijeti dodatne probleme.

Dakle, mi smo očekivali da će danas Vijeće ministara predložiti ovaj zakon po članu 127. Poslovnika, jer smo uvjereni i trebamo mu to makar reći da neće doći ni do kakvih promjena u ovom krugu donošenja zakona. On će ovakav ili proći ili neće proći. I ukoliko postoji mogućnost da predlagač predloži ovom parlamentu da se ide prvo po 127. i ako ne prođe onda svakako ide na 126. ili u redovnu proceduru. Dobro bi bilo da to uradi Vijeće ministara jer mi smo duboko svjesni, ma šta ovdje govorili, ne postoji nikakav način da se u ovom zakonu promijeni bilo šta. On ovakav samo može proći ili ne proći. Ako ne prođe, velika je šteta za BiH. Ako prođe, to neće biti maksimalna korist kako svi mislimo, ali bit će velika korist za sve nas.

Hvala lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Dakle, ipak izbor imamo, je li tako.
Jozo Križanović.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedavajući.

Ja sam nešto u okviru dnevnog reda govorio o tome, odnosno u okviru rasprave o Izvještaju o radu Vijeća ministara, da sam očekivao danas da ćemo imati jedan paket nekih zakona, nekih prijedloga izmena itd. koji bi bili primjereni ovoj situaciji. Umjesto toga, dakle mi ćemo raspravljati danas o smanjenju, odnosno izmjeni plaća, zakonu o izmjeni plaća, o PDV-u i evo, na prijedlog Vijeća ministara, o trošarinama.

Vidite, ovdje imamo sad napomenu predsjedavajućeg Vijeća ministara da bi bilo dobro da ovo čak i po 127. usvojimo, jer se radi o hitnom postupku, jer ćemo puno izgubiti ukoliko se danas ne opredijelimo za skraćeni postupak. Evo, ja vam kažem da je 21 dan putovao ovaj prijedlog zakona od Vijeća ministara do Parlamentarne skupštine BiH. A sad nas iz Vijeća ministara ubjeđuju da je dobro da mi ovo usvojimo za 20 dana. Vidite, kad pročitate razloge zbog čega se nudi ova izmjena, odnosno donošenje zakona, govori se o tome da je bio ovaj prethodni zakon loš sa stanovišta kompliciranja primjene njegove itd., itd. Šta će se, molim vas ljepo, izgubiti ukoliko se ovdje pristupi normalnoj proceduri. Normalna procedura je dulja za nekih 20 dana, mjesec dana, ali omogućava ljudima da vide o čemu se tu radi. Ukoliko se smatra da će biti odbijeni amandmani koji će ići ka poboljšanju ovoga prijedloga, onda zaista je racionalno predložiti 127. Naravno, ja to neću nikada prihvatiti, ne mislim da je to dobro. Ali, ako je samo dobro ovo što je došlo od Vijeća ministara i da mi nemamo nikakvog prava da poboljšavamo ovo, da pojašnjavamo, ovdje ima isto tako puno nejasnoća, onda ne vidim razloga zašto se nudi i skraćeni postupak, zašto nije išlo po 127., imate ruku i da se ovdje ne maltretiramo.

Dakle, nema nikakvog razloga, s mog stanovišta, da se ovaj zakon razmatra po skraćenom postupku, jer mi već imam određene reakcije na ovo, imam i ja svojih nekih pristupa,

zašto je trošarina tolika, a zašto nije veća itd. Dakle, nemojte polaziti od toga da mi imamo zle namjere, nego imamo dobre namjere da poboljšamo ovaj zakon i bilo je krajnje vrijeme da se o njemu raspravlja.

I na kraju samo da kažem da mi je žao što od silnih potreba, promjena i usklađivanja naše zakonske legislative, dakle ukupne, sa ukupnim stanjem, polazi Vijeće ministara samo o ovome ali ne izjašnjava se o dva slična zakona koje danas imamo u proceduri.

Hvala vam.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Podsjetiću da radimo do 18,00 i da pričamo o proceduri.

Uvaženi poslanik Slavko Jovičić. Izvolite.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Poštovani predsjedavajući, dame i gospodo, naravno, govorimo o proceduri i podržaću proceduru ali prije nego što je došao na klupe ovaj zakon tada sam izražavao sumnju, pa evo reći ću i žaljenje. Zašto baš tri artikla samo akcize? Šta je sa ostalim luksuzom i luksuznim robama? Procedura, znam, ali evo,

/zajednička diskusija/

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

kako ću sad, moram pomenuti, procedura je ovo. Što tri ova? To je procedura, ali onda nisam za ovo. Dakle, bilo je dobro, bilo je mogućnosti, samo jedan primjer kod cigareta – a to ministar bolje od mene deset puta zna, jer sam se interesovao – umjesto 15 feninga, da se ona redovna akciza od 42 poveća na 50. Zašto ljudi ne uzimamo pare gdje možemo? Da spasimo narod i zdravlje. Pa procedura, procedura je da smo dobili tri artikla.

/zajednička diskusija/

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Pa znam šta je hitno, šta je skraćeno, ovo je procedura.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Molim vas samo malo.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Kako ću glasati za ovo ako su samo tri, a ja hoću da još bude 300?

/zajednička diskusija/

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Razumijem vas, gospodo, i vi mene razumite. Procedura je da ovo smuljamo nabrzinu, to je procedura. Poštujem prijedlog Savjeta ministara ali da je tu još 10 ili 15 luksuznih roba, onda ja ne da sam za skraćeni postupak nego za današnji postupak koji nema u Poslovniku. Nemojte mi o proceduri govoriti, valjda to razumijem, naučio sam za ove dvije godine, a znao sam i prije. Da se to smandrlja nešto, pa da zamažemo oči narodu i kažemo cca 170 miliona maraka, je li tako, prihoda pa ćemo rasporediti kako, umjesto da imamo 570 miliona. Ja se borim da ova država dođe do prihoda i da može da pomogne ovom narodu i tu nije kriv Savjet ministara, nego ona nesretna Uprava, bez nje ne možeš ništa.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Molim vas nemojte da se dobacujemo, molim vas.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Hoću ja da čujem.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Čućemo se poslije toga. Slavko, jesi li završio?

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Ne, ima rečenica.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Kaži.

SLAVKO SLAVUJ JOVIČIĆ:

Koju god vi predložite proceduru, ja ću se za nju izjasniti na svoj način, po svojoj savjesti, ali ona je procedura muljanja, ne od strane Savjeta ministara, ne to, ne daj Bože da na vas mislim i bilo koga, nego što nismo oporezovali zaista što smo trebali. Ma pustite vi broj koji je ...

/zajednička diskusija/

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Mirko Okolić, oko procedure. Izvolite.

MIRKO OKOLIĆ:

Samo kratko, procedura. Uvaženi predsjedavajući, evo Vama kratko ću reći. Kada se nešto pokušava 126-icom, to je poseban razlog i trebalo bi biti posebno obrazloženje. Evo, jutros

smo dobili na sto ovaj zakon, ovaj prijedlog zakona i ja sam malo razloge, obrazloženje itd. čitao i tražio zbog čega ide po 126. a u međuvremenu sam izvršio nekakve konsultacije koje su sada se pokazale nepotrebnim, jer je tek sada od predsjedavajućeg Savjeta ministara rečeno da postoje sve saglasnosti. Ovaj akt je upućen Parlamentarnoj skupštini 10. aprila, danas je 15., to je moglo znači stići između 15. i 10. Da je bilo ozbiljno, ako se hoće po skraćenoj proceduri napisati i odmah reći ili naknadnim aktom obavijestiti da je u proceduri sve sprovedeno, kako bi mi mogli drugačije razmišljati kada se ide po ovoj proceduri, a ne tražiti sve ono što bi trebalo da bude sprovedeno, a to se odnosi uglavnom na amandmansku fazu. Ukoliko bi željeli da uložimo amandmane, ne bi imali vremena po skraćenom postupku, a evo sad ovo nešto mijenja ova izjava gospodina predsjedavajućeg za koju je ne vidim da ta saglasnost ima, izuzev da mu vjerujem na riječ, jer ona bi trebala biti ovdje prikačena, ne samo ta nego sve te saglasnosti koje su rečene i molim odgovor kada su one stigle. Jesu li stigle između 10. i 15.? Ako su stigle juče-danas, to je nešto novo što jednostavno ja trebam da znam zbog svog daljeg postupka.

Hvala lijepo.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi poslanik Šefik Džaferović je sljedeći.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, kolegice i kolege, podržavam proceduru po članu 126., dakle skraćenu proceduru iz više razloga, a jedan od glavnih je što ovim zakonom treba da se deaktiviraju ili aktiviraju ili povuku već odobrena kreditna sredstva za izgradnju puteva. I tim povodom molim ministra finansija da nam napravi, ako ikako može, izvještaj je li to 18 ili 33 miliona zatezних kamata? Ja ne znam koliko je to. Danas smo čuli razne brojke. Da nam kažete u tom izvještaju zbog čega se plaćaju zatezne kamate i ko je taj ko je odgovoran, da to imamo ovdje. Džaba nam je dizati kredite i onda trošiti te kredite tako što ćemo plaćati zatezne kamate. Onda to samo ludi ljudi rade, mislim. A ja mislim da mi nismo ludi ljudi. Dajte nam taj izvještaj, molim vas, za iduću sjednicu. Ne morate za iduću sjednicu, ali u narednih mjesec dana ako možete.

BERIZ BELKIĆ:

Ja nemam više prijavljenih. Zaključujem raspravu.

VINKO ZORIĆ

/nije uključen mikrofoni/

BERIZ BELKIĆ:

Molim?

VINKO ZORIĆ

/nije uključen mikrofoni/

BERIZ BELKIĆ:

Može, izvoli. Molim vas malo pažnje. Vinko Zorić, poslovnika.

VINKO ZORIĆ:

Ja sam se bio prijavio za raspravu o proceduri i niko mi nije dao riječ.

BERIZ BELKIĆ:

Ja se izvinjavam.

VINKO ZORIĆ:

Ja sam sada ljut i neću govoriti.

BERIZ BELKIĆ:

Ja se izvinjavam, Vinko. Vinko, ja se stvarno izvinjavam. Izvoli. Dobro, gospodin Vinko Zorić je ljut. Evo, i Momčilo neka se naljuti, ja sam zaključio raspravu.

Dakle, idemo na tačku 7.

Ad. 7. Zahtijev Kluba poslanika SNSD-a za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o porezu na dodatu vrijednost po skraćenom postupku, u skladu sa članom 126. Poslovnika

BERIZ BELKIĆ:

Prijedlog ste dobili. Predlagač zahtijeva skraćeni postupak po članu 126.

Otvaram raspravu o Zahtjevu za skraćeni postupak o ovom prijedlogu zakona. Nemam prijavljenih. Zaključujem raspravu.

Idemo na tačku 8.

Ad. 8. Potvrđivanje Odluke predsjedavajućeg Vijeća ministara o razrješenju zamjenika ministra komunikacija i transporta i zamjenika ministra odbrane za politiku i planiranje

BERIZ BELKIĆ:

Predsjedavajući Vijeća ministara je 8. aprila donio Odluku o razrješenju Veselina Poljaševića sa dužnosti zamjenika ministra komunikacija i transporta i Igora Crnadka dužnosti zamjenika ministra odbrane za politiku i planiranje. Kao što vam je poznato, Odluka stupa na snagu tek kada je Parlamentarna skupština potvrdi, u skladu sa članom 15. Zakona o Vijeću ministara.

Otvaram raspravu. Imam prijavljenog Momčilo Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ova moja prijava je za prethodnu tačku.

BERIZ BELKIĆ:

Ja sam mislio da je za ovu, izvinjavam se.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Ne, ne, bila je za prethodnu ali ste Vi prešli, a niste mi dali riječ.

BERIZ BELKIĆ:

Pa evo, možeš usput i jedno i drugo.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Zatvorili ste raspravu. Ne, nisam ja ljut, ne mogu se ja na predsjedavajućeg naljutiti.

BERIZ BELKIĆ:

Hvala, Momčilo.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Ne znam koliko uopšte ima smisla ali prošli put je u raspravi ovdje rečeno nešto što nije tačno, pa sam htio da kažem na ovom zakonu. Dakle, nije tačno da entitetski parlamenti odlučuju o akcizama, niti je tačno da će entitetski parlamenti odlučivati o porezu na dodatu vrijednost. Znači, to je netačna konstatacija. O tome odlučuje Fiskalni savjet i odlučuje Uprava za indirektno oporezivanje. Samo zbog istine.

Iz istih razloga smatram da i ovaj zakon, zbog toga što jednom mjesečno zasjeda Upravni odbor Uprave za indirektno oporezivanje, a Fiskalni savjet i rjeđe, neće moći u skraćenoj proceduri dobiti potrebne saglasnosti. Zbog toga sugeriram kolegama da idemo sa ovim u redovnu proceduru. U redovnoj proceduri nije sporna podrška ovom zakonu, ali mislim da u skraćenoj proceduri nećemo uspjeti završiti ono što je potrebno. Ništa drugo nego to.

Izvinjavam se još jednom, zaista.

BERIZ BELKIĆ

/nije uključen mikrofoni/

MIRKO OKOLIĆ:

Ja ću veoma kratko reći. Prilikom biranja članova, odnosno potvrđivanja ili izbora članova Savjeta ministara gdje su i ova dva zamjenika, mi smo iz SDS-a bili suzdržani i ovaj puta ćemo biti suzdržani kod potvrđivanja ove Odluke predsjedavajućeg o razrješenju.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Branko Dokić.

BRANKO DOKIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja imam jedan amandman na ovu odluku i prijedlog odluke koju bi trebao da usvoji Predstavnički dom Parlamentarne skupštine.

Naime, Amandman se odnosi na pravno uređenje Odluke. Naime, umjesto riječi 'razrješenje' treba da stoji riječ 'smjena'. I u Obrazloženju Odluke predsjedavajućeg Savjeta ministara stoji, citiram, poziva se na član 15. zakona, kaže: 'Predsjedavajući', citiram, 'Savjeta ministara može pokrenuti postupak za smjenu ministra i zamjenika ministra', dakle eksplicitno piše za smjenu, 'ako Parlamentarna skupština donese odluku o potvrdi smjene', znači opet smjene, 'ministara ili zamjenika ministara. Predsjedavajući Savjeta ministara dužan je u skladu sa postupkom predviđenim članom 10. ovoga zakona imenovati novog ministra, odnosno zamjenika' ... Dakle, da to bude potpuno u skladu sa citiranim članom Zakona o Savjetu ministara.

Ja bih predložio, s obzirom da vidite da Predstavnički dom donosi odluku o prihvatanju smjene, da posebno ne obrazlažem, potrudio sam se i konsultovao sa pravnicima, naravno.

'Na osnovu člana 150. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine, Predstavnički dom Parlamentarne skupštine donosi Odluku o potvrdi smjene zamjenika' itd., da ne čitam. 'Član 1. Ovom odlukom se potvrđuje smjena', pa se citira koga. 'Član 2. Zadužuje se predsjedavajući Savjeta ministara da u skladu sa postupkom predviđenim u članu 10. Zakona o Savjetu ministara imenuje nove zamjenike ministara', to je prepisano iz ovoga člana što sam maloprije čitao. 'Član 3. Imenovani iz člana 1. ove odluke obavezni su da vrše svoju dužnost do potvrde njihovih nasljednika od strane Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH'.

Naime, ovo hoću da obrazložim. U Zakonu o Savjetu ministara ovo ne piše eksplicitno, ali se da zaključiti. Naime, hoću da vas podsjetim i na pravno mišljenje OHR-a iz 2005. godine, mislim da je bio februar 2005. godine, nakon što smo Mladen Ivanić i ja podnijeli ostavke i onda su oni rekli da se stav po kome bilo smijenjeni bilo u ostavci ministar ili zamjenik ministra mora obavljati svoju dužnost sve dotle dok Predstavnički dom ne potvrdi imenovanje drugog a to izvlače iz člana 12. gdje se govori o smjeni, odnosno zamjeni predsjedavajućih kad ... Dakle, ne piše eksplicitno ali su oni izvukli iz tog člana da je to obaveza. Čak ja imam i dopis, koji je potpisao gospodin Eždaun, u kome se prijete da ukoliko to ne prihvatimo da nam prijete političke sankcije i slično.

S druge strane, imate u članu 7. Zakona o Savjetu ministara u kome eksplicitno kaže da svaki ministar ima zamjenika. Dakle, na ovaj način se ostvaruje kontinuitet. Ovo je period dok Predstavnički dom na prijedlog predsjedavajućeg Savjeta ministara ne potvrdi imenovanje drugih. U tom periodu se normalno može napraviti primopredaja. Postoji zastupljenost svih naroda u Savjetu ministara, dakle moglo bi se pozvati i na druge članove.

I ja bih molio, dakle evo, molio bih i one koji nisu glasali za ovo da uvažavaju ovu činjenicu i da s obzirom da je i partija tražila da podrže prijedlog predsjedavajućeg o njihovoj smjeni, ali da se napravi i ovaj kontinuitet dok se na ovom istom parlamentu ne izaberu njihovi zamjenici.

Evo, hvala vam.

BERIZ BELKIĆ:

Uloga Parlamenta je praktično potvrđivanje. Dakle, mi ni na koji način nismo bili kreatori ovog dokumenta koji je danas ovdje pred nama. Evo, ja vidim da se gospodin Špirić konsultira sa savjetnicima i molio bih da vidimo o čemu se ovdje radi. Što se mene tiče, nema nikakvih problema, mi ćemo reći da je ...

NIKOLA ŠPIRIĆ:

I ja pokušavam da razumijem o čemu se radi. Ali, vidite, dame i gospodo, ... naravno, kolega Dokić kao poslanik je iz političke partije iz koje su zamjenici ministara. Ja poštujem njegovu namjeru, ona je ljudska, kao što je bila i moja ljudska namjera da bez obzira na nesporazume ne pokrećem ovu inicijativu dok me nisu počeli prozivati da nemam hrabrosti da izađem pred Parlament i tražim da se ljudi na zahtjev njihove partije razriješe. I ja sam samo uradio ono što je u skladu sa Zakonom o Vijeću ministara i tražim od Parlamenta da to uradi. Ja sam i tada upozoravao partiju da će ti ljudi, na koje ja nisam nijednu ružnu riječ rekao, niti ću to reći danas, dakle imati ove stvari o kojima govori s pravom poslanik Branko. Ali o tome je morala da vodi računa partija.

Dakle, ja se slažem ovdje da je ovdje korišten član 15. i da Odluka stupa na snagu danom potvrđivanja od strane Parlamentarne skupštine BiH. Dakle, danas mi to potvrđujemo. Može ovaj parlament da daje popust ako hoće, ali ja neću sutra da se opet meni kaže da nemam hrabrosti, jer za ovo ne treba hrabrost nego poštivanje zakona. I ja sam i tada upozoravao: ako neko hoće smjenu a da bi godinu dana primao platu i sve nas zezao koji vršimo vlast, onda to nije uredu. Dakle, opasna je vlast kada se čačka, kao struja, ubi. Ovo je najiskrenije. Dakle, ja molim, vi ste, Parlament donosi odluku, ne ja. Ja sam jednom izašao ovdje pred Parlament, pa ste mi tada natrljali nos. Sada očekujem i o drugim stvarima da proradi lična savjest, pa i odgovornost Parlamenta. Dakle, ja ne mislim da išta trebam korigovati.

BERIZ BELKIĆ:

Gospodine Špiriću, mi ćemo raditi po zakonu. Vi stojite iza teksta ove odluke, a mi ćemo se izjašnjavati.

NIKOLA ŠPIRIĆ:

Ok, naravno. Ja sam podnio ovdje ovaj zahtjev. Ja vas molim, dakle Parlament donosi definitivno odluku, a ministarstva će raditi i naravno imaju ministri, imaju pomoćnici.

BERIZ BELKIĆ:

Evo, imamo sada i električara i kuhara danas. Dakle, Momčilo Novaković. Replika, Branko Dokić.

BRANKO DOKIĆ:

Gospodine predsjedavajući, ja nisam stavio nijednu primjedbu na odnos predsjedavajućeg prema ovom pitanju, zaista nisam stavio. Ja sam samo ukazao da odluka bude u skladu sa zakonom i da sve bude u skladu sa zakonom.

Nisam vam pročitao, evo sada ću citirati iz ovog pravnog mišljenja OHR-a. Eksplicitno stoji da postavljeno lice nema pravo prema sopstvenom nahodjenju kada se radi o ... datumu odlaska sa funkcije. Prema tome, nema ni partija pravo na sopstveno nahodjenje kada će neko otići sa funkcije. On odlazi onda kada Predstavnički dom imenuje njihove zamjenike. Mislim da je to potpuno u skladu i sa procedurama i zakonom i ja se koristim ovom prilikom da se predsjedavajućem Savjeta ministara zahvalim na jednom punom razumijevanju u dosadašnjem postupku i nadam se i ubuduće i da se ovo završi bez potezanja pravnih normi u što kraćem roku. Što predsjedavajući prije predloži zamjenike, to će se prije ovo završiti i ja ću definitivno i konačno onda u ovom parlamentu biti u opoziciji, ali Klub ja neću mijenjati.

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas još samo malo strpljenja i dajte da u finišu ne gubimo vrijeme.
Gospodin Lozančić, poslovnička intervencija.

NIKO LOZANČIĆ:

Zahvaljujem, gospodine predsjedatelju.

Pa, mislim da je ovdje stvar malo brkanje lončića, suština je da ovaj Zastupnički dom danas može donijeti odluku o potvrđivanju Odluke predsjedatelja Vijeća ministara, ili ne donijeti takvu odluku. Sve drugo je izvan kompetencija ovog doma i dajte da se zadržimo na onome što su nam kompetencije. Evo, ali reći ću, koliko moje sjećanje znanja o Zakonu o Vijeću ministara evo nije izbljedilo, svaki dužnosnik koji u skladu sa Zakonom o Vijeću ministara preuzima dužnost, otkad napušta dužnost, ne odlazi s dužnosti dok se ne imenuje novi. Što znači? Ne znači da ovo i predsjedatelju Vijeća ministara, ako mi danas eventualno potvrdimo njegovu Odluku o razrješenju, da on ima pravo čekati godinu dana da imenuje nove. Ja očekujem da će predsjedatelj Vijeća ministara, ako mu ova odluka danas bude potvrđena u ovom domu, isto tako žurno donijeti novu odluku i osigurati puni kapacitet Vijeća ministara i sa eventualno novim zamjenikom, ukoliko ovi budu razriješeni.

Hvala lijepo.

BERIZ BELKIĆ:

Evo, ja sam pokušao nešto slično i govoriti. Ali evo, gospodin Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Ništa, ja sam samo htio reći da nisam shvatio predsjedavajućeg da li Zakon o Savjetu ministara obavezuje njih da rade do izbora drugih. Ako ne obavezuje, onda je, mislim da je potreban, da mi možemo, ne slažem se sa zamjenikom predsjedavajućeg da mi možemo naravno potvrditi ovu odluku ali donijeti i zaključak o kome je govorio gospodin Dokić. Naime, u slučaju da se ne donese takav zaključak, dva zamjenika ministra iz reda srpskog naroda, znači ta dva

mjesta neće biti popunjena, znači u ovom momentu, što će naravno poremetiti i određene odnose unutar Savjeta ministara i mislim da bi bilo dobro ... da donesemo ovakav zaključak kao što je predložio gospodin Dokić, naravno, potvrdimo Odluku predsjedavajućeg Savjeta ministara prije toga.

BERIZ BELKIĆ:

Mirko Okolić, je li replika ili je diskusija?

MIRKO OKOLIĆ:

Replika, replika.

BERIZ BELKIĆ:

Vidim da ste vrlo ..., izvolite.

MIRKO OKOLIĆ:

Pa pazite, rekoše da je to normalno da će oni raditi sve dotle dok se ne predlože novi zamjenici i ne potvrde na ovoj sjednici Skupštine. Ja iz člana 2. Odluke gospodina predsjedavajućeg ne vidim to. Kaže: 'Član 2. Odluka stupa na snagu danom potvrđivanja od strane Parlamentarne skupštine BiH'. A ne piše da će ova odluka stupiti onda kada se predlože i izaberu novi zamjenici. Zato neko mora preuzeti na sebe odgovornost ukoliko se desi da se naruši balans zastupljenosti naroda u Savjetu ministara, odnosno pojedinim ministarstvima, ukoliko se to desi u periodu od, ne znam ni ja, nekoliko dana pa do možda čak i nekoliko mjeseci. To je samo ono na što ja želim da skrenem pažnju.

Hvala.

BERIZ BELKIĆ:

Hvala lijepa. Ali ja sam uvjeren, molim vas, ja sam uvjeren da je predsjedavajući Vijeća ministara cijenio sve ove okolnosti i ja se vraćam na ulogu Parlamenta. Naše je danas da potvrdimo ili ne potvrdimo. Naravno, imamo mi odgovornost i za sadržaj. Molim vas nema potrebe za dalju repliku.

Zaključujem raspravu.

Idemo na tačku 9.

Ad. 9. Razrješenje Ive Bradvice, ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine, zbog podnošenja ostavke

BERIZ BELKIĆ:

Ostavku ste dobili.

Otvaram raspravu. Nema prijavljenih. Zatvaram raspravu.

Idemo na tačku 10.

Ad. 10. Imenovanje tri poslanika Predstavničkog doma u Ad hoc zajedničku komisiju za provođenje procedure imenovanja ombudsmena za ljudska prava umjesto Ive Bradvice

BERIZ BELKIĆ:

Dakle, ovo je u direktnoj vezi sa ovom tačkom 9. Vidjeli ste, mi smo dostavili i određena pojašnjenja, odnosno izvode iz Zakona o ombudsmenu za ljudska prava. Vidjeli ste o čemu se radi.

Dakle, praktično, mi danas imamo obavezu da što je moguće prije provedemo proceduru. Da bi je proveli, trebamo dati tri naša člana. Mi smo na Proširenom kolegiju predložili Ekrema Ajanovića, Dragu Kalabića i Velimira Jukića.

Otvaram raspravu. Zatvaram raspravu.

Idemo na tačku 11.

Ad. 11. Imenovanje tri poslanika Predstavničkog doma u Ad hoc zajedničku komisiju za provođenje procedure za imenovanje:

- a) **Nezavisnog odbora i**
- b) **Odbora za žalbe građana kao nezavisnih tijela policijske strukture BiH**

BERIZ BELKIĆ:

Poznato vam je da prošli proces, o tome je nešto i Adem Huskić govorio, nije okončan uspješno. Moramo ponoviti proceduru i Prošireni kolegij predlaže naše članove ove Ad hoc zajedničke komisije: Vinka Zorića, Dragu Kalabića i Adema Huskića. Isti članovi će biti članovi koji su bili u prethodnim sastavima, bit će predloženi iz Doma naroda. Dakle, bit će ona zastupljenost koja je i ranije bila.

Otvaram raspravu.
Evo, Momčilo Novaković.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa vidite, bilo bi dobro da se ovaj odbor ne naziva Nezavisni odbor. Nema razloga da ga zovemo Nezavisni odbor ako imenujemo na ovaj način tri poslanika u ovu Ad hoc zajedničku komisiju, jer zbog toga što se on zove Nezavisni odbor nije ni uspjela prošli put komisija da završi svoj posao, jer je on trebao biti zavisan, a desilo se u jednom momentu da je nezavisan, neplanski. Naime, izlaskom gospodina Ivanića, on je odjednom postao nezavisan, ... što je onda, naravno, dovelo do neusvajanja članova ovog odbora. I naravno, ovo možda izgleda šala, ali uopšte nije šala. Moram reći da, bez obzira na to ko je usvojio zakon, nije logično da u ovoj Ad hoc komisiji nema nikoga iz opozicije.

BERIZ BELKIĆ:

Imaš li prijedlog, Momo?
Predloži pa će se Dom izjašnjavati.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Nemam nikakav prijedlog. Ovo govori o odnosu i Kolegija i Proširenog kolegija i nas kao Parlamenta, prvo, o ovom pitanju. Ja nemam nikakav prijedlog, ja se samo nadam da će iz Doma naroda biti neko iz opozicije, bar jedan čovjek iz opozicije.

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Ma naravno mogao ...

BERIZ BELKIĆ:

Dozvolite da čovjek ... završi.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Mislim da se ... pogrešno ne razumijemo. Naravno, apsolutno nemam protiv nijednog ovog čovjeka bilo šta, ne govorim o njima, nego govorim o sastavu ... ove Ad hok komisije gdje bi zaista bilo logično da bude neko iz opozicije od šest članova.

BERIZ BELKIĆ:

Ja moram reći da mi je jako žao i dobro te razumijem. Jako mi je žao što to nisi pokrenuo na Proširenom kolegiju i mogli smo, ja pretpostavljam, naći i takvu vrstu rješenja, ali evo šta je tu je.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Pa taj dan sam na Proširenom kolegiju nekoliko stvari pomenuo, i nijedna nije prošla, pa nisam vidio razloga da je pominjem, vjerujte mi.

BERIZ BELKIĆ:

Nekad više uspjeha, nekad manje.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Kao ni sada što nisam trebao pomenuti.

BERIZ BELKIĆ:

Imam replike, evo, hvala Bogu, Adem Huskić.

ADEM HUSKIĆ:

Ja ću samo

BERIZ BELKIĆ:

Hajde samo.

ADEM HUSKIĆ:

vrlo kratko.

BERIZ BELKIĆ:

Kratka replika.

ADEM HUSKIĆ:

Ako sam dobro razumio kolegu Novakovića, on je rekao da se ova komisija nije usaglasila. Komisija se jeste usaglasila i sa šest glasova „za“, bez glasova „protiv“, predložila rješenje i ovaj dom je usvojio rješenje. Nije se usaglasio Dom naroda i to je istina.

BERIZ BELKIĆ:

Zna to, zna to Momčilo. Ademe, ja te uvjeravam.
Drago Kalabić odustao.

DRAGO KALABIĆ:

Nisam odustao.

BERIZ BELKIĆ:

Pardon.

DRAGO KALABIĆ:

Gospodin Huskić je rekao jedan dio. Drugi dio, isto ovo što je rekao kolega Novaković, i drugi dio nije tačan, mada ni Ivanić ništa nije napustio, učestvovao je u radu Odbora, potpisao, znači završio rad. Znači, to nema veze s onim što se desilo u Domu naroda. Znači, nije on pravio nikakav izlazak. Bio je član i završio je, i to znači da će biti ponovo, i on je u opoziciji sada. Znači, imaćete, opozicija će imati jednog člana.

S druge strane, član Kolegijuma ove komisije koji nadzire sve ovo je iz, e, sad, da li iz Demokratske ili Srpske demokratske, ko će ga znati, ali je iz neke te priče član Kolegijuma, važne komisije, kome smo mi to dali, a da ne pričamo o onom što nas sve nadzire, gospodine Okoliću. Znači, sav nadzor kompletan ...

/smijeh u sali/

BERIZ BELKIĆ:

Zahvaljujem se.

Gospodine Križanoviću, vidim i ja da je pod razno, ali ljudi se javljaju kao i ti što se javljaš. Dakle, gospodine Novakoviću, vidite da ima uvijek ovdje ko misli o svemu, jel', Drago Kalabić.

Dakle, je li replika, gospodine Okoliću? Hvala Bogu. Zaključujem raspravu.

Prelazimo na tačku 12.

Ad. 12. Davanje saglasnosti za ratifikaciju

BERIZ BELKIĆ:

Trebam li, Rajka, ovo sve pročitati radi zapisnika? Ne trebam.

Otvaram raspravu, jer vidite o kojim je sporazumima i ugovorima riječ, protokolima.

... Dakle, radi se dva, četiri, pet protokola. Ima li prijavljenih za raspravu? Nema. Zaključujem raspravu i o tački 12.

Još jedanput koristim priliku i gospodinu Špiriću i gospodinu Vrankiću i ostalim koji su odvojili vrijeme i mislim da im je bilo ovo korisno, evo i gospodin Kasumović nam je stigao, oko nekih tih gubitaka, milijardi i tako, dobro. Za kada ćemo?

FUAD KASUMOVIĆ
/mikrofon nije uključen/

BERIZ BELKIĆ:

Nisi bio u pravi momenat, šteta.

FUAD KASUMOVIĆ:
Radio sam.

BERIZ BELKIĆ:

Mora neko i raditi, mora neko raditi.

Molim vas, je li dovoljno do 18,00 sati da se skupimo? U 18,00 sati glasanje.

/PAUZA/

BERIZ BELKIĆ:

Dobro, molim vas, zauzmite svoja mjesta. Ja mislim da smo sada svi tu. Molim vas, gospodine Jovane, zauzmite svoja mjesta. Idemo se izjašnjavati prema redoslijedu.

Dakle, tačka **1. Zapisnik 50. sjednice.**

Pripremite se za glasanje.

Glasajte sad, uz primjedbu, naravno, gospodina Bećirovića.

38 glasova „za“ (26 Federacija, 12 RS).
Imamo i opštu i entitetsku većinu.
Konstatiram da smo usvojili Zapisnik sa 50. sjednice.

Tačka 2. **Izvještaj o radu Vijeća ministara BiH za 2008. godinu.** Glasamo o Izvještaju o radu Vijeća ministara.

Molim vas, pripremite se za glasanje.
Glasajte sad!

27 glasova „za“ (18 Federacija, RS devet).

Konstatiram da je Izvještaj o radu Vijeća ministara za 2008. dobio i opštu i entitetsku većinu, te je na taj način usvojen na Predstavničkom domu.

Idemo redom o zaključcima. Molim vas, imamo od pojedinih predlagača više zaključaka. Hoćemo li se izjašnjavati u paketu o zaključcima ili po svakom zaključku?

DRAGO KALABIĆ:

Može li prijedlog?

BERIZ BELKIĆ:

Može.

DRAGO KALABIĆ:

Ja se izvinjavam.

BERIZ BELKIĆ:

Samo je to trebalo malo ranije, ali evo.

DRAGO KALABIĆ:

Po obe ove tačke, da ne bi sad dolazili, ja znam tačno da trebalo je ranije da predložimo da ove zaključke o ovoj tački usaglasi Ustavnopravna komisija, a po drugoj da usaglasi Komisija za evropske integracije.

BERIZ BELKIĆ:

Da o ovom izvještaju usaglašava?

DRAGO KALABIĆ:

Ne o ovom izvještaju, o zaključcima.

BERIZ BELKIĆ:

pardon, zaključcima u povodu Izvještaja Ustavnopravne komisije.

DRAGO KALABIĆ:

Jeste.

BERIZ BELKIĆ:

A o zaključcima u povodu Izvještaja o viznom režimu?

DRAGO KALABIĆ:

Jeste, jeste. Mislim da je to najbolje rešenje, to će biti brzo urađeno i da ćemo tako izaći iz ovoga.

BERIZ BELKIĆ:

Dobro. Dakle, izjašnjavat ćemo se **o prijedlogu gospodina Drage Kalabića**, dakle da zaključci, svi zaključci u povodu Izvještaja o radu Vijeća ministara, idu prema Ustavnoj komisiji na usaglašavanje, jer ima prilično sličnih i da zaključci u povodu Izvještaja o realizaciji obaveza vezanih za liberalizaciju viznog režima idu na Komisiju za evropske integracije.

Molim vas, pripremite se za glasanje.

Glasajte sad!

16 glasova „za“, 22 „protiv“. Nije prošlo.

Dakle, idemo se izjašnjavati o zaključcima.

Molim vas da se pripremite za glasanje. Izjašnjavamo se o zaključcima Denisa Bećirovića. Samo da raščistimo. Ne, ne, molim vas, gospodine Bećiroviću.

Dakle, pitam Dom hoćemo li se izjašnjavati zaključak po zaključak ili za sve zajedno? Molim Dom da se izjasni.

DENIS BEĆIROVIĆ

/nije uključen mikrofon/

BERIZ BELKIĆ:

Izvolite.

DENIS BEĆIROVIĆ:

Kao predlagač zaključaka predlažem da se pojedinačno izjasnimo.

BERIZ BELKIĆ:

Odlično, gospodine Bećiroviću. Idemo, molim vas, samo malo strpljenja, idemo.

Zaključak 1. Denisa Bećirovića.

Pripremite se za glasanje.

Glasajte sad!

16 glasova „za“ (13 Federacija, tri RS), četiri „protiv“, nema entitetsku većinu.

Nema saglasnosti, idemo dalje.

Izjašnjavamo se o **Zaključku 2.** Denisa Bećirovića.

Molim vas, pripremite se za glasanje.

Glasajte sad!

JOZO KRIŽANOVIĆ
/nije uključen mikrofon/

BERIZ BELKIĆ:
Glasamo, Jozo! Nisam te razumio.

JOZO KRIŽANOVIĆ
/nije uključen mikrofon/

BERIZ BELKIĆ:

Uaglašavat ćemo se, Jozo, za tri dana.
Zaključak 2. nema opštu većinu, nije usvojen.
Idemo na **Zaključak 3.**
Molim vas da se pripremite za glasanje.
Glasajte sad!

DENIS BEĆIROVIĆ:
Ja bih zamolio listing ...

BERIZ BELKIĆ:

Pa, naravno, dobit ćeš listing za sve. Ja glasam protiv svakog, ne treba ti listing. Listing ti ne treba sigurno.
17 glasova „za“ (12 Federacija, RS pet), 10 „protiv“.
Prošao je treći zaključak Denisa Bećirovića.

Molim vas da se pripremite za glasanje o **Zaključku 4.**
Glasajte sad!
Molio bih te da se uzdržiš od komentara jer ćeš dobiti odgovor odmah.
Dakle, 11 glasova „za“, 15 „protiv“, nema opšte većine.

I, ostao nam je **Zaključak 5.**
Molim vas da se pripremite za glasanje.
Glasajte sad!
15 glasova „za“, devet „protiv“, nema entitetsku većinu.
Usaglašavat ćemo se za tri dana.

Završili smo izjašnjavanje o zaključcima gospodina Bećirovića.

Imamo zaključke SDA. Ovdje imaju tri tačke, ili je ovo jedan zaključak sa tri podtačke.

Molim vas da se pripremite za glasanje o **zaključcima SDA.**
Glasajte sad!
23 „za“ (21 Federacija, dva RS).
Nemamo saglasnosti.

Idemo u drugi krug glasanja.
Molim vas da se pripremite za glasanje.
Glasajte sad!

MIRKO OKOLIĆ:

Molim vas da ponovite.

BERIZ BELKIĆ:

Može. Molim vas pripremite se za glasanje.
Glasajte sad! Glasamo u drugom krugu o zaključcima SDA.

MIRKO OKOLIĆ

/nije uključen mikrofoni/

BERIZ BELKIĆ:

Molim, samo malo se strpite, gospodine Okoliću. Treba li ponovo, gospodine Okoliću, da vas registruje. Može, radi listinga, Okolić, ponovo.

Pripremite se za glasanje, ok, ok.

Glasajte sad! Dobro pritisnite!

22 „za“ (20 Federacija, dva RS), 11 „protiv“.

Ovaj zaključak nije dobio entitetsku većinu, nije usvojen. Nije usvojen, ovo je drugi krug glasanja bio. Mi smo usaglašavali, nismo usaglasili. Glasali smo u drugom krugu: 11 je glasova „protiv“ i ovaj zaključak nije usvojen.

Na ovaj način smo se odredili o zaključcima u povodu tačke 2. Izvještaja o radu Vijeća ministara.

Idemo na tačku **3. Plan aktivnosti za ispunjavanje obaveza iz preporuke Evropske komisije u vezi s Mapom puta za liberalizaciju viznog režima za građane Bosne i Hercegovine.**

Molim vas da se pripremite. Dakle, izjašnjavamo se o ovom Planu aktivnosti i Izvještaju o radu Interresorne radne grupe. Dakle prima se k znanju.

Molim vas da se pripremite za glasanje.

Glasajte sad!

35 glasova „za“ (22 Federacija, 13 RS). Ima opšta i entitetska većina.

Konstatiram da je usvojen, da je primljen k znanju Plan aktivnosti i Izvještaj o radu Interresorne radne grupe u vezi liberalizacije viznog režima za građane BiH.

Eh, idemo sada na zaključke. Imamo **Zaključak Šefika Džaferovića** (jedan zaključak).

Molim vas da se pripremite za glasanje.

Glasajte sad!

27 glasova „za“ (23 Federacija, četiri RS). Nema entitetsku većinu.

Idemo drugi krug, nema saglasnosti.
Molim vas da se pripremite za glasanje u drugom krugu.
Glasajte sad!
Hoću li ovo morati ponavljati glasanje?
Nema osam glasova „protiv“ i ovaj zaključak je usvojen.

Idemo dalje. **Prijedlog 2. zaključka gospodina Adema Huskića.** Želite li pojedinačno ili u paketu? U paketu, svjedno je. U paketu.

Molim vas, pripremite se za glasanje.
Glasajte sad!
26 glasova „za“ (20 Federacija, šest RS).
Konstatiram da su prijedlozi zaključaka Adema Huskića usvojeni.

Imamo zaključke Huseina Nanića. Gospodine Naniću, paket ili pojedinačno? Obavezuje se za ovu tematsku sjednicu, to je nama maltene nemoguće napraviti. Ja ti predlažem pojedinačno da glasamo.

/zajednička diskusija/

BERIZ BELKIĆ:

Dobro, nije nam nemoguće, sve nam je moguće, hvala.
Pripremite se. Ne, ne, pripremite se za glasanje, sve je moguće, sve je ok. Pripremite se za glasanje.
Glasajte sad paket, glasajte sad. Pravit ćemo mi tematsku sjednicu, nema problema.
24 „za“ (19 Federacija, pet RS).
Konstatiram da su zaključci Huseina Nanića usvojeni.

DRAGO KALABIĆ:

Molim da ponovite glasanje.

BERIZ BELKIĆ:

Molim? Zašto? Nisi glasao, šta? Dobro. Molim vas, evo na zahtjev gospodina Kalabića ponavljamo glasanje. Ali ja vas molim da ponavljanje glasanja tražite zaista iz opravdanih razloga. Ok, vjerujem.

Molim vas da se pripremite za glasanje o **Prijedlogu zaključaka Huseina Nanića.**
Glasajte sad! Molim vas, malo pažnje.
23 „za“ (20 Federacija, tri RS).
Nema saglasnosti.

Idemo u drugi krug glasanja o zaključcima Huseina Nanića.
Pripremite se za glasanje.

Glasajte sad!

11 glasova „protiv“, zaključci Huseina Nanića nisu usvojeni.

Imamo zaključke, dva zaključka gospodina Remzije Kadrića. Gospodine Kadriću, paket ili pojedinačno? Paket.

Molim vas pripremite se za glasanje.

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Momčilo, poslanička.

BERIZ BELKIĆ:

Može, može.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Ja mislim da ovi zaključci nemaju smisla, zato sam se javio. Naime, u Ustavu stoji da su konvencije iznad svih domaćih zakona, pa i samog Ustava, i ne vidim kako mi našim zaključkom možemo ojačati konvenciju.

BERIZ BELKIĆ:

Ništa, ti glasaj protiv, Momo, i uredu je.

Molim vas da se pripremite, molim vas da se pripremite za glasanje.
Glasajte sad! Glasamo o Prijedlogu zaključaka Remzije Kadrića.
21 „za“ (19 Federacija, dva RS).

Drugi krug.

Molim vas da se pripremite, molim vas pripremite se, glasamo u drugom krugu.
Milorade, pripremite se.

Glasajte sad! Uvijek spremni. Sve je uredu.

22 „za“, 10 „protiv“.

Zaključci Remzije Kadrića nisu prošli.

Na ovaj način smo završili izjašnjavanje u vezi s tačkom 3.

Idemo na tačku 4. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o usvajanju Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku po hitnom postupku, u skladu sa članom 127. Poslovnika.

Molim vas, pripremite se za glasanje.

Prvo, o Zahtjevu.

Glasamo sad!

28 glasova „za“ (26 Federacija, dva RS).

Nema saglasnosti.

Drugi krug. Zakon je na snazi svakako, ali evo idemo u drugi krug.

Molim vas, pripremite se za glasanje.

Glasajte sad!

11 glasova „protiv“. Zahtjev nije dobio entitetsku podršku, odnosno 11 je glasova „protiv“ i nije prihvaćen Zahtjev za hitni postupak. Zakon ide, ostaje na snazi. Hvala lijepo.

Idemo na tačku 5.

SADIK AHMETOVIĆ

/nije uključen mikrofon/

BERIZ BELKIĆ:

Naravno, ali nije valjda diskusija, samo je poslovnička intervencija ili?

SADIK AHMETOVIĆ:

Ja se izvinjavam što sam kasnije neke stvari shvatio iz ovih izmjena i dopuna Zakona, a važno je.

BERIZ BELKIĆ:

Ali Zakon je na snazi, Sadik. Zakon je na snazi.

SADIK AHMETOVIĆ:

Samo malo, ako može. ... Ove dopune se odnose na Zakon koji je na snazi. U Zakonu koji je na snazi, koeficijenti poslanika su 0, a ovaj,

_____ (?)
Nije to.

/zajednička diskusija/

BERIZ BELKIĆ:

Dobro, uredu je, Sadik.

SADIK AHMETOVIĆ:

Je li 5. tačka dnevnog reda? Izvinjavam se.

BERIZ BELKIĆ:

Dobro, sve je uredu. Molim vas, malo pažnje. Čovjek je mislio da smo već na 5. tački, tek smo završili tačku 4. ...

Idemo na tačku 5. **Zahtjev poslanika Sadika Bahtića, Lazara Prodanovića i Velimira Jukića za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o platama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine po hitnom postupku, u skladu sa članom 127. Poslovnika.**

Pripremite se, glasamo! Izvoli, Sadik.

SADIK AHMETOVIĆ:

Je li sada zakon.

BERIZ BELKIĆ:

Jeste, sad je zakon, ali stvarno mimo Poslovnika.

SADIK AHMETOVIĆ:

Ja se izvinjavam, zaista ne želim sutra da budem na naslovnica u novinama ... jer sam kasnije shvatio neke elemente ovog zakona. U Zakonu koji je na snazi, koeficijenti poslanika su 0. Ove dopune govore o koeficijentima koji su 4,00. Dakle, da li se on odnosi na poslanike ili se ne odnosi? Možemo doći u situaciju da izglasamo smanjenje plaća onih koji su predmet Zakona, a naše plaće da ostanu na istom nivou. Mislim, ... koeficijenti poslanika u Zakonu o plaćama u institucijama BiH su 0, a u ovom zakonu koji je dopuna tog zakona, gdje kaže ...

BERIZ BELKIĆ:

... ne tretiraju se tamo

SADIK AHMETOVIĆ:

... koeficijenta koji su u ovom zakonu a veći su od 4,00. Nemojte, dakle ja, ... nemojte da uđemo u zavrzlamu, ne, ja ću iskoristiti poslovničku mogućnost, neću glasati uopšte.

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas, pripremite se za glasanje.
Glasajte sad o proceduri.
27 glasova „za“ (20 Federacija, sedam RS).
Zahtjev je prihvaćen.

Molim vas da se pripremite za glasanje.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ
/nije uključen mikrofoni/

BERIZ BELKIĆ:

Molim?

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Šefik, poslovnička.

BERIZ BELKIĆ:

Pa može, naravno Šefik. Ja ću se vratiti na tačku dnevnog reda. Evo, izvolite. Pa evo, otvaraju ljudi raspravu, šta ću ja.

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Neću ja otvarati raspravu, predsjedavajući, molim vas lijepo. Dakle, da ne bi bilo nikakve zabune, riječ ovoga doma je zadnja i izvršna. Dakle, ovaj zakon po stavu ovoga doma sa ovim glasanjem se odnosi i na poslanike, odnosno delegate Parlamentarne skupštine BiH. Da to bude jasno, dakle, svima i da nema, mi smo ti koji donosimo zakon i dajemo autentična tumačenja i moj kolega je u pravu.

VINKO ZORIĆ:

Nije u pravu.

/zajednička diskusija/

ŠEFIK DŽAFEROVIĆ:

Molim vas lijepo, moj kolega je u pravu jer su se u hodniku čule raznorazne priče i on jednostavno neće da se po kuloarima priča i on traži ovo. Dakle, ovaj dom kaže da donosi ovaj zakon i on se odnosi i na poslanike, odnosno delegate Parlamentarne skupštine. I to da znaju službe.

BERIZ BELKIĆ:

Svašta se u nas u hodnicima priča.
Bajazit Jašarević.

BAJAZIT JAŠAREVIĆ:

Poštovani predsjedavajući,

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas, malo pažnje da se slušamo.

BAJAZIT JAŠAREVIĆ:

u pauzi su me zadužili u Komisiji za finansije i budžet da predložim ovom domu sljedeći zaključak:

'Zadužuje se Administrativna komisija da osnovicu za obračun plaća poslanika uskladi sa donesenim Zakonom o dopuni Zakona o plaćama i naknadama u institucijama BiH'.

S obzirom da se ovdje glasa prvo o zakonu pa o zaključku, računam da ćemo kad glasamo o zakonu ...

BERIZ BELKIĆ:

Pa eto, to ste mi mogli dostaviti ovdje kad se budemo izjašnjavali da stavim na glasanje. Ja Vas molim da mi date taj zaključak da ga pročitam.

BAJAZIR JAŠAREVIĆ:

Pa nisam ga mogao dati dok mi ne kažete da ...

BERIZ BELKIĆ:

Dobro, ali evo imamo prijavljenog za diskusiju Jozo Križavnović.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Hvala, gospodine predsjedavajući.

Ne treba se čuditi što se otvara rasprava. Sada je u stvari i trebala da se otvori rasprava. Mi smo tek glasali o proceduri,

BERIZ BELKIĆ:

Ne čudim se ja zbog toga, samo izvoli.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

a nismo uopće o zakonu.

BERIZ BELKIĆ:

Evo, sad ti diskutuješ o zakonu.

JOZO KRIŽANOVIĆ:

Pa mislim, ne treba stvarati nervozu. Radi se o jednom ozbiljnom zakonu i ja želim reći nešto slično što sam i prilikom usvajanja dnevnog reda rekao. Teško je biti protiv ovog zakona, jer, evo govorim u ima Kluba SDP-a, smo se zalagali zaista za nešto prihvatljiviju formu i odnose u plaćama u ovoj zemlji. Podsjetit ću također da smo kao klub predložili da Administrativna komisija u svojoj nadležnosti razmatra također mogućnost redukcije i plaća i naknada za određene troškove. Međutim, jedina rezerva prema ovom zakonu – to je ono što smo željeli da onemogućimo ovu proceduru – jeste da se sagledaju šire mogućnosti i da se eventualno otklone nejasnoće primjenom ovog zakona.

Ja podsjećam da je ovdje već neko, čini mi se, govorio o tome da će primjenom ovog zakona manja plaća biti onoga ko ima koeficijent 4 nego onoga ko ima koeficijent 3,9. To su nebuloze, mislim nije, nema nijednog razloga da se ide ishitreno sa ovakvim zakonom. A, potpuno se slažem i zalažem da se otvori jedna ozbiljna rasprava da to napravimo čestito, obuhvatnije, temeljitije, ozbiljnije i da nema poslije primjene ovog zakona nikakvih nedoumica u njegovom provođenju.

Hvala vam.

BERIZ BELKIĆ:

Evo, dužan sam jedno pojašnjenje, gospodine Križanoviću. Dakle, zašto sam reagirao? Prvo, ovo si diskutovao isto kad smo diskutovali o dnevnom redu. Jeste, ali si diskutovao i kad smo diskutovali o dnevnom redu. To je jedno. Tražio si da se šira rasprava vodi itd. nakon izjašnjavanja o proceduri. Parlament se izjasnio za hitnu proceduru. Ukazao si na neke stvari. Ja nemam ništa protiv da se pokrene niz inicijativa, što se mene tiče, niz inicijativa sutra, širih inicijativa da se plate smanjuju, nemam ništa protiv i ja ću dići ruku. Dakle, otvoren je prostor za sve dodatne inicijative ali je red da krenemo.

Molim vas, pripremite se za glasanje.

DRAGO KALABIĆ:

Pet minuta pauze prije glasanja.

BERIZ BELKIĆ:

Pet minuta pauze prije glasanja? Ma, nema pauze.

/zajednička diskusija/

BERIZ BELKIĆ:

Otvorili smo raspravu, strpite se sada. Pa jeste, svi tražite da svakom izađem u susret. Kada drugom izlazim, nemojte se ljutiti. Ok.

/PAUZA/

BERIZ BELKIĆ:

Molim vas zauzmite svoja mjesta da nastavimo. Drago, imaš li potrebu? Izvoli, obrazloženje pauze.

DRAGO KALABIĆ:

Vrlo kratko. Mi smo tražili, s obzirom da su ovi poslanici koji su upozorili da su imali osnovu za upozorenje, ja moram to reći, Klub poslanika SNSD-a će glasati za prijedlog i glasaće za zaključak. Ali ovo je jasna poruka da ovdje Vijeće ministara nije uradilo svoj posao, nije uradilo, iako je bio naš zaključak i jasna poruka da ni ovaj zakon pravno nije najspretnije rešenje, jer ćemo ovim glasanjem ... zaključkom to kazati, jer je Administrativna komisija to mogla uraditi i bez usvajanja ovog zakona. I s tim molim da završimo raspravu.

BERIZ BELKIĆ:

Ja mislim da smo se razumjeli.

Molim vas da se pripremite za glasanje, glasamo. Je li ima neko još da diskutuje?

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Momčilo.

BERIZ BELKIĆ:

Momčilo, izvoli.

MOMČILO NOVAKOVIĆ:

Ma, ja sam samo htio da ovaj zaključak gospodina Jašarevića prokomentarišem. Mislim da, pazite: 'Zadužuje se Administrativna komisija da osnovicu za obračun plata poslanika uskladi sa donesenim Zakonom o dopuni Zakona o platama i naknadama u institucijama BiH'. Moram reći da za mene kao člana Administrativne komisije ovo je potejenjivački zaključak. To nepovjerenje koje ovaj parlament iskazuje prema Administrativnoj komisiji nema smisla. Dakle, ja ću naravno na Administrativnoj komisiji podržati ovo, ali neću podržati ovaj zaključak zato što ovaj zaključak me stavlja u sasvim drugačiju poziciju. Dakle, maltene, kao evo mi ne bi u Administrativnoj komisiji to uradili da nije zaključka Doma. Dakle, ja ću podržati u Administrativnoj komisiji ali neću podržati ovaj zaključak. Mislim da nije korektan prema članovima Komisije iz Predstavničkog doma koji su, na kraju krajeva, i birani od strane Doma.

BERIZ BELKIĆ:

Ima li još? Salko Sokolović. Pa ne prozivam te ja. Salko, ti si se prijavio i ja vidim. Izvoli.

SALKO SOKOLOVIĆ:

Ne, Šemso mi govori sad će Salko. Rekoh hoću, normalno. Pa možda i replika gospodinu Novakoviću. Gledajte, Administrativna komisija jeste komplikovan sistem, samo ima problema. Klub SDA je već u nekoliko navrata predložio zakonska rješenja izmjene odluke u kojoj bi se smanjile plate poslanicima za 20%. I nije se uspjelo tamo ništa uraditi. Ja mislim da je ovo zamagljivanje i ovdje se faktički ovim zakonom ne smanjuje plata poslanicima, ovdje se samo zadržava ova osnova. Ja sam to govorio i na Administrativnoj komisiji i Administrativna komisija u ovom sastavu bi izigrala, evo ja odgovorno tvrdim, jer znam kako se ljudi ponašaju u toj Administrativnoj komisiji. I ovo bi najpametnije bilo ne glasati danas o ovome, razmisliti još o ovim rješenjima, jer mi stvarno bacamo prašinu u oči ljudima. Eto, ja iskreno govorim.

BERIZ BELKIĆ:

Mi ćemo razmišljati do kraja mandata i ništa učiniti nećemo. I ja volim nakaradno da uradimo, ali da smanjimo, da zaustavimo ovo više.

Molim vas, pripremite se za glasanje.

Glasajte sad! Glasamo o Prijedlogu zakona o dopuni Zakona o platama i naknadama u institucijama BiH.

_____ (?)

/nije uključen mikrofon/

BERIZ BELKIĆ:

Samo izvolite, ja sam na raspolaganju. Ponovi, pa ne, pa evo kaže čovjek da ponovim. Evo, samo jedan tren.

Pripremite se za glasanje.

Glasajte, ja vas molim da glasamo o zakonu. Salko Sokolović samo mi kaže ponovi, evo ja ponavljam. I malo ćemo se dogovoriti oko ovog ponavljanja.

33 glasa „za“ ...

MILORAD ŽIVKOVIĆ:

Molim te, hoće Momčilo ponovo, mislio je da je o zaključku glasano.

BERIZ BELKIĆ:

Može ponovo, naravno. Samo izvolite i nastavite. Molim vas, samo nastavite, ja sam na raspolaganju.

Molim vas, pripremite se za glasanje. Glasamo o zakonu, ali ovo je zadnji put, budite sigurni. Ubuduće, vidjet ćete kome ću ponoviti glasanje i kad ću ponoviti.

Pripremite se za glasanje.

Glasajte sad! Glasamo o zakonu. Jesmo li se izvagali? Jesmo. Nešto nema glasova „protiv“.

34 glasa „za“ (25 Federacija, devet RS), bez glasova „protiv“, pet „uzdržanih“.

Konstatiram da je usvojen Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o platama i naknadama u institucijama BiH, predlagača Bahtića, Prodanovića i Jukića.

Eh, imamo sada Prijedlog zaključka. Ja se nadam da ga svi imate na klupama. Trebam li ga čitati? Ne trebam.

Molim vas da se pripremite, glasamo o ovom zaključku.

Pripremite se za glasanje o **Prijedlogu zaključka Bajazita Jašarevića**, vezano za ovaj zakon, za tačku dnevnog reda.

27 glasova „za“ (20 Federacija, sedam RS), dovoljna opšta i entitetska većina.

Konstatiram da je Prijedlog zaključka Bajazita Jašarevića u vezi Zakona o platama usvojen.

Idemo na tačku 6. Zahtjev Vijeća ministara BiH za razmatranje Prijedloga zakona o akcizama BiH po skraćenom postupku, u skladu sa članom 126. Poslovnika.

Izjašnjavamo se o ovom zahtjevu za postupak.

Molim vas da se pripremite za glasanje.

Glasajte sad. Glasamo o ovom zahtjevu za skraćeni postupak.

31 „za“ (22 Federacija, RS devet).

Konstatiram da je Zahtjev za skraćeni postupak o Prijedlogu zakona o akcizama usvojen.

Idemo na tačku 7. **Zahtjev Kluba poslanika SNSD-a za razmatranje Prijedloga zakona o dopuni Zakona o porezu na dodatu vrijednost po skraćenom postupku, u skladu sa članom 126. Poslovnika.**

Dakle, glasamo o ovom zahtjevu za skraćeni postupak.

Pripremite se za glasanje.

Glasajte sad!

23 „za“ (14 Federacija, devet RS).

Konstatiram da ima i opšta i entitetska većina i da je Zahtjev za skraćeni postupak usvojen.

... molim vas, evo i mi gledamo ovu tablu, imamo ovaj izvještaj, molim vas. Idemo na tačku 8. **Potvrđivanje Odluke predsjedavajućeg Vijeća ministara o razrješenju zamjenika ministra komunikacija i transporta i zamjenika ministra odbrane za politiku i planiranje.** Dakle, radi se o gospodinu Poljaševiću i gospodinu Crnadku.

Molim vas da se pripremite za glasanje. Dakle, glasamo o potvrđivanju Odluke predsjedavajućeg Vijeća ministara.

Glasajte sad!

30 glasova „za“ (20 Federacija, RS 10).

Konstatiram da je ovaj prijedlog odluke dobio i opštu i entitetsku većinu i potvrđena je Odluka.

Imamo **Prijedlog zaključka poslanika Branka Dokića.** Da li ga imate pred sobom? Hvala.

Molim vas da se pripremite za izjašnjavanje o Prijedlogu zaključka gospodina Dokića.

Glasajte sad!

27 glasova „za“ (19 Federacija, osam RS).

Konstatiram da je Prijedlog zaključka Branka Dokića dobio i opštu i entitetsku većinu.

Idemo na tačku 9. **Razrješenje Ive Bradvice sa pozicije ombudsmena za ljudska prava Bosne i Hercegovine zbog podnošenja ostavke.**

Molim vas, pripremite se za glasanje.

Glasajte sad! Dakle, glasamo o razrješenju.

32 „za“ (22 Federacija, 10 RS).

Konstatiram da je razrješenje gospodina Bradvice dobilo i opštu i entitetsku većinu, te je na taj način razriješen.

Idemo na tačku 10. **Imenovanje tri poslanika Predstavničkog doma u Ad hoc zajedničku komisiju za provođenje procedure imenovanja ombudsmena za ljudska prava iz reda hrvatskog naroda umjesto Ive Bradvice.** Dakle, predloženi su Ekrem Ajanović, Drago Kalabić i Velimir Jukić.

Pripremite se za glasanje. Glasamo o članovima ove komisije.

Glasajte sad!

29 glasova „za“ (19 Federacija, 10 RS).

Konstatiram da je prijedlog ovih članova u Ad hoc komisiju dobio i opštu i entitetsku većinu.

Idemo na tačku **11. Imenovanje tri poslanika Predstavničkog doma u Ad hoc zajedničku komisiju za provođenje procedure za imenovanje:**

a) Nezavisnog odbora i

b) Odbora za žalbe građana kao nezavisnih tijela policijske strukture BiH

Predloženi su Vinko Zorić, Drago Kalabić i Adem Huskić.

Molim vas da se pripremite za glasanje.

Glasajte sad!

30 glasova „za“ (21 Federacija, devet RS).

Konstatiram da je prijedlog ovih članova Ad hoc komisije dobio i opštu i entitetsku većinu.

I, ostala nam je tačka **12. Davanje saglasnosti za ratifikaciju ... pet sporazuma, odnosno protokola (četiri sporazuma i jedan protokol)**

Hoćemo li glasati u paketu? Trebamo li se izjašnjavati o ovome? Dakle, molim vas da se izjasnimo da li ćemo glasati u paketu.

Pripremite se za glasanje.

Glasajte sad!

Prijedlog da se glasa u paketu o ovim sporazumima i protokolima dobio je i opštu i entitetsku većinu, pa ćemo glasati u paketu.

Trebam li Rajka ponoviti, odnosno pročitati? Dakle, pred sobom imate, nadam se, tačku dnevnog reda.

Molim vas da se pripremite za glasanje.

Glasajte sad!

Sa 39 glasova „za“ (26 Federacija, 13 RS), konstatiram da je prijedlog ovih sporazuma i protokola iz tačke 12. dobio i opštu i entitetsku većinu.

Na ovaj način smo iscrpili dnevni red. Zaključujem rad današnje 51. sjednice i obavještavam vas da će naredna sjednica biti 29. aprila.

Hvala vam na saradnji. Sretan vam Vaskrs, molim vas, sretan Vaskrs svima, pravoslavcima naravno.

Sjednica je završena u 19,00 sati.

